

சிவமயம், ருத்ராட்சர நூல்

பொதியமலையிலெழுந்தருளிய
அக்ஸ்திய மகாமுனிவர்
உமையவளுக்கு உபதேசித்த

ஞானசுரநூல்
மூலமும்-உரையும்.

P. S. பூநீசுவால் அய்யங்கார்,
வாங்கமான் உபாதி.

ஜெம்மெனி அமெரிக்கா ஆங்கிலேசாட்டார் அனுபவமுன்னதால்!
ராமையநால் வசியநால் ஆத்மசக்தியுடைய அற்புதநால்!
அபாச விஷயங்காடங்கிய கற்பகநால்!
எரித்திர செய்கைகள் அறிபும் சித்திரநால்!

ஹிப்னாடிஸம் மெஸ்மரிஸ மெனும்
வாய்வுவேக

மனோவசிய சாஸ்திரம்.

மனதை அடக்குவது மனது இஷ்டம்போல் நடத்தவது
யோசனைத்தி அண்டவது ஞானமார்த்தம் கொள்வது
வெளிநாட்டில் நடப்பதை இந்நாட்டில் தெரிந்துகொள்வது
இதை வாசித்த வந்தால், இறந்தகாலம், நிகழ்காலங்களில் நடக்கும்
ஒவ்வொரு விஷயமும் அறிந்துகொள்ளவும், மனது முன்னோர்களுடன்
பேசவும், பிறர் கண்களுக்கு தோற்றப்படாமல் மறைத்துக்கொள்ளவும், நித்
திர வருஷித்தல், கோய்களை நீக்கும் வகை, ஞானநிருஷ்டி கோக்கம்,
ஜீவியின்சாராவிலக்கம், வீரவீரகாட்டி துக்கவயத்தல், துக்கத்தில் நமக்கும்
விரோதக்காதி, இப்பொழுது வைத்திரம், சிவவாய்வு கிஞ்சகை, அபிநிபழம்
சத்திர நிறுத்தல், காந்தவயத்திரம், பிராணாயாம அபிபாஸம் நீட்டியகையை
முடக்காமல்படி முடக்கியகையை நீட்டாமல்படி, மிருகாதி வசியம் அனே
கை ஒரே முறையில் துக்கவைப்பது, துக்கத்தினின்று எழுப்பும் வகை
கள், நீக்குழிபாய்தல், பாட்டுக்கச்சேரி, தூத்திலிருப்பவர்களை வாலாழப்பது
உயிர்பிரயாணிகளை வசியம் செய்தல், ஆஞ்சனேயர் மூலமந்திரமும், உபாசனை
யும் தரிசனமும் ஆத்மயோக மனோவசியம், காந்தநிலை கர்மாதி தற்குணங்
களை போக்கல் பொதுஜன வன்முறை, மானிடவன்முறை, யோகிகளின்
நிடசித்திரமுறை வன்முறை திருஷ்டி பவனகைகள், ஜெயம் பெறுவதற்கான
முக்கிய நாமக்கண், வன்முறைக்கு இனங்காதிருக்கும் முறை, இன்னும்
இதைப்போன்ற அனேக அநியற்புத விஷயங்கள் சேர்த்துள்ளதும், பரமார்
முதல் படித்த மேதாவிகள் வரையில் வாசித்த தெரிந்துகொள்ள கலப்பமான
எளிய சொந்தமிழ் நடைவில் மணிமந்திராயுத வைத்தியசாலை தலைவரும்
பூலோக வந்தமணி எழுட்டரும், அனேக துல்களுக்கு கிரந்த கர்த்தரும்,
கோனகிரந்த கவித சாஸ்திரமும், இயந்திரகடித பரிசோதகமும், சென்னை
வாசியும் மெஸ்மரிஸ இப்பொழுது பார்த்திரம் சாலியும், சதாவதானம் செழு
மணவை சித்திரக்கவி தேவேந்திரநாத பண்டிதாவர்களால் இயற்றப்பட்ட
தும் சுமார் 120-ஈர்விஷயங்கள்க்கியதும், யாவத்திராவிடத்தில் இருக்க
வேண்டியதுமான வழங்கிய மிகத்திர வினோத படங்களுடன்.

1-க்கு வினா ரூபா 1 8 0

பார்சி பிரகாசன சரித்திரம் பத்திரசம் ததும்பியது விடை அனு 4.
பார்சி குலோபகாவிலி சரித்திரம் இரண்டு பாகமும் 0-6-0.
சிறுதொண்டன் சரித்திரம் விடை அனு 0-6-0.

வடிண்முகானந்த புத்தகசாலை,
32, ஸ்வினிப்ப நாயக்கன் தெருவு, பார்ட்டவுன் மதாஸ்.

உ
சுவமயம்.

பொதியமையிலெழுந்தருளிய
அகஸ்திய மகாமுனிவர்
உமையுவளுக்கு உபதேசித்த

ஞானசரநூல்

மூலமும்-உரையும்.
பீர்முகமது
திருமெய்த்ஞானசரநூல்
உயர்ஞானசரநூல்
இம்முன்றும் அடங்கியிருக்கின்றன.

கேளம்பாக்கம்
அ. மதுரை முதலியாரவர்களால்
சென்னை குளை
பெரியநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை]

1925.

[அனா 4.]

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106

நவாசம் பொருந்திய நவீன நாவல்!

ஞபாவதி

அல்லது
சிதம்பரசாமியார்.
(தப்பறியும் இனிய தமிழ் நாவல்.)

இந்நாவலானது இப்பொழுதுதான் புதிதாக அனுபவமுதிர்ந்த ஒரு கதாசிரியரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. இந்நாவலில் படிக்கப்படக்கூடிய மனதைக் கவரத்தக்கவண்ணம் நவாசத் ததும்பும்படி வரையப்பட்டிருக்கிறது. இதனோன்ற 'நாவல்' எவராலும் வெளியிடப்படாதது. இதில்,

1. தூரலோசனை	10. அவனோரு இடைச்சி
2. காலமறிபோய்விட்டான்	11. வேஷத்திற்குத் தருத்த மோசம்
3. உறதியான வாக்கு	12. தெலுடன் கேடு தீண்ட்பான்
4. ஆச்சரியமான சத்திப்பு	13. கபட சன்னியாசி.
5. இரகசியம் வெளியாதல்	14. சிறையிலடைபட்ட கணேசன்
6. திருவத்தியானம்	15. சூதும் வா.தும் வேதனைசெய்யும்
7. பறக்கமான கொலை	16. நீதிஸ்தலம்
8. சிற்றயிலடைபடுதல்	17. தப்பறியும் நாகலிங்கம்
9. ஒரு கோமான கொலை	18. காதலர் கண்கள்
- ஆகிய பதினெட்டு அத்தியாயங்க எடங்கியிருக்கின்றன.
இதன் விலை அனா 0 12 0 வி.பி. வேறு.

பூலோகாகசியம் எனும்
மதிமோசக் களஞ்சியம்.

மேற்படி புத்தகம் இனிய செந்தமிழ் கிடை நடைபயில் அச்சு கிடப்பட்டு இருக்கிறபடியால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் விரும்பத் த, குமார், பாலர், பெண்கள் முதலியோர் இடத்தில் அவசியம் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒப்பற்ற நூலாகும் இந்நூல் கையிலிருப்பின் மோசமென்னும் இருளமுருத்த கடலில் மூழ்காமல் களஞ்சியம் என்னும் இக்கப்பலிக்கொண்டு தருமநெறியென்னும் கலையையடைந்த இன்பமென்னும் மனநிம்மதியுடன் வாழலாம்.

இப்புத்தகம் விலை ரூபா 1.

அவுட்டுச்சிரிப்பு.

இதன் விலை அனா 0 6 0

கருவூரார் மாந்திரீக அட்டமாசித்தா 0 4 0

எமது விவாசம்:—பார்வதி அண்டு கம்பெனி,
கெ. 34, ஆண்டியப்ப நாயக்கன் தெரு, குளை, மதராஸ்.

சு ர நூ ல்.

இ ல் து

உமையவளுக்குச் சங்கராஜர் திருவுளமகிழ்ந்து
அருளிச்செய்தது.

கா ப் பு.

நேரிசை வெண்பா.

வாழ்த்துவாழுள்ளம் வருஷிப்பாடுஞ்சுமின்பின்
சூழ்த்துவாமேன்மேற் றுதிசெய்வார் — தாழ்த்த
பாநூலைமுற்றமறப் பாவித்தருள்கூட்டுஞ்
சாநூலையோதமுன் னேன்றான்.

நாமகள் துதி.

உமைமாதங்கிச னுரைத்தசாநூலில்
அமைபாய்ப் பொருளும்மையு — மெமையாளும்
புயிமடந்தைபூமடந்தை போதமெஞ்ஞானக்
கலிமடந்தைபிக் கலிக்கோர்காப்பு.

அவைபடக்கம் வெண்பா.

செய்யமனந்துணிந்த சீர்முன்னோர்சொற்சாநூ
லைபமறவோத வருள்புரியைக்கையொன் றன்
முன்னிற்பாடுன்று மொழிந்தேன்போற்சுற்றுணர்ந்தோர்
மன்னிப்பா டென்றமனு.

இந்நூற்பயன்.

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

சந்திரபானிலக்கணமும் கோளுரோனார்
தயங்கியபக்கங்காணமி யோகம்வாரம்
வந்துசொல்லுஞ்சோதிடத்தை யறியாதார்கள்
மன்கினைவாயறியும்வகை யுாதோவென்ன

4

ஞா ன் ச ர நூ ல்.

மிந்தவுடலுயிர்ஜிவைய யறியாதாருக்
கியாமறியியம்பும்வகை யாதோவென்னிற்
பைந்தொடியேயாஞ்சொல்லுஞ் "சாநூற்நன்னைப்
பரிந்துபோன்று பாடினசொல்வான்.

(இ-ள்.) சந்திரன் சூரியன் கோன் நான் பசும் காணம்போகம்
வாரம் இவைவழிதலாகச் சொல்லப்பட்ட சோதிடயிலக்கணத்தை
யறியாதவர்கள் தத்தமன்கினைவிலே யறிந்தகொள்ளு மார்க்கம்
உள்ளதோ உண்டாயின தருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றுஉமையவள்
கேட்க சங்கராஜர் (சொல்லுகிறார்) அழகிய வகையாகப்பூண்ட கை
களைபுடைபடுபண்ணே யாஞ்சொல்லுஞ்சாநூலாகிய இத்தசாந்திரத்
தைப் பரிவுடன் பார்ப்பாயாக (பார்க்கில் நன்றுணர்வையென்று)
சொல்லுகிறார் எ-று. (1)

சொல்லாருகென்கிறதின் வருணமான சூந்திராஜர் துவக்
கெனுமாசீர்மத்தன்னி, நல்லாருமக்கணங் கயிறுகொத்து நலத்திங்
காய்மருகின்ற நஞ்சுக்கொண்டு, பொல்லாதகாலப்பாம் புண்டியிற்
ந்து பூதலத்தில்திறத்திற் போவாரோனு, மெல்லாரும் சாநூற்
நன்னை பிசுழாதா காக்கிகழுவோந்தாமே.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட நார்புரிசுடிய நீண்ட கயிற்றைப்
போல் பாம்பாயாய் கித்தியாகிவாசின்ற பிரம்ம சூத்திரிய வை
கிய சூத்திராதி வருணாநாமம்பெற்ற இத்தமானிடத்தேதத்தில் இச்
சாம் நாகிகையின் வழியாய்கின்ற எருதுக்கு ஒரு முக்கணங்கயிரிற்
ந்து ஆட்டுகிப்பதுபோல் நன்மைநிகையென்னு நஞ்சினையூட்டியிக்
கும் அப்படிப்பட்ட நஞ்சினையூட்டிக்கொண்டு கொடியகாலனென்னும்
பாம்பானது உண்ணமுயிழவுத்தான் உட்பட்டு இருகினைக்கிசைந்
தவாரப் பிரிந்துமிறந்துபோவார்கள். ஆயினும் நான்சொல்லிவருஞ்
சாநூலை இசுழாமல் ருருமுகாந்திரத்திலறிந்து அனுபவித்து அந்
நெறிபிணிப்பவர்கள் பாவரோனும் ஒருங்கே தேவாவார்கள் அப்படி
யறியமாட்டாதவர்கள் ஊமைகளுக்குச் சரியாவார்கள் எ-று. (2)

சரம்பார்க்க ஆசனவிதி கூறுகின்றார்.

முன்நிப்பாயிடுகல்லு கோய்மண்டுக்கமுறிபலகைகன்மையினை
முடித்துபுல்லு, நீங்கிக்கித்தித்திதழை மனகடுக்ககரில் கலைத்தேவல்

* சரம் என்பது காற்று மனம் சுவை சுவாசம் மூச்சு பிராணன் ஆயி
உயிர் உயிர்ப்பு இவைவழிதலாகச் சொல்லப்பட்டவைதான் என்றறிக.

ஞானநினைவுப்பித்தோ, ஒங்கியசெல்வம் வீடுமுன் குரைப்பொலிநீர்
தூசு நன்மைபுயர் படந்தானென்றுந், தூங்கியதூக்கம்போக்கு நன்
மைபாகத் துலங்கியவாதனத்திருந்து தோஷசெல்வம்.

(இ-ள்.) மூங்கிற்றெக்கு ஆதனம்வறுமை கல்வியாதி மண் ஆத
னமில்லாமல் வெறுமணவில் உட்கார்ந்துக் கொண்டால் தூக்கம்
உடைந்த அல்லது அறுபட்டபலகை மண்ணு நன்மையில்தான் கோரை
பாயல்கள் முதலிய புற்பாயல்கள் கீர்த்திநாசம் பச்சிலை தழைமண்
நடுக்கம்மான்றோல் ஞானம் புனித்தோல் செல்வம் தர்ப்பாசனம்
மோசடும். வெள்ளைவஸ்திரம் தீமைமயில்தான் கிதாசனம் அல்லது இர
த்தநக்கம்பனம் நன்மை இவைகளில் நன்மைபாக விளங்கும்படியான
ஆதனத்திலிருந்து சம்பார்க்கவேண்டும் மற்றஞ்சொல்லுமேனின்
கேள்மயில்போலு முழுவியபெண்ணே ௭-து. (3)

சரம்பார்க்க மார்க்கம் கூறுகின்றார்.

சொல்லியவாதனங்கள் பலவவற்றுண்ணிற் துய்யபங்கயாதன
மாயிருந்துதோன்று, மல்லலறுத்தேகமனமாக்கி பொட்டியாணபந்த
பிராணபுயமங்கப்பண்ணி, பெல்லியிலுத்தியின் சீழாமெழுத்தைப்
பத்திராயிரநாடிய லீனாந்து, நல்லனவா யதினமுன்று நாடியோடு
நலந்தரும்பே சுவமுத்தை நவ்வியாரே.

(இ-ள்.) முன் கூறப்பட்டவாதனங்கள் பலவுண்டு அவைகளில்
திக்கில்லாத வேராதனத்திற் பதுமாதன மென்னப்பட்ட அங்கமா
யிருந்து பார்க்கும்போது மனதுக்குமிக்கவும்சினிதில் அல்லல்வரும்
அப்படியும் அல்லல்களைக்கி வேறுகிணையில்லாமல் ஒரேமனமாக்கி
ஒட்டியாண பந்தமென்றுசொல்லும் பிராணபுயமஞ்செய்த அதன்
மேல்பார்க்கில் எல்லையிலாத திருவருளுக்கிடமாகிய உத்தியிங்கிழி
ருக்கு மெழுத்தைத்தெடாக்கி எழுபத்திராயிரம் நாடிகள் இத்தத்தே
கத்தி லுண்டானவைதெரியும். அந்நாடிகளுள் பத்துநாடிகள் நல்லன
வாம் அப்பதிநாடிகளுள்ளும் மூன்றுநாடி நல்லன. அம்முன்றின்
வழியாய்த்தான் சரம் எனிதிநாணவேடும் இவையறிபப் பெரிநா
கிய நன்கிணையினிக்கு மல்லவழுத்தைப்பார் மான்போலுங் கண்களை
புடைய பெண்ணே ௭-து. (அன்றியும் இதன் விவரத்துக்கு மற்றும்
வருவனவற்றுள் 35 - வது கவிதைப்பார்க்க.) (4)

நவ்வியிழியா இதயமலர் தன்னினன்றாக வசவையுயிர் நடக்
கும்போது, செவ்வியுடன்தீருமபோ திருபத்தோயிரத் தது
தூறாச் செபிக்கிலொருநாளாகு, மல்கியமுலாதாது சுவாதிட்
டான மணியூம்நாகதம் விசத்தியாக்கி, பல்வமற யாஞ்செல்லுஞ்
சாதுநனைப் பார்ப்பவரே பாயாத்தின் பயன்பார்ப்பாரே.

(இ-ள்.) மான்போலும் கிழிசையுடைய பெண்ணே இருதய
மலத்தில் வழியுருவிக்கொண்டு யாதொரு தீங்குமில்லாமல் அச
வையுயிரென்னப்பட்ட இத்தச்சரம் நாகிணையின் வழியாய்ப்போகும்
போது 4-அஞ்ஞகங்கள்போக மற்றவை செவ்வையாய்த் திரும்பி
வரும்போதும் கணித்துப்பார்க்கில் இருபத்தோயிராத் ததுதூறு
தாம் நடக்கும். அது 60-நாழிகைசேர்த்த ஒருநாளாகும் அப்பரி
செல்லம் முலாதாம், சுவாட்டானம், மணியூகம், அருகதம், விச
த்தி, ஆக்கிணையென்று சொல்லப்பட்ட பாசியின் பரிசுதான் அங்
கெடுத்து உண்டாயினவெனுங்கருத்து. இத்தக்கானும் வழியா
தெனில் யான் சொல்லுஞ்சாதுலை மயக்கமறப் பார்ப்பதான.
அப்படியுப்பார்ப்பவர், பாம்பாயும், அபாமாகவும் விளங்குகின்ற ஒரு
வந்துவினுண்டாகும் பிரயோசனத்தையறிந்துகொள்வார் ௭-து.

சந்திரசூரியர் சுழிமுனை இலக்கணமுமற்றும்
யாத்திரை பலன் கூறுகிறார்.

பார்க்கிலிடை இடமதுவே திக்களாலும் பகலவனும் பிண்கலை
யே வலமதாரும், மேற்கவுரை சுழிமுனைநா னவொமங்கியிடை
யானசத்திரை. யமுதமாகுந், தீர்க்கமுடன் பொருள்வினைக்குல்
கரியவண்ணந் திராயிரமாவனே செப்புக்கலை, வேற்றடங்கண்
மடமாத்தே விரும்பிக்கேளாய் விரிவாக விவையனைத்தும் விளங்க
சொல்வாம்.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்து பார்க்கில் இடைகலையென்பதுவே இடது
பக்கம். நாகியிலவருஞ் சுவாசம் அதுவே சந்திரகலை பென்னப்
படும் பிண்கலையென்பதுவே வலதுபக்கம் நாகியிலவருஞ் சுவாசம்
சூரியகலை பென்னப்படும் யாவருக்கும் ஒக்கெல்லுங் காலத்தில்
சுழிமுனைபென்பது நவொரும் அக்கிணையென்பபடும் பிண்கலும்
அத்தச்சந்திரைச் சொல்லுமிடத்தில் அமுதம் தீர்க்கமாக எப்போ

ருள்களையும் உண்டாக்குவன் நிறங்குறுத்தவன் எனியில்நாராஜிவே வல் போலும் கண்ணியையுடைய பெண்ணே மற்றுமுண்டாகியவனின் தும் பரிஷ்காரமாகச் சொல்லவதனை நீ விருப்பமுற்றுக்கேட்பாயாக எ-று. அன்றியும் அச்சுழிமுனை இரண்டு நாகிகையிலும் பாயியோடு ம் அதற்குப் பூணமென்றும்பெயர் (6)

இதுவுமது.

சொல்லுகார் ததிரவனுஞ் சகலியாபி யுத்தநிறம் வெண்மை சா ராகியாகும், கொல்லுமெலாக்கருமங்கள் கொடியவன்னி - கூறுங் காளிறஞ்சிவப்பா முபயாகி, நல்லயிடை தெரிந்துணர்ந்திற் றிங்கள் பெண்ணு நலம்பயிற் பிண்குகுகிறோன் புருஷனாகும், செல்லுமிருப தன்காத வழிக்கப்பாலாந் திசைக்கிடமாய்ச் செலவலமுச்சோக் கேளே.

(இ-ள்) சூரியனுடைய குணகுறிகளைச் சொல்லுமிடத்தில் 1. அ மதச் சூரியன் உலகத்தில் விபாகமுற்றவன் பரிசுத்தமான வெண் மை நிறத்தையுடையவன் எனியில் சாராஜி சுழிமுனையென்னும் அக் கிரியைச் சொல்லவென்றால் சகலசுருமங்களை யு மழிக்கும்பொல்லா து நிறம் அக்கினிச் சிவப்புராகியில் மேற்சொல்லிய விண்ணொளியுங் கூடியது இன்னமும் நன்றாய்த் தெரிந்துபார்க்கில் இடைகலையென்று சொல்லப்பட்ட சந்திரன் பெண்பால் பிண்கலையென்று சொல்லப் பட்ட அந்தச் சூரியன் ஆண்பால் சுழிமுனை பெண்பெண்பட்ட அந்த உபயாசியானது அன்றிணைப்பால் அல்லது அலியாகும் அன்றியும் இருபதிகாதவழிக்கு மேற்பட்ட துலைவான தேசத்தாக்கு ப் போரும்போது சந்திரனை யோமெம்போது புறப்பட்டுச்சூரியனை யோமெம்போது அத்தேசத்தில் போய்ச்சோவேண்டியது இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள்-எ-று. (7)

சந்திரன் லக்கணம் அதிலும் அச்சந்திரன் நடக்கும்போது இன்னவை செய்யலா மென்று கூறுகிறார்.

கேட்கிவிடந் துதாடையணிபொன்பூணற் கிளர்க்குமண மடி மைகொளற் கீழ்நீர்க்காண்டல், வாழ்க்கைமனை மெடுத்தல்சூடி புருத ல்விற்றன் மன்னவரைக் காணலுண்மை மருவல்சாந்தி, வேட்

சைதேயவப்பதிட்டைசாம் வெறுப்புத்தீர்த்தல் வித்தைபெற்றதன ப்புணவத்தன் மிஷுமித, அட்டமல மலர்முசத்தாய் நாகத்தீர்த்த னன் ரேயா பிவையெல்லா நயந்துபாரோ.

(இ-ள்) சந்திரனை இடதுநாகிகையில் நடக்கும்போது எந்தெ ன்தக் காரியங்கள் செய்வலாமென்று வினவிக்கேட்டுல் அந்த இடநை யில் ஒருவரைத் துடினுப்புதல், துதுதானேபோருதல், புதியவன் திரந்திரித்தல் ஆபாணாதிகள் பூண்டோள்ளல் விவாகஞ்செய்தகொ ள்ளுதல் தர்ஸிசட்டல் ஒருவனை அடிமையாகப் பெற்றத்கொள்ளல் கிணறுமுதலாகிய குளம் வரிவெட்டுதல் வாழும்படியான விமெனை வாழ்ருதல் ஒருயிட்டிற்குக் குடிபோருதல் ஒருவன் தவைய விற்றதல் துதனையாய் அசகாக்கானல் தனக்கு ஒருபடிமேற்பட்டவாறுனு ள் சரிதான் உண்மையாகிய உண்மையைச் சார்தல் சாந்திசுழித்தல் இஷ்டதேயவப் பிரதிஷ்டை செய்தல் சாந்திரித்தல் ஒருவனைசமாதா னஞ் செய்தல் கல்கிக்கேட்டுக் கொள்ளுதல் தனக் தானியமுதலிய ஆஸ்தி சேர்த்தவைத்தல் தியாகக்கொடுத்தல் பாகவியோரனஞ் செய்தல் இவையெல்லாம் நன்மையாகும் மற்றகாரியங்கள் மத்திப மென்றறிக்கஅன்றாமுனந்த தாயரைப் பூட்போலும் முசத்தினையுட ய பெண்ணே-எ-று. (7)

இன்னமும் இதின் செயலறியவென்றால் 46-வது கவியையும் 47-வது கவியையும் பார்க்கவும்.

சூரியனிலக்கணம் அதிலும் சூரியனடக்கும்போது இன்னவை செய்யலாமென்று கூறுகின்றார்.

பார்க்கில் வலத்துபதேசம் வித்தைசேவை படைபோட்டல் பரிச்செட்டுக் களவு குது, பேர்க்கவொணு வழக்குரைத்தல் ராரிபரி தேருத்தல் இறங்குமெழுந்திடுதல் சந்தேம்பாடல், வார்த்தைபகை பங்கக்கோள் பசாகத்தீர்த்தன் மந்திரஞ்சாதித்தமருந் தனதுறுங்கற், கோத்தபுணலாடல்சொல் விடங்குர்த்தல் கொடும்பிரித்தம்பனையோ கல் குறிக்குங்காலே.

(இ-ள்) வலதுநாகிகையில் சாமோமெம்போது எவையெய்தத் த்கவையென்று விசாரித்தப் பார்க்கும்போது குருஉபதேசம்பெறல் தாம் ஒருவருக்குபதேசம்பண்ணல் வித்தை பாயபணஞ்செய்தல்வி த்தையொருவருக்கோதல் ஒருவனை வணங்கல் எதிரியினுடைய

படைத்துவாத்தால் பயிர்விளத்தல் விவாபாஞ்செய்தல் நிறுடல்
குதகமாதெல் ஒருவனாலுந் தீர்த்தற்கரிதாய் வழங்குப்பேசல்
யாளை குதிவைத் தேர் இவைகளிலேறி சவாரிபோதல் விளங்குவரும்
படியான எழுத்தெழுதல், சங்கீதம் பாடல், பேசுந் தொடங்கல்,
பகைமையுண்டாக்கல், ஒருவனைப் பங்கப்பண்ணல், கோன்சொல்லு
தல், பசைதொட்டுதல் மந்திராதிஷ்டை சாதிக்குதல், மருந்துசாப்பி
டுதல், போசனம்புகுத்தல், நித்திரைசெய்தல், ஸ்நானஞ்செய்தல்,
கொல்லுதற் கேதுவாகிய விஷயங்களை நிவர்த்திசெய்தல், கொடிய
விபாதிவைதீர்த்தல், தம்பனயோக்கசாதனஞ் செய்தல், இவை
களை யெல்லாம் குறித்தனுபவித்துப் பார்த்தல் நன்மையாகும்-
எ - று. மந்த்ரஞ் சூரியசந்திராருக்கும் விபாம் 46-க் கவியையும்
48 - கவியையும் பார்க்க. (9)

சுழிமுனை பூணஞ்சுனிய பலன்
கூறுகின்றார்.

காலாண்டுமொத்தக்காற் சமாதிகன்றாய் கருதியதென்றா
காது காணுமெனிற்காணா, சிவமிருந் தவமுடையாய் நன்மை
யில்லை திவானவாங்கருமஞ் சோக்கூடுந், சாஸ்திரை பூணத்தில்
வழங்குவாது தர்க்கம்போராங்கமன்னர் நன்மைக்கண்டன், மூலம்
அஞ்சுனியத்தி-நிறுத்தில்வெல்லவர் முபல்வதெல்லாங் கபலவிதியாய்
முயலலாமே.

(இ-ள்) சுழிமுனை யிரண்டு சாமுத்திர்தித் தொடுகையில்
என்னசெய்யலாமென்றால் சமாதியோகஞ் செய்தல், கருவிராணங்
களோயச் சும்மாயிருக்குதல், தன்மை நினைத்தகாரியம் ஒன்றேனு
மாகாது அப்போது ஒருவன்வந்து இப்பொருள் எகப்படுமென்றால்
அது அகப்படாது சிலம்பொருத்திய தவமுடைய பெண்ணே இந்
தச்சுழிமுனை நடக்கும்போது நன்மையேயிடுமெனயாது, கெட்டகா
ரியங்களைல்லாம் பசிக்கும், இது இங்ஙனம் நிற்க, சாமுத்திர்தி எந்
தப்பமுதலில் ஒடுகின்றதோ அத்தபாக்கம் பூணமென்றுப், சாம்
ஒடாதபக்கம் சூனியமென்றுப்போர் இப்படியான குறையிலுடைய
பூணபக்கத்தில் நின்று வழங்குப்பேசல்வர்களை, தர்க்கம்பண்ணு
கிறவர்களை, சண்டைபண்ணுகிறவர்களை, ஒருவன் போய்க்காணு
மாசனை, அல்லது தமக்குமேற்பட்ட பகை, இவ்வாறு கூறப்பட்ட
வர்களை இதனால் காணலாமென்று ஒரு காட்சியும் இல்லாதபடி

சாமோடாத பக்கமாகிய சூனியபக்கத்தில் நிறுத்தினால் பூணபக்
கத்தி விருக்கிறவன் வெவ்வான் அல்லாமலும் ஒருவன் இப்படிப்
பட்டவர்களை தனக்குச் சாமோடாத சூனியபக்கத்தில் நிறுத்தி
னால் அவன் பேச்சேமேலாய் வெவ்வான் எவ்வெவற்றை எவ்வெவ்
வாறு நாட்டமுற்றறிய வேண்டுமோ அவ்வவ்வாறே யறியலாம்.
சேல்மீன்போலும் கண்ணையுடைய பெண்ணே-எ-று. 10

பிரயாணம் போகும்போது சாம் இசைவுபிசகா
யிருந்தால் அதற்கு உபசார்த்தம்
கூறுகின்றார்.

முயலுங்காற் பூணத்திலிடத்திலிண்டடிபோருன் வலமென்
மூன்றடிபோ மொழியும்பாததினாக்கு, கயலடருந் கண்மடவாய்
கருமமதுமுற்றும் கருது வடக்குந் கிழக்குமிடத் தேபோகி,
லீயலுமொருபகையுண்டா மீனமாட்டாரிசைத்தவலந் தெற்குமேற்
கேகவென்கிற, புயலடரும் புணல்புகுத்த மாணமாவர் புணர்
முனைக்கச் சிறுமிடையாய் போற்றிக்கானே.

(இ-ள்) பின் 19-க் கவியில் சொல்லியபடி மேற்றிசையும் தெ
ன்றிசையும் சந்திரன்நிசை வடக்கு கிழக்கும் சூனியப்பிசை இது
இங்ஙனம் நிற்க சொல்லப்பட்டபாத்தினாபோக நடியவன் சந்திர
னில் சந்திரன் நிசையே போகவேண்டியது. சூரியனில் சூரியன்
நிசையே போகவேண்டியது அல்லாமலும் முன் ஏழாங்கவியிற்
சொல்லியபடி இருபதின்முக வழுக்கப்படுமான ஸ்தலங்களுக்கும்
சந்திரனில் புறப்பட்டுச் சூரியனில் ஊர்போய்ச் சோவேண்டியது
அப்படியே சோத்தருணபேதமாய்ச் சாமுமிசைவு பிசகாய் மாறி
யோடியனால் அதற்கு உபசார்த்தம் யாதெனில் சூரியகலியிற் போக
வேண்டிய திக்கின் யாத்தினாக்குச் சந்திரனையா யிருந்தால் அந்
தச்சந்திரன் சவாசத்தை ஏற வுன்னேயிழுத்துப் பூணமாகி இந்
தக்காலையே இரண்டிதா முன்னிட்டுவைத்து பின்புசாதாவாய் நட
ந்துவழியில் கொஞ்சனாய் நிற்காமல் போகவேண்டியது. இது
சாந்தி சந்திரன்பலன் கெட்டுப்போகும் திணையிலினை சந்திரனையிற்
போகவேண்டியதினையின் யாத்தினாக்குச் சூரியகலியாயிருந்தால்
சூரியன்சவாசத்தை ஏறவுன்னே யிழுத்து அக்காலையே முன்றடி
முன்னிடவைத்துப் பின்பு சாதாவாய் நடந்துவழியில் கொஞ்சனா
ய் நிற்காமல் போகவேண்டியது இது அதற்குச்சாந்தி சூரியன்

பலன்கெட்டுப்போகும் நிலையில்லை சேல்போலும் கண்ணியுடைய பெண்ணே பேசுகிறாரியம் செயமாகும் இப்படிபல்லாமல் வடக்கு கிழக்குத் திசையும் பாத்தினை சந்திரனடக்கும்போது போனல் போகிறபிடத்தில் ஒருவனுக்கொருவன் விரோதப்பட்டுபோவான் திரும்பமாட்டான் மேற்குத்திசையுந் தெற்குத்திசையுந் ஈரிகலை பாயும்போது பாத்தினைபோனல் ஜலத்தினால் அல்லது மழையினால் இறந்தபோவார்கள் கச்சினாலிற் செருந்திய ஸ்தனங்களை யும் இப்போது தானந்தப் போவதுபோன்றிறுந்துகின்ற இடை யினைமுடைய பெண்ணே விசுவாசித்துப்பார் ௭-௮.

11

ஒருவனுக்கு நன்மைநீமை சொல்லும்
மார்க்கங் கூறுகிறார்.

காணவொருகருமத்தைக் குறித்துவந்தோன் கருதியுமுன் னுபிடமுமேதுமிடீது, பேணுவனமுங்மீழும் பின்னும் வெப்போன் பேசியசொல் செழுந்திரட்டை சேய்வருது, மாணவெழுத்தொற் றையேற் கதிரோவருது மதிக்குமவன் பூணத்தில் வந்துகேட்கிற, பூணவுரைத்தனவெல்லா நன்றேவாகும் பொல்லாது குளியத்திற் புதுவோர்க்கே.

(இ-ள்) நான் துறையுங்காரியம் வந்தேறு, நீதே, கண்டறி வோமென்று வந்தவன் முன் 10-ம் கவியிற்சொல்லியபடி குளிய கலை நடக்கும்போது அவனப்பூணபக்கமாகவே யிருந்தானெனில் அவன் பொருத்தச்சொன்ன காரியங்களைல்லாம் அவனுக்குச் சித் திக்கும் அப்படியில்லாமல் வலதுபக்கத்தில் நின்றாலும் சாம்பர்க் கிறவன் மேலிருக்க வந்தவன் கீழிருந்து கேட்டாலும் கேர்நேரே பின்னிருந்துகேட்டாலும் அச்சுரிபகலைக்குடைய பரிதமேசொல்க சந்திரனை நடக்கும்போது அவனப்பூண பக்கமாகவே யிருந்து வினவினாதுகில் அவன்சொன்ன காரியங்களைல்லாம் அவனுக்குப் பவிக்கும் அப்படியில்லாமல் இடதுபக்கத்தில் நின்றாலும் கேர்நே ரே முன்னே நின்றாலும் மேலிடத்திலிருந்தாலும் அச்சந்திரனைக் குடைய குணமே சொல்க இதுதவிர சாம்-ஒடாத குளிய பக்கத் தில் நின்றகேட்டானெனில் அவன்கேட்டகாரியம் பொல்லாதாகும் பவிக்கமாட்டாதென்க அல்லாமலும் அவன்முதல் வாய்நிறத்து சொன்னவாத்தையின் எழுத்தை பெண்ணிப்பார்த்து ஒற்றைப் பக்காகில் குளியனுடைய குணஞ்சொல்க இட்டைபாகில் சந்திரன்

குணஞ்சொல்க. மேல் கிழ என்றது மெத்தை விட்டையும்குணறு முதலிய பள்ளக்குழிகளைக் குறித்த தென்றநிக இப்படியாக 5-6-வகையிற் சொல்லி யிருக்கிறதே இவைபெல்லா மேககாலத்தி லொத்திருக்கவேண்டுமென்பதில்லை ஏதாவது ஒன்றைப் பார்த் துச்சொல்லுமென்பது கருத்து மற்றும் வருவனவற்றை கா ண்க இன்னமும் விரித்துச்சொல்லுமனதில் சந்திரனுடைய திசை யும் பக்கமும் அதுபூணபாதுவரு சரிதான் கிஞ்சித்த மத்தியம் குளியனுடைய திசையும் பக்கமும் அது குளியனாதுவரு சரிதான் திரைமாயினு நன்மையுண்டே உல்லது விபர்த்தமாகது இதற் குப்பிரமாணம் 6-ம் கவியிலும் 7-கவியிலும் சந்திரனைத் திராவி யென்றுஞ் சூரியனைச் சாராசெய்வதுஞ் செப்பிரி ருப்பதனையறிச. இக்கவிகளில் உரி, பண்பு அல்லது அடைமொழிகளை சோயிடா மல் பதவுவாயாய்ச் சொல்லி வருவோமென்றால் விரிவுவாக்கு இசை யுடைய வருவதரிது ஆயினும் உல்லரிகளை யாத்திரம் சேத்து கொண்டு வருவோமென்றால் ஒருவந்திரியனவன் தன் புருஷ னுக்கு அமையிற் சம்போககாலத்தில் கால்கை படுதல் முதலிய கற்புமை தவறுதல் கூடாது என்று அங்குமவைகளை, இருக்கக்கா ண்பிக்கப் புருவன், புருத்தால் அச்சதிபதிகள் கொண்டகருத்து ஒருமித்துத் தடையின்றி நிறைவேறுமே, ஏறுத அதுபோலிற் கும் விசுவாமில்லாமல் உரைபுணர்வுற மாட்டாததால் சமைபவுச் சிதமாய் சேர்ப்படுத்தவும், விராகிக்கவுமாற்ற ௭-௮.

12

இதுவுமது.

அதிலும் முன் 10-வது கவியிற்சொல்லிய
பூணகுளியங்களைச் சிதப்பற்
கூறுகின்றார்.

கேடென்முன் பறிகொடுத்தோ னஞ்சுதின்தேன் கிடையி னீற் சாவென்முன் கிளர்நோய்கொண்டோன், பாடொன்றுமில் குளியத்தேயாநிற் பவித்துவிடும்பூணத்திற் பகர்த்தெல்லாம், ஆடும்பையாவென்ன வல்குலாவோ உதித்தொருவன் வந்ததிசை சோமனாநி, நீஞ்சொல்லியவிரிந்தமாத் தினைத்தமொழி யாகது கின்றுகேளோ.

(இ-ள்) ஒருவன்வந்து நானின்னதனால் கெட்டுப் போனே னென்றுநூல நானின்னதை பறிகொடுத்தே நென்றுநூல் விஷக் கடித்தது அல்லது விஷமுண்டேனென்றுநூல், இதோபடுக்கையிற்

முனே பிராணனேயாகின்றது என்றாலும் அல்லது இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அபாயகுணருநிகள் எவையாயினும் சரிதான் சரம் ஓடாத ரூனியபக்கமாய்வந்து நின்றானால் ஒருவருக்குமுயில்லை நிவர்த்திபாதி போருமென்க அப்படியல்லாமல் சரம் ஓடுகிற பக்கமாகிய பூணபக்கத்தில்வந்துகின்றசொல்லுவானால்வந்தவன்எப்படிச் சொன்னானோ அப்படியே பலித்துபோகும் பரிபோனபொருள் வராத நஞ்சுமீளாத படுக்கைபிடுவானி தேறான் அன்றியும் ரூனியத்தில் எவனாவது வந்து எதைபாவதுச் சொன்னானால், அது ஒருகாலத்தில் அபதமான வர்த்தைகடனானாலும் ஆகும், பூணத்தில் சொன்னசொல் உண்மையாயிருக்கும் இதல்லாமலும் ஆடும்பையாவென்ன, வல்குறுதைய பெண்ணே வந்தவனுடைய திசையும் 12-வது கவிபிற சொல்லியபடி எழுந்தையு மெண்ணிபார்க்கையில், அவன் வந்ததிசை சந்திரன் கூறாகவும் முதற்சொன்னசொல், ரூனியன் கூறாகவுமிருந்தால் மேற்சொல்லிய காரியங்களுக்குக் கிஞ்சிதமத்திபமாயினு முழுமோசமல்ல, இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள்-எ-று.

கருப்பக்குறி கூறுகின்றார்.

கேட்டவனாருயிர்தன்னி லேறிநின்ற கிளர்கையிலு யிருளவை பிடித்துநின்றல், வாட்டமவருமதலை விடத்திற்பெண்ணும் வலமாகி வின்றுரைத்தன் மைந்தனாகும், மீட்டமில் ரூனியத்துறைக்கிற் கேடையாகு மிருஞ்சுழினைமேலுணர்க்கி லலியேயாகு, நாட்டி மொழிகுனியம் பூணத்தேயாகி நடுக்கமுடன்மகவுரிக்கக் கிடைக்குமன்றே.

(இ-ள்) ஒருவன் கப்பத்தைக்குறித்துக்கேட்டுஞ்சாலத்தில்வந்தவன் ஒரு சிவன்பேரி லேறிக்கொண் டிருந்தானாலும் உயிருள்ள யாதொன்றைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டிருந்தானாலும் ஒரு சிவனைத் தொட்டெகின்றானாலும் அவன் நின்றபக்கம் வலமாகில் அநிலும் பூணயானாற்றான் ஆன்பிள்ளை பிறக்குமென்க, இடமாகிப் பூணயானாற்றான் பெண்ணென்க, அப்படிப் பூணபக்கமல்லாமல் ரூனியபக்கமாயிருந்து எதனை தொட்டு நின்றாலும் சும்மாவே நின்றாலும் வலமாகில் ஆண்தான், இடமாகில் பெண்தான், ஆனால் பிறக்கிறபிள்ளைகளும் அப்போது சரம்பார்க்கிறவனுக்கு சுழிமுனையாயிருந்தால் பிள்ளை ஆணுருவினதல்லாமலும் பெண்ணுருவினதல்லாமலும் அலியாகுமென்க இப்படியாகவந்தவன் முன்வலத்தில் நின்று

ROJAMUTHIAH
RESEARCH LIBRARY

அவன்வந்த காரிபத்தைச் சொல்லிக்கொண்டேயிள்ளிட்டக்கிவந்து நின்றல் தாய்வயிற்றி லிருக்கின்ற பிள்ளைவருத்தப்பட்டு பின்பிறக்குமென்க-எ-று. (14)

கெற்பக்குறியும் போர்வெல்லுங்குறியும் கூறுகின்றார்.

அன்றே அசைக்கிடக் கின்றமைத்தனாற் ரூனியத்திற்கேடாக் கெடாதிருவர்போருவது ரூனியத்திலோது, வடிக்கின்றமொழியின் முதற் சொன்னேன்றோர்பன் மருயிபுணாத்தின் பின்புசொன்னோன்றோர்பன், நடக்கின்றசுழிமுனையிலவெட்டல்கள் போர்நனட்பாகும் வலத்தியங்க நடப்போன்சொல்வன், இடத்தியங்கலெஞ்சடிபோயெதிர்த்தோல்வெல்வ னிருஞ்சுழியிற்றிலிட நிலப்போரே.

(இ-ள்) இதற்குமுன் கவிபில்ரூனியத்திற்கேட்டபிள்ளை மரிக்குமென்றாலும் போர்வழக்கு வாகைக்குறித்து ஒருவன்வந்து இன்னவன் இன்னவன், எவன் வெல்வானென்றால், வந்தவன் ரூனியபக்கத்திருந்து சொன்னானால் முன்சொல்லப்பட்ட பெயரையுடையவன் தோற்பன் அப்பொழுது சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சுழிமுனைநடந்தால் அவ்விருவரு மொருமித்தப்போவார்கள் இதல்லாமலும் சண்டைவாதுவழக்குநேர்க்கிறவனுக்கு அப்போதுரூனியபக்கமாயிருந்தால் வெல்வன், சந்திரனாருப்பவன் தோற்பன், சுழிமுனையாகில் ஒருமித்தப் போவார்கள் அப்படிச்சந்திரனை நடக்கப்பெற்றவன் முன் 11-வது கவிபிறசொல்லியபடி சரத்தைமுள்ளிழுத்து பூணமாகி அச்சரம் நடக்கிறகாலையே முன்னிட்டி ஐந்தடிபோய்பின்புநேர்தால் வெல்வன். (15)

சந்திரன் ஸபரிசம் கூறுகின்றார்.

பார்க்குங்காலிடமெனினும் வலமெனினுமொக்கும் பஞ்சபுத்தியக்கம் பகருங்கால, சாற்றிபதண்டென்சேரிற் பிரதியிபாந் தப் பாமலப்பினிக்குத் தாழ்வோடு, மேற்றிசைபைநோக்கியெழு மங்கி வாயு மெய்புணர்ந்தோர் புறத்தோடு மேன்மைகுன்று, நீத்துதையர் சாற்றிசையுஞ் சிதறியோட நெடுவானென்றுரைத்திடே-கிஸ்த்து னோர்க்கே.

(இ-ள்) இடை, பிண்கலை, சுழிமுனை என்று சொல்லப்பட்ட இம்முன்று கலைகளையும் அவற்றின் பயன்க ளனுபவத்தையும் பரிசுறித்து பார்க்குங்காலத்தில் ஒத்தவரும் அந்தந்த நாடகங்களுக்குள் பஞ்சபூதியங்கள் நடப்பதுண்டு அவற்றைத் தேர்த்தறிந்து அனு

பயிப்பதே யரிவதாரும், உடனெனில், முக்கிரைநுதலுநித சாம் அம்முகுத்தகண்டைச் சார்ந்துவந்தால் பிரிதிவின் கூறென்றறித. அத்தனடிற்று கோடிய மற்றொரு புறத்தைச்சார்ந்து விதினல் வாயின் கூறென்றறித. இப்படி நான்குபக்கங்களுள் ஒருபக்கமல் லாமல் அந்நான்குபக்கமும் கலீதிநடந்தால் அது ஆகாயத்தின் கூறென்றறிந்து உலகத்துள்ளவர்களுக்குச் சொல்வாய் எ-று. (16)

இப்பஞ்சபூதியமிடத்திற்கும் வலத்திற்குமொன்றுதான்.

சரத்தின்வடிவமும் நிறமும் அச்சரத்தின் ரசக்கியமும் கூறுகின்றார்.

நிலம்பொன்மயிரத நெடுங்கோணநான்கா நீளம்பன்னிரு விரலா நீர்தான்வெண்மை, இருபுறவடிவகண் டந்துவர்த்திருக்குமெட் டாண்டிவிரலோடு மெரிதான்செம்மை, நலங்கொண்ட முக்கோண மழற்செய்யெய் நாலிரண்டு விரலோடு நவீரகாவீலத், தலக்குபுலி யறுகோண மொருபக்கத்திற் துய்யநால் விரலோடுஞ் சொல்லு காலே.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதியசாம் நடப்பதை இன்னமெப்படிக்கண்டு தெரியலாமெனில், பிரிதிவு சாம்பொன்மை அப்புச்சாம் வெண்மை தேயுச்சாம் செம்மை வாயுச்சாம் கருமையாயிருக்கும் அப்போது கண்டத்தில் எவ்வித உணர்ச்சியாகுமெனில், பிரிதிவுக்கு கண்டந் தித்திக்கும், அப்புயிற்று துவாக்கும், தேயுவுக்கு உவாக்கும் அல் லது அழற்செய்யிருக்கும், வாயுவுக்கு புளிக்கும். எவ்வடிவா இருக்கு மெனில் பிரிதிவு எண்கோணம் அப்பு எட்டுநாள் பிறைபோலிருக் கும், தேயு முக்கோணம் வாயு அறுகோணம் அன்றியும் அத்து ஒடுகிற நீட்சியைச்சொல்லுங்கால் பிரிதிவு பன்னிரண்டங்குலம், அப்பு 16-அங்குலம் தேயு 8-அங்குலம் வாயு 4-அங்குலம் என்றறித. இதல்லாமலும் இக்கவியில் இரதமென்று தனியே போட்டபடியினால் முதல் இராமகவே னைத்துக்கொள்ளையிற்று உலகத்தவருக்குச் சொல்லுங்காலத்தில் இப்பேதங்களை அவர்களறிவது அரிபென்று ஒரு பூதியத்திற்கு நான்கு குறிசொல்லியிருக்கின்றார். ஒன்றில்லா யிட்டாலும் மற்றொன்றிலாவது தெரியவேண்டியது. (17)

இதுவும் அதுவுடன் அப்பூதிய நடக்கையில் செய்கருமங்களின் குணகுணம் கூறுகின்றார்.

சொல்மயவான் வடிவதுதான் வட்டமாகுந் துய்யதொருவிர லுநி யெல்லாஞ்சுற்ற, மொல்லிதிரம் படிக்கைப்பிரதம் வாயு மோடிவரும் பூதங்கட்குளதோ சொல்க, மல்லில நீக்குமிருபய னுஞ்செந்தி மத்திபமாம் பக்காலும் வானுத்திரம், பல்வகையாய் சாம்பார்ப்போன் தன்னைப்போற்றி பாசிலென் குதிவிட்டுப்பணி ந்தபாரே.

(இ-ள்.) ஆகாயபூதிய நடக்கும்போது சிறம்படிசும் இராமகண் டத் கசக்கும் வடிவவட்டம் சீட்டி ஓங்குலம் இப்படியாக பூதியங் கனின் குணகுணங்களைச் சொல்லவெனில் பிரிதிவுக்கும் அப்புக்கும் உத்தமம் தேயுமத்திமம் வாயுமும் திராம் விரையக்களைத் தரித்த காத்தையுடையபெண்ணே சாம்பார்த்துக் குறிசொல்லுநிற வனுக்குத் தாம்பூல முதலானவைகள் கொடுத்த, உபசாரதிகள் செய்த பிண்கேள் இன்னம் சிற்க, முன் 7, 8-ங் கவிப்பிரசொல்லிய படி குரியசந்திரகலீபிற் செய்யவேண்டிய கருமங்களும் இக்கவியை அனுசரிக்கவேண்டியது. 48, 49-ங் கவியைப்பார்க்கவேண்டியது. அதிலும் சாம்பார்க்கிறவன் தாம்பூலம் தரித்துக்கொள்கையில் வின் மிக்கேட்கிறவனுக்குச் சொல்லுகிறவனுக்கும் நன்கு எ-று. (18)

ஒருவன்பேரைக் குறித்து வினாவில் அவனுக் குரியவைகளைக் கூறுகின்றார்.

பயாகுமுதுகுரீர் காலதாரும் பைத்தழல்மார் பவனங்கைப் பட்டவான்சென்னி, போமல்லினையின்போ துதித்தபூதப் பேர்ப்படை த்த மிடங்கனிலே பிழையின்னாம, லோரூம்பூணமாய்பக்கத்தன்னி லேறிவிட்டுத் கோல்படுதவிசைத்தெல்லாக், கூடாழிமால்வந்து மிலக்கினாலும் குறைபாமல் வடிப்படுக்கர்ன் குறிக்குங்காலே.

(இ-ள்.) முன் 15-ங் கவிப்பிரசொல்லியபடி இருவரைக்கட்டித் தாட்டாமலும் குரியபக்கத்திலிராமலும், பூணபக்கமாக விருந்து சண்டைக்குப் போகிறவன் என்னவானெனில் ஆபுதங்களினால்

காயம்பட்டு வருவான் என்று சொல்ல அதிலும் அப்போது பிரதி
ஷ்டரத்தால் முதுகில் படுமென்க அப்புவாசில் காலித்தேடி, மாப்பு
வாயுரை, ஆகாயமாகில் தலையிற்படுமெனச் சொல்ல விஷ்ணுதேவன்
வந்து விலக்கினாலுந் தப்பித்துக்கொண்டு வாமாட்டானென்க ஈ-று.

இந்த விந்தப்பூதிபத்துக்கு இந்திந்த ஆபுதமெடுத்துப்
பொருகவெனவும் அதற்கிலிடத்தி
நிற்கவெனவும் கூறுகின்றார்.

கால்முலிதொடங்கி வழங்குமெனவென்க கருமெனவென்க கீறிமதி
கதிதோனாக, கோல்மேற்குத் தெற்குமதிதிலமாகக் கொள்க கொழு
ங்கதிதோன்கிழக்கு வடக்காககொள்க, சேல்போலு லெடுக்கண்ணு
ய்புமிக்குக்கத்தி நேர்த்தசலம்வாழற்குத் திலகாலுக்கு, மேற்றண்
டாம் வானுக்கா யுதங்கல்வேந்தி விதித்தலத்திற் பொருதல்வெற்
றியாமே.

(இ-ள்) மேற்கூறியபடி சமர்செய்யவேண்டில் வாயுமுலிதொ
டங்கி பக்கினிமுலியவாக ஒருகயிறு பிடித்தார்போல் சரியாய்
பாவனைசெய்து அதில் மேற்கையுந் தெற்கையுந் சந்திரன் கூறுக
வும் வடக்கையுந் கிழக்கையுந் சூரியன் கூறுகவுங்கொண்டு போர்
செய்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலையிப்பங்கள் தானச்சூரியன்
றிசையிற்றானே தின்று எதிரியைச் சந்திரன்றிசையில் நிறுத்திச்
சமர் செய்யவேண்டியது, அப்படிச்செய்வையில் சந்திரனானுந்
சரி சூரியனானுந் சரி பெடுக்கெறிபுமாயுதங்கள் எவைபெனில்
சேல்மீன்போலு நீண்டகன்கையுடைய பெண்ணே பிறுதிவாகில்
கத்தி, அப்புவாகில், வான் தேயுவாகில், விஸ்வ வாயுவாகில் தண்டு
ஆகையமாகில் கல், இப்படியாக அந்தவந்த பூதியங்களுக்கு அந்த
வந்த ஆபுதங்களைத்தி விதிப்படி அந்தந்தநிலத்தினின்று சண்டை
செய்தால் வெற்றியடைவான் ஈ-று. (20)

தோய்க்குறி கூறுகின்றார்.

ஆகியசோய் புருடருக்காய் புருடவனக்கேட்கி லாறுமென்க
மாதருக்கு மாதறிந்தகேட்கில், சோகயிலீம்மை முறைதப்பிற்
பொல்லாதென்க தொலைபாது நாட்சென்று மீளுமென்க, தோகை
கில் நாட்சென்று கடுக்கினுந் கடுதழுதான் மூன்றுதப்பிற்றஞ்சப்
பண்ணு, மேகடுக்கானுளிரண்டின் மிருந்தாரகொல்லு மெழில்வான
மன்றுதப்பி லிறக்கும்பின்னே.

3

(இ-ள்) புருடன்கொண்ட பிணிக்காகப் புருடனேவந்த சாய்
பார்க்கிறவனைக் கண்டு இந்நோய் லகுலாமாவென வினவிலுமந்
நோய் தாவினாயாம், சாய்பார்க்கிறவனுக்கு வலதுபக்கத்தில் தின்
றுகேட்கிலும் திவந்தியாகும் ஐயமில்லை ஸ்திரிகொண்ட நலிக்காக
ஸ்திரியே வந்த வினவினாலுந் குணமாகும், வந்தவன் அவனுக்கு
இடதுபக்கத்தில் தின்று கேட்டுலும் மீளும் சமுசயமில்லை முன்
பதினமுன்றாக்கவிதிற் சொல்லியபடி குணியபக்கமாகவே பிருத்தா
லுத்தமம் இப்படியல்லாமல் ஆணுக்குப் பெண்வந்தாலும் பெண்
னுக்கு ஆண்வந்தாலும் அங்கியாதிதீவ தல்லபம் அன்றியும்
ஒருவன் வலதுபக்கத்தினின்று குறிகேட்டுக்கொண்டே இடது
பக்கத்தில்வந்து தின்றுலும் ஒருத்தி பிடதுபக்கத்தில் தின்று குறி
கேட்டுக்கொண்டே வலதுபக்கத்தில்வந்து தின்றுலும் சோய்போ
க்க கடினம் ஆயினும் மெல்லென நாட்சென்று சொஸ்தப்பமும்,
அப்படியே சரியாய்வந்து கேழ்க்கில் அந்தநோய் கீங்குமென்க அநி
லும் எப்போது திருமெனில் அந்நோய் பூதியத்திருதிவாகில் கொ
ஞ்சநாட்செல்லுமென்க, அப்புவாசில் வினாவென்க அக்கினியா
கில் மூன்றுநாட்களில் விமோசனமாகுமென்க மிருத்தாற் கொல்
லும்? வானமாகில் அன்மைக்கே நோய்பிரிந்து மாளும் மிஞ்சி மறு
நாள் மரிக்குமென்க ஈ-று. (21)

இதிலிதின் முன் கவிபிற்சொல்லிய கியல்பும் அதன்பேற் கவி
களிற் செப்பிய பூதியங்களின் குணமும் முன 9-வது கவிபிற் கூறி
யபடி சாய்பார்க்கிறவன் ஓரிடத்துக்குப் போகவேண்டியது இத்
தருணமென்றும் பேசவேண்டியது.

இத்தருணமென்றும் கூறுகின்றார்.

இறக்குமுபயந் தனக்கைந்துநாளிலே லென்க்காத் சாவில்லை
இததான்மெய்யே, பிதருமொருபூதலத்தி லிந்துபூதம் பிறித்தோ
மெது குாவன்பேசக்கேட்டுச், சிற்ப்புடைய பயனெறிவ தல்லா
நாலின் செயலதனாற் தேவர்களுந் தெரியமாட்டார், நிறக்குமதித்
கருத்தழைத்தால் வந்தது கேட்டா னீன்வெயிலாச் செலசொல்க
நினைத்துகேளே.

(இ-ள்) இத்தரு முன் கவிபிற்சொல்லிய பூதியங்களி னியற்கை
யாகிய குணங்களுக்கு சூரியவல சொல்லக்கூடாது அத்தரு முன்
10-க் கவிபிற்சொல்லியபடி சுழிமுனை நாட்கில் ஆகுமென்பது
ஆகாது ஆகாதென்பது ஆகும்போல இப்போதும் ஒருவன் ரோஸை

க்குறித்துக்கேட்கும்போது சுழிமுனி நடந்தால் அந்நேரமளியி ன்று தினங்களுள் மரிக்கும் அப்படியிங்காமல் தப்பினால் அவனுக் கினி பொருசிபத்து வருமானவுஞ்சாவான் இதுமெய்மை அன்றி யும் முன் 14-வ் கவியிற் சொல்லியவண்ணம் ஒருபக்கமோடுகிற சாதில் ஐந்துவகைப்பட்ட பூதியங்களுண்டு அப்பூதியம் ஒவ்வொ ஁ந்துக்கு ஐந்துபிரிந்து நடப்பனவுண்டு அவைவகையெனில் ஒரு பிரதிவுக்கு பிரதியிற் பிரதிவு பிரதியிலப்பு பிரதியிற் பிரதி பிர தியில்வாயு பிரதியில் ஆகாயம் இப்படி இவ்வயத்துக்கு ஐந்தா யோடும் இதனையும் மற்றிற் நூற்பயன் யாவையும் ஒருமுகந்தாத் திலரிந்து சொல்வதல்லால் தேவர்களுையானுலுத் தனியே கருதிக்கொண்டு ருருவைத்தான்றிச் சுயானுவம் அல்லது சுயானு பவத்தால் இந்நூலிக்கொண்டே அறிவது கூடாது அல்லாமலும் சரம் பார்க்கிறவனை ஒருவன் வந்தழைத்தால் அவன் சூரியகலை யியங் கும்போதே பேசவேண்டியது. பேசுகிறதனாலும் குறிசொல்லு கிறதனாலும் சூரியனியங்கும்போதே சொல்லவேண்டியது மற்ற ப்படி கூடாது மிஞ்சுகடத்தில் மந்திபமென்றதிக இன்னமுற் சொல்லுகிறேன் மனதுற்றுக்கேள் எ-று. 22

பூதியசரங்கனியல்பு கூறுகின்றார்.

கேளாதனை நிலத்திற்கு நீரிற் குங்குணமாகக் கெற்பமெனினா னு ருக் கிளர்ந்தொருவன் வினவி, னானின்மிகுநாபங்கள் சாந்திபோக்கு நன்றாகுமங்கித நிலங்கம்பெல்லும், வானமரிற் பொல்லாது கெற் பங் கேடாம் வாயுவெனிற பெண்ணாகுமற்போர் தோற்கு. நீள் வசும்பிற் தறுவியித்தையோகத்தானு நீடுமிக கெற்பமெனின லாய்வினும்.

(இ-ள்) பெண்ணே கருத்தாற்றுக் கேட்பாயாக முன் 16-வ் கவியில் சொல்லிய பூதியசரங்கனியல்பு கூறுமிடத்தில் பிரதிவும் அப்பும் நன்மைகளையே தருவன் இதன் 17-வ் கவியிற் சொல்லிய படி ஐந்து நாழிகைக்கு மிஞ்சி நடக்கையில் இவ்விண்ணு பூதியங் கள் அதிகமாக நடந்தால் லாபமுண்டு வேண்டில் 18-வ் கவியை யும் பார்க்க இதிலுள்ளம் நிற்க முன் 14-வ் கவியிற் சொல்லியபடி ஒருபிராணியைக் கைப்பற்றாமலும் அதின்பேரினுள்ளு நில்லாம லுத் தனியேவந்து சூனியத்தினில்லாமல் பூரணத்தில் நின்று கெற்பக்குறிகேட்டால் அப்போது காமப்பிரிதிவாவது அப்புவாவது நடந்தால் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமென்க 19-வது கவியிற் சொல்லி யபடி சாந்திபண்ணுதல் போக்கு சுழித்தல் செய்யவேண்டிய

போது அங்கனஞ் சொல்லிபகையில் இவ்விண்ணு பூதியங்களிலே தாவது நடக்கும்போது செய்தால் பலிக்கும் இதன்வித் தேயுபூதி யம் நடக்கையில் போராங்கம்புரியில் வெல்லும் அப்போரில் வா னெடுத்தால் மத்திபமாம் அப்போது கெற்பத்தைக்கேட்டால் அது அழிந்துபோகும் வாயுநடக்கையிற் கெற்பம் பெண்ணுமென்க, மற்ற போற் தோர்விடையும் ஆகாயமாகில் கிற்சமர் செய்கும் இப் போரிலக்கனஞ்செப்பிய 20-வ் கவியையும் 18-வ் கவியையும் 10-வ் கவியையும் பார்க்கவும் 9-வ் கவியிற் சொல்லிய யோகம்புரிய நன்மை ஆகாயசரம் நடக்கையில் கெற்பக்கேட்டால் அலியாய்ப்பிறக்கும் யிந்தது பிறக்கும் என்க எ-று. (திவா சட்சத்திரக் காலசரபலன் முன் 4-கவியிலும் 19-வ் கவியிலுஞ் சொல்லியபடி பிராதகாலத்திற் சரம்பார்க்கவேண்டிய கிரமத்தினும் விசேஷமாய் பார்க்கவேண்டிய திதுவென்றுக் கூறுகிறார். (23)

விபாதபிரதமை முதல்கிளக்கும் பக்கம் விசிலகு முப்பதினும் முழுமறாக, மாயாது வருஞ்சோம விடமதாக வருகின்றவருக் கனுக்கும் வலமதாகச், சாயாது புதன்வெள்ளி திக்கண்முன்றுத் தப்பாது சந்திரனுஞ் சாற்றுக்கலை, தேயாது கதிர்செவ்வாய் சனி விபாழஞ் செங்கதிரோன் நினமென்று தேறுகியே.

(இ-ள்) முன் 4-வ் கவியிலுமின் 19-வ் கவியிலுஞ் சொல்லிய படி பிராதகாலத்தில் சரம்பார்க்கவேண்டிய கிரமத்தினும் விசேட மாய்ப் பார்க்கவேண்டிய தெதுவெனில் பொழுதுவிய 5-நாழிகை இருக்கையில் எழுந்துமேல் 4-வது கவியிற் சொல்லியபடி சரம் பார்க்கும்போது ஷளப்பிறை பிரதமைக்கும் துதிதிகைக்கும் திரிதி கைக்கும் சந்திரகலைபுதித்த நடக்கவேண்டியது. இப்படி முன் னாக்கு பன்னிரண்டிம்போக தேப்பிறையிற் பிரதமைக்குத் துதிதி கைக்குத் திரிதிதைக்குஞ் சூரியகலைபுதித்த நடக்கவேண்டியது. பொழுதுவிய 5-நாழிகை இருக்கையிலுதித்த சரம் மற்றவைத்து நாழிகையுக் கலங்கா தோடவேண்டும் திதியோக வாரங்களிலெவை நிகழவேண்டியவெனில் ஞாயிறுக்குஞ் செவ்வாய்க்குஞ் சனிக்கும் விபாழத்திற்கும் சூரியகலை புதித்தோட வேண்டியது. திக்களுக் கும் புதனுக்கும் வெள்ளிக்குஞ் சந்திரனுதித்தோட வேண்டியது. இப்படி புதிக்குஞ்சரம் எந்தப்பூதியத்தி லுதிக்கவேண்டியதெனில், பின் 49-வதுகவியைப் பார்க்கவேண்டியது இதில்பூதியங்கள் அதிக

மாய்க் கதித்தோடில் பயங்கள் என்னவையாமெனில் முன் 26-வது கவியிற் தெரியும் அன்றியும் விபரம் 33-வது கவியிற் காண்க.

இதனுள் நட்சத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய காலசாமம் இதன்மேற் கவியிற் கூறிய வாங்களுக்குரியனவாகிய காலசாங்கள் சரிவரில் இடரில்லை பிழைக்கில் இன்னவின்ன நிகழாமென்றுங் கூறுகின்றார்.

தேறிடு நீயொன்பதுநாள் பூரமதி சொந்தரோகணிய சதய உத்திரட்டாதி, கூறிடுஞ்செங்கதிரோ னுளாகக்கொங்க கூறுதான டையமதிக் கென்றுகொங்க, வீறிடுஞ்செங்கதிர் பிழைக்கி நோய் வாரி க்ரு மிடித்திடமண்டலஞ்சேய்க்கு வெம்போச்சாவாய், பாறிடும் பொன்பிழைக்கின்மன்னர் கேடம்புத்தி பதிக்கதிபன்கெயிந்து கிளைஞர்போக்கே.

(இ-ள்) பெண்ணே நிதிவாரமென்று இரண்டு வேறுபாடாய்க் கூறினோமென்று தியக்கம் வேண்டியதில்லை விபரம் மேற்கவிகளிற் குறே சொல்லியிருப்பதைக் காண்க இவ்விரண்டினுடன் சீழ்வரும் நட்சத்திரபலனாகிய மூன்றினுள்ளும் ஏதேன கஷ்டமோ அதிலும் ஏதேன இஷ்டமோ தெரிந்து அதிலும் வீக்கம் தூக்கம் நோக்கிப் பார்ப்பதென்று காண்க ஊண்டு தேறியிரு அஃது நட்சத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய காலசாமம் ஏதெனில் பூரம், உத்திரம், அஸ்தம், சித்திரை, ஸ்வாதி, விசாகம், அனுஷம், கேட்டை, மூலம் உரோகணி சதயம், உத்திரட்டாதி, இப்பன்னிரண்டினுஞ்சூரியனடக்கவேண்டுமெனக் கொள்க மற்ற பதினாத்திலுஞ் சந்திரன் நடக்கவேண்டும் அல்லாமலும் மேற்கவியிற் கூறிய வாங்களுக்குரியனவாகிய காலசாங்களில் குறியிருப்பில் விபாதி சனி வறுமை செல்வாய், சண்டைசாவு, விபாழம் தன் மன்னனுக்குக் கேடாம், புதன் அவலூகி காரிக்குக்கேடு, திங்கள் கற்றத்தாருக்குக் கேடுவரும் தன் மன்ன னென்பதும் அவ்லூகி என்பதும் சாம் பார்ப்பவனுஞ்சூரியனவாம் வெள்ளியின் கவியிற் காண்க சனி, வறுமைபுடன் தன் கையிலிருப்ப தும் போரும் பொன்பிழைக்கில் மன்னர்கேடாமென்பதில் தன் தாதையிற்ரு வருத்தம்வரில் தனக்கு எப்படிப்பொருள்வரும் வாரது பதிக்கதிபன் கெடுமென்பதில் அவனிலுந் பறிகொடுக்கப் பட்டா னெனவரும்-எ-று. (25)

இதன்மேற்கவியிற் கூறுதவெள்ளியிழைக்கில் நிகர்வன விவை பெனவும் மாற்றதன்மேற் கூறிய நிதிபிழைக்கில் நிகழ்வன விவை பெனவும் கூறுகின்றார்.

போக்கரிய புகழ்பிழைக்கி னுமிட்டேகல் பொருத்தியதோர் மெய்த்தோதப் புணர்ந்தோர்சாத லாக்கமதி விடாமுற்கக் கத்தன் னிலுந் கலையிண்டாமிண்டாவி லத்தநாச கிளைஞர்க்குறுகோயுன் டாந்தேக்கியவைத்திந்தேசமலைபு மாறிந்தசெத்தாசர் தெடுமேழிற் சேருகோவே.

(இ-ள்) வெள்ளிதப்பில் தான்வசிக்கும் பதிபைவிட்டு ஒழிந்து போதலாகவேணும் அவ்வெல்லையைவிட்டு மற்றோ ரெல்லையைப் போய் மிதிப்பதாகவேணும் வாவரும் தேக்கலிவரும் தன்மனையிக் குச் சாவுவரும் சாவென்பதில் சண்டை பிணக்கு கோய்முதலிய வருத்தமாதலையும் சதிபதிகளுக்குப் பொருத்தம் போதலாய் கா ண்க நூலாசிரியர் புணர்ந்தோர் சாதலென்றும் சாமுவுவனாக்கும் வருத்தம் வருமென்றுந் துணரித்துகூறியமையால் நன்மைய தேவ குக அட்டமாசித்திமட்டும் பெருகவுண்டாகுமென்ற கருத்துக் கொண்டு இதன்மேற் கவியில் கூறியதுகாண்க மற்றதனிற்சொல் லியபடி ஊருக்கு மன்னனுக்கும் அதிகாரிக்கும் வந்தாலும் வரும் இதன்றியில் வளர்ப்பிறைகாலத்தில் பிரதமை தப்பில் யாதேனுமிடர் வரும் துயிதிகை கலகம், திரிதிகை, பொருட்சேதம், சதுர்த்தி, போக்குண்டாகும் சகலவித கஷ்டத்துக்குக் காண்க பஞ்சமி, பத் தகளுக்கு விபாதி, சஷ்டி, அத்தேசத்தாருக்கும் அரசனுக்கும் வருத்தம் சத்தமின்றி, அரசனுக்குத் தேசத்தாருக்குமே யுண்டு தனக்கல்லெயன் மேமாந்திருத்தல் கூடாவாருக் தன்னாலே பவர் களுக்கு வருத்தம்வந்ததென்ற அவதான பொய்ச்சாப்பினலாவது தான் வருத்தப்பட வருமென்ற விவரம் மேற் கவியிற்றுகே செப்பி யிருப்பதினக் காண்க-எ-று. (26)

நிதிபிழைக்கில் நிகழ்வன விவைபென்றும்

சந்திரசூரிய ரியல்புங் கூறுகின்றார்.

நோவுடனே சாவுமாமெட்டாகின் மற்றை தவலாதபக்கமு யிம்முறையேகொங்க, தாலில்வெங்கதிரவன் மதியமுண்டாஞ் சந் திரானுன் வெங்கதிருத் தப்பாதுண்டா, மோவரிய விவர்களைபே யுணரும்போதி லுற்றசாங் குருமுதத்தா னுணர்ந்துகொங்க, தே வப்பிரானுரைத்தருள் உமைபாள்கேட்டச் செவ்வியிதன் முறைமை தனைத் தெளித்துதேறே.

(இ-ள்.) அஷ்டமி பிழைக்கில் நேவுடன் சாவும் வரும் வளர் பிறை யிங்கனமிருக்கத் தேய்விறைக்கு மிம்முறையே கொள்வது இதல்லாமலும் சூரியனுக்குள் சந்திரனும் சந்திரனுக்குள் சூரியனு மொன்றுக்குள்ளொன்று காந்து தோன்றுவதுமுண்டாம் உமைய வளே தன் சுயவல்லபையினால் தெரிந்துகொள்ள வல்லவல்லவ ளாகிப் பின் சங்கரனருளினால் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க சிறப்பின தாகில் இந்தாலை யார்தான் தம்மற்றாமே தெரிந்து கொள்வார் கொள்ளமாட்டார்கள் ஆதலால் குருவருளினும் நெளிக-எ-று. ()

மேற்கவிகளிற்கூறிய சரம்பிழைக்கில் இடர்வரும்

வந்தாலும் அதற்கு உபசாந்தங் கூறுகின்றார்.

தெளிகதிர் சேய்மூன்றடியாச் தெற்பந்தன் செம்பொன் மூன் றடிமேற்குத் திங்கள்வெள்ளி, யிலையநாடிவடக்குப் புந்திமுன் போ லீட்டையலு கிழக்கியி பெழுதன்முன்னே, வளமுடனே பூரணபக்கத்திற்சென்று வந்திருந்துநமைகினைந்து வழத்தல்செய் தே, உளமகிழ்ந்து போகிலெல்லாம் பலிக்குந்துன்ப முண்டாகாவி வையனைத்தும் உணர்ந்துதேறே.

(இ-ள்.) பெண்ணே மேற்கவிகளிற் சொல்லியபடி காலசாஞ் சரிப்பட்டுவருமோ வாதே ஊழ்கினைப்படிக்கல்லவோ நடக்கும் அதை கம்முடைய வசமாக்குவதற்கு இலேசோ எனத்தளர்வுற்றி ருக்க வேண்டியதில்லை சரம்பார்க்கிறவன் முன்கவிகளிற் சொல்லிய படி பிராதகாலத்தில் அருணோதயத்திற்கு முன்னெழுந்து ஞாயிறு செவ்வாய்க்கிழமைகளுக்குத் தென்புறமாய் மூன்றடிமூன் 11-க் கவிபிற்சொல்லியபடி சாததை பூரணமாக்கியக்காலையே முன்னிட் டெக்கொண்டு போகவும் சனி வியாழங்களுக்கு மூன்றடிமேற்கே போகவும் திங்கள் வெள்ளிக்கு நாடி வடக்கேபோகவும் புதனுக்கு இரண்டடிக்கிழக்கே போகவும் இப்படியாகப் போய்வந்து ஒரு திவ் வியமாகிய ஆதனத்திலிருந்து என்னை நினைத்து துதிசெய்து பின் னெழுந்து எங்கே சென்றாலும் அல்லது எங்கேயிருந்தாலும் முற் கவிகளிற்கூறிய துன்பங்கள் யாதேனு மடாது-எ-று. (28)

இதன் மேற்கவிகளிற்கூறிய ஒருவாத்திற்குச் சாத்

தப்பில் இன்னவையாமெனவும் ஏழு

நாட்களுக்கு சரிவரில் இன்னின்ன

வையா மெனவும் கூறுகின்றார்.

தேறுநீ பிவைபெல்லாஞ் செவ்விதாக செங்கதியோன் நன் னுளிற்றிங்களோடி, மாறிவருங்கதியவனுஞ் சோமனின் மறிச் சோடி வருங்கிழமை மேலுமாயிற், கூறப்படவுடனுயிர்விட் டேரு மென்க குணமாரும்புக்கிழமை கோனாதோடி, சிறிவருங் காலனை யுஞ் செயிப்பர் மறற்ச் சித்தயோகத்தாகிச் சித்தியாமே.

(இ-ள்.) இவைபெல்லாந் தேர்த்தறி சூரிய னடக்கவேண்டிய னாளிற் சந்திரனடந்து சந்திரனடக்கவேண்டிய னாளிற் சூரியனடந்து இப்படியாக மாறப்பட்டு ஒருவாரமுமுதம் நடந்தால் மறித்துப் போவன் அப்படியல்லாமல் கிழமை ஏழுந் தவாரமல் மேற்கண்ட நாயிகையுக்கோனாமல் திக்குநோக்கிச்செல்வதுடன் பிராணாமமு மாராமல் நிகழ்த்தவருமாயில் இயமனடான் பிராணனுக் கழி யில்லை சிவன் முத்தனல் வாழ்த்திருப்பன் அஷ்டமாசித்திய மவ னுக்குச் சித்திக்கும். (29)

குறிசொன்னமார்க்கங் கூறுகின்றார்.

சித்தமுடனிசேகத்தில் வந்துகேட்டால் செப்பியவப்பொரு ள்களெல்லாந் தீதேயாரும், உத்தமமாய் பூசத்தில் வந்துகேட் டால் உறைத்த பொருளத்தினையும் உண்மையாரும், மெத்திய ரும்பகத்தாகக்கி னன்றேயாரும் வேண்டானா சேசகத்தில் விளி யப்பார்க்க, வைத்தமலம் வாயுநீர் கழிப்போதென்னின் மாற்றலர் தங் கெடுவரிது மாறினாதே.

(இ-ள்.) சரம்பார்க்கின்றவன் சேசகுஞ் செய்போதில் வந்து கேட்டால் கேட்டகாரிபஞ் சித்தியாத பூசத்திலென்னில் நன்மை அவன் சொல்லுகிற முண்மையாயிருக்கும் கும்பகஞ்செய் காலத் திலாகில் நற்காரியமது சித்திக்கும் மலம்சலம் வாயுகழியும்போ தானால் பகைவர் கெட்டுப்போவார்கள் இன்னமிதற்குவிபாம் குரு முகார்த்தத்திற் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அல்லாமற் தெரி யாது எ-று.

சனிவியாழப்பலன் கூறுகின்றார்.

மாநிலவர் பக்கங்குறையும் பக்கமநீரடி கதிர்நாடி வளர்பொன் னோடி, பேறுமிக உண்டாகும் பிராணனிற்கும் பின்புரைத்த காரிய ன்களெல்லாம்பேறாக், கூறுகின்ற சனிநாளிற் பகலோகிற்சுலவுசாம் வலமிடத்திற் கோனோதோடி, இறுமலர்ப் பெருந்திருவேசொன்னோ மிந்த ஞாலமெங்கும் புசுழ்பெறவே நடக்குமென்றே.

(இ-ள்) வளர்பிறை விபாழத்திற்குச் சந்திரனும் தேய்பிறை விபாழத்திற்குச் சூரியனும் தபாமல் நடந்துக்கொண்டே வந்தால் நெந்த பேறுண்டாகும் சிவன்முத்தனாய் தளர்வின் நிவாழ்வன் இதல் லாமல் சனிக்கிழமைக்கு இவிலும் பகலிலுஞ் சந்திரசூரியசங்கன் மாறுபாடில்லாமல் நடக்கவேண்டியது நடந்தா லேவ்வுலகமெங்கு மெச்சத்தக்க கீர்த்திவந்துதும் மற்றும் முன்காலசாஞ்சொல்லிய கயிபை நோக்கவேண்டியது. (31)

குறிசொல் மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

நடப்புடையவொருவ னென்கே பென்றொருவன் கேட்பதினா னிலத்திலகத்திருப்ப நன்னீர்முற்றம், அடங்குமழுவானுள் ளுள் ளாயுவேற்றா ளம்பலமேன் மனமேற் றுயிலலாகும், விடப்போனான் புயிக்குநில நீர்க்கு மின்டான் வெவ்வழற்கு வருமின்றான் வெயில்கா லுக்கு, மடக்குமுலாயூர்வந்தான் வானமாகில் வருவனொருநாழிகைபி ன் மாநிலாளே.

(இ-ள்) ஒருவன்வந்து இன்னொருவன்கே யிருக்கிறானெனின் அப் போது சாம்பிருநிலவாகில் வீட்டுக்குள்ளிருக்கிறான் அப்புலாங்கீழ்முற் றத்திலிருக்கிறான் தேயுவாகில் அக்கிராமத் தெல்லிக்குட்டாளே யிருக்கின்றான் வாயுவாகில் எல்லிக்குப்புறப்பட்டான் ஆகாயமாகில் மலைபேறுகிறான் அல்லது தாங்குகிறானென்று சொல்லவேண்டியது இது விடபுறத்தேசம் போனவனைக்குறித்துக் கேட்டபோதுபூதிய மைந்தில் முதலாகில் அவ்வுரில்நாளே நிலைபா யிருக்கிறான் இரண் டாகில் திரும்பிவருகிறான் மூன்றாகில் திரும்பினவன் நிலையம் நட ந்து வருகிறான் நான்காகில் அவனிருக்கு முருக்குள்வந்தான் ஐந்தா கில் ஒருநாழிகைக்குள்வந்து விடுசேர்வானென்றுசொல்லவேண்டி யது-எ-று.

இச்சரம் மனதுடன் லயப்பட்டால் இன்னவையா மெனக் கூறுகின்றார்.

மாநிலருவாயு மனோவலயத்தன்னின் மரிக்ஷயிர் கித்தி நிந்த வதுதானிற்குக், கூறுசமயங்கூற்றும் பயமுயில்லை குறித்திருமன் னென்றதா நாழிகையாக்கொள்க, தேறுபுதற்கொன்றோகால்வன்னி க்கொன்று சிவன்முக்கா வானமனா சிந்தநாடி, பாருமைந்து நாழி கைக்குள் வரிவனற்குன்றிற் பழுதுபடு முடம்பிலிது பற்றிப் பாறே.

(இ-ள்) இடதுபக்கத்திலும் வலதுபக்கத்திலும் ஒன்றைவிட் டொன்றை மாநிலாநீடக்கு யிச்சாமானது தேய்த்தினுடே லய ப்பட்டுநிற்கில் முனமுதலிய வந்தக்கானகங்குக்கும் வேலையிலை அசைவற்றிருப்பனவாகும் பின்பு மற்ற்சமயத்தாராலும் பயயில் லை எமனாலும் பயயில்லை முன்சொன்னபடி இடதுபக்கமும் வலது பக்கமும் மாநிலோடுஞ் சரம் ஒவ்வொருபக்கத்தி னென்னோந்தரி த்து நடக்குமென்னில் ஐந்துநாழிகையாம் அதிலும் பூதியங்களின் கூறுக் கெவ்வாறு பகுப்பதெனில் மண்ணில்-ஒன்றா நாழிகையும் கீரில் ஒண்ணேகால் நெருப்பில் ஒன்னும் காற்றில் முக்காலும் வெளியில் அநாயும் ஆக நிறைந்தோடும் இப்படியாகிய பூதியங்கள் கூறு கொண்ட ஐந்து கடிக்கைகளும் ஒவ்வொரு பக்கத்திற்குச் சரி யாய்ச் சிதையாதோட வேண்டியது இதைவிட குறைந்தாலும் வள ர்த்தாலும் தேகநலியாம் இச்சரம் லயப்படும் வழித்தேடவேண்டியது தேடிச் முன்கண்ட பயனுண்டாம் இல்லையேல் நாடியொன்றுக்கு ஐந்துநாழிகையும் பூதியங்களினாலே சிதறாமல் நடப்பிக்கவேண் டும் அதுவுமின்றெனில் தேகநலியேவரும்-எ-று. 33

தத்துமதுவாழ்தாட் பிரமானாமறியும்படி அயன் சங்கற்பங் கூறுகின்றார்.

பற்றினுன்சொன்னபடி பயன்முன்னுட் பகலொருபோதுண்டு பரிசுத்தனாகி, மற்றநாலுத்தாமா மயனத்தன்னின் மாநிலிட ந்தனிலோடுவலக், தெற்காகும் பெற்றதொரு நாழிகைதானித் துறும் பெருங்கடிகை தனிற்சுதையிற் பிரானானாசு, முற்றொரு மா நாழிகைக்கோ ராண்டொழு முறையேசான் சொன்னகணக் குண்மைதானே.

(இ-ள்) சாம்பார்க்கிறவனுக்குச் சென்றநாட்கள் போகமற் றும்நின்ற நாட்கள் எவ்வளவோ என்னுங் கருத்துக்கொண்டு பார்த்

துத் தெளிவுபடாது யாதெனில், அபணசாமம் அந்நிப்பார்ப்ப தெவ் வாறெனில் தைமாதமுதற்மேதியில் உத்தராயணகாலம் ஆடிமாத முதற்மேதியில் தசஷ்யகாலம் இவ்வயணகாலத்திற்கு முன்னாள் பகலில் ஒருபொழுது தன்னமுண்டு தத்துவங்களைப் பரிசுத்தமாக்கிக் தேகமெலிவதனால் மனதுக்கு மந்தவாயுவாதி கரணங்களும் வரு மிடையூறிய நிருவி தைமாதமுதற்மேதியில் பொழுதுவிடிய ஐந்து நாழிகை இருக்கையில் பார்க்கும்போது சரம் வரம் திதி நட்சத் திரங்களைத்தன்னி இடதுபக்கத்திலுதித்து முன் கவிகளிற்கொல்லிய படி ஐந்துநாழிகைகளுஞ் செறாமல் ஓடும் அந்நிப் பார்க்கவேண்டி யது இதுபோக ஆடிமாதமுதற்மேதியில் இதேபிரகாரமாய்ப் பார்க்க வேண்டியது அப்போது சரம் வலதுபக்கத்திலோடும் அப்படி யோடியசரம் முற்கூறியவண்ணம் ஐந்துநாழிகைகளுஞ் செறாம லோடினால்சரம்பார்க்கிறவன் தன்னசெய்யுர்பிராணயாமம் உதவியினால் அன்று தொட்டுவரும் தூறுவருஷகாலம் வாழ்த்துப்பன் இதுவின்றி ருமைத்தால் அவ்வைந்துநாழிகையை தூற்றெருமர் ஐந்துநாழிகைக் கிக் குறைத்தநாழிகை ஒருமாவோ இரண்டிமாவோ அல்லததன்மேற் றெறைப்பட்டவையையோ அதற்கு ஒவ்வொரு வருஷத்தைக் கூட் டிப்பார்த்து குறைத்த ஒவ்வொருமா நாழிகையின்பேரில் கணக்காக் கிக் கொள்ளவேண்டியது முழுவதுமேதப்பிச் சரம் இடத்திற்குவல மாகவும் வலத்திற்கு இடமாகவும் ஓடிச் அவனுக்கு கண்ணகால மென்றாக எ-று.

போஜனவிதி கூறுகின்றார்.

உண்பவனுக் கப்புவிட மதிக்குவெய் வுவுத்தன கைத்தன கார்த்துண்கமுன்னே பண்பயில் செவ்வதிக்கு நெய்பால் புளித்தல் கண்ணல்பாருடனே துவர்த்தனமு துண்டுபார்க்க, நண்பமையவயிற் றிற்குச் சோறுபாதி நன்னீர் காலகாற்றுக்கலாக நல்கி, கண்பயிறுடி கள் சுத்திபண்ணி தூபங்காட்டி மலர்கூட்டி கழிபுங்காலே.

(இ-ள்.) முன்கவியிற் சொல்லியபடி சரம் சார்க்கிறவன் சூரிய கலை இயங்கி வருகிறமட்டும் போஜனயில்லாமல் மற்றதனுக்காக காக்கவேண்டியதில்லை சந்திரன் நடக்கும்போதுஞ் சாப்பிடலாம். எப்படியெனில், உஷ்டமான பண்டங்களும் உப்பு கசப்புக்காலையி ய பண்டங்களை வைத்துக்கொண்டு தாகபானத்தை நிறுத்திபுண்ண வேண்டியது சொல்லியபடியே சூரியன் நடக்கல் நெய், பால், புளித தல், தித்தித்தல், துவர்த்தலையி ய பண்டங்களுடனே சாப்பிடலாம்

தாகபானமும்போதே செய்பவன் சந்திரனுக்கு அப்போது கூடா தாயினும் பின்பு சூரியன் நடக்கல் சாப்பிடவேண்டியது இதுமறி னாலும் சந்திரத்தினாலும் அவாவினுலுஞ் சூரியனுக்காக காத்திராமல் அடுத்தடுத்துச் சந்திரனிற்குள்ளேயே கொன்டுவந்தாலும் நலியாம் இப்படியாகச் சாப்பிடெதையினும் அவ்வுணவு வயிற்றிற் குப் பாதிசூனாகும் மிஞ்சலாகாது மற்றப்பாதிக்கு சலங்கனாகவும் வாயுநாகவும் கொள்ளவேண்டியது கொண்டு தசாடிக்கையும் பிராணாமுன்னியில் சுத்திசெய்து வாய்க்கொடுத்தனுப் சரம்பார்க்க வேண்டியது. எ-று.

(15)

சாத்தை ஏறவொட்டாமலுங் குறையவொட்டாமலுந் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளு மார்க்கங்

கூறுகின்றார்.

கால்கொண்டு கணக்கறிவார்க் கியாதுர்த்தப்பா கருதியவெல்லா முடியும் காண்போர்க்கெல்லா மேல்கொண்ட புயிபுடனேயப்புவன்னி விளங்கியகால் வான்முடன் விளவுவார்க்குப், பாங்கொண்ட மொழி யானே பவனக்கட்டிப் பற்றியவாரதாரப்பரிசுபார்த்துச், சாக்கென்ற முதலா தன்னுணின்ற தபனன்மதி செத்தமுலா தன்மைபாரே.

(இ-ள்.) பான்போது மினியொல்லியுடைய பெண்ணே சரம் பார்க்கிறவனுக்கு அனுபவமித்துந் சொல்லியபடி வருமோ மற்றவ்விதிப்படி பிறழாது போஜனமுறையும் வந்தொத்துக் கொள் ளுமோயின்றுக் குறையினும் கோப்செய்யுமே எளிதிற சரிப்படவா ராதே வாதெனில் தானெப்படி கண்கடவன் விளவுவார்களுக் கெவ்வாறும் நன்றெனவுத் திதெனவு மறித்தெறித் தோதுவ னென்று ஐயமுறவேண்டியதில்லை. சரம்பாப்பான் பாம்பாப்பா னென்பதுபோல் சாத்தைக் கணக்கின்படியறித்து பார்க்கிறவனுக்கு எத்தகாரிடமாவது தப்பிப்போகாது. அவனைக்கண்ட பேர் களுக்கும் கிணத்தகாரிடமெல்லா முடியும். அதெப்படி யென்னில் பிருதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமாகிய பஞ்சபூதிகங்களின் கூறுகூடியவாயுவினைப் பாப்போகாமல் மனமறிவுடனே கட்டி ஆறு தாத்தினிலுள்ள பரிசினையறித்து தசாடிக்களிலும் முதலாபயைய பிராணநாடியிலின்று மற்றவர்களுக்கு துதித்தோடுஞ் சந்திரன்

சூரியன் வன்னிபெண்ணு மிம்முன்றி நுடைய குணங்களையும் பார்த்தால் கைக்கனிப்பால் இதேவெற தெரிபவரும் ஏ-று. (36)

சரம்பார்க்கிறவனுக்கு நன்மைநீமை மரணகால மறியும்படி சாபாபுருஷத்தெரிசனங் கூறுகின்றார்.

பாரிலேத்த நிலத்தகல்வான் கனங்கமற்றார் பத்தடிக்குளஞ் சடியாம் பருவத்தன்னிற், சிறியமெய்க் கிழல்கழுத்து கைகால்சென்னி சிமிட்டிப் பார்த்திமைபாற் கிழவான்பார்க்கிற், கூருருவம் பொன்சண்டாற் செல்வம்வெள்ளை குறையிலுயிர் மெய்மையுபிரிந்திருங் குற்றம், கருருநோயாறுபிறை கைகால்குன்றிற் கங்குறையின் முப்பிறையிற் காட்டுஞ்சாவே.

(இ-ள்) பூமியிலே மேகிபள்ளியில்லாத இடத்தில் ஆகாயத்தில் மேகமறையில்லாமல் வெயிர்க்காயும்போது தன்னிழல் அஞ்சுநீள முதல் பத்தடிக்குட்பட்ட தருணத்தில்தான் அச்சிழல் முகமாய்கின்று கைகளிரண்டையும் தொங்கவிட்டு கண்களிமையாமல் அச்சிழலில் தலை கழுத்து கைகள் கால்கள் இவ்வுறுப்புகளி லொன்றைப் பார்த்து அப்படியே இமையாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்தால் அங்கே அவனுருவக் தோன்றும் அவ்வுருவம் பொன்னிறமா யிருந்தா லவனுக்குச் செல்வம்வரும் வெண்மைபெனில் பிராணபய மில்லை ஆயுள்வரும் செம்மையாகில் ஆயுள்தேயும் அதற்கொரு குறையும்வரும் கருமையேல் நலி இதுவிட அவ்வுருவில் கைகளாவது கால்களாவது தோன்றாமலிருந்தால் ஆறுமாதங்களும் மாணம் இதுவன்றித்தலையே காணாமல் கவந்தமாய்த் தோன்றில் முன்னுமாதத்தில் மாணம் இதல்நாமலும் சந்திரானிலுமிப்படியே பார்ப்பீதுமண்டு இதனை மாயாபுருஷ தெரிசனமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள் இச்சாயாபுருஷ தெரிசனத்தை விடாமல் பன்னிரண்டு வருஷம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் தன் முன்னிற்குமுந் கிழல் தன்னுடன் பேசும் பேசில் அதன்முகாந்தாமாய் அஷ்டமாசத்தி யையும் பெறலாகும் பெறுவதன்றிப் பின்னுஞ் சிலநாட்களில் அச்சிழல் ஓராளுருவமாகித் தன்னுடனே திரியும் படுத்தால் தானும் படுக்கும் எழுந்தா லுடனெழும் இவனுக்கு வரும் நன்மை நீமை களை முன்னதாக வுணர்ந்தும் இன்னமுமிப்படிப்பட்ட அனேக மற்புதங்கள் அனைக்குமென்று பெரிபோர் சொல்லுவார்கள் ஏ-று.

ROJA MUTHIAH
KOTTAYUR- 686 170

மாணவிலக்கணம் வில்லுருவின் பங்ஙள் கூறுகின்றார்.

காட்டியகானிற்றனக்கு முன்பினுக் கடிபுனல்வாய் கொண்ட கல்வான் கனங்கமற்றால், பூட்டியுயிர் துகள்பிறக்க வழிமுதால்வானிற் பொருத்தியகில்லைத் தருவாய்ப் பொலிந்துதோன்று, மீட்டியயில்லுருவுளதே லாண்டுவாழ்வ விதுமுறியிலவ்வாண்டி னிறந்து போவான், கோட்டியயில் லுருமுறிய வணங்குதோன்றிற் கொண்டு போம் பிறையாறிற்குறித்துக் கூறே.

(இ-ள்) வானிற் கலங்கமில்லாமற் சூரியனெறிக்கையில் மாசியுல் விட்டுக்குத்தாழ்வாரகிழல் இப்படிப்பட்ட யாதொரு கிழத்தனக்கு முன்னிருக்கச் சரம்பார்க்கிறவன் பின்னின்று வாய்கிறைய சல ன்கொண்டு அச்சிழலருகில் துகள்பறத்த அனுப்பேபாஸப்பறக்க ஒரேதாமாய் உமிழ்து அத்துகளை பார்த்தால் அதிலித்திதனுக் அவ்வைந்து வானங்களுடனே தோன்றும் தோன்றில் பார்க்கிறவனுக்கு அன்றுமுதல் ஒருவருஷம்ட்டுக்குஞ் சாயில்லை இல்லையே லதவரும் வருவதிலும் அவ்விலக்கமாகி மஹனே ஒரு பெண்ணு ருத்தோன்றில் ஆறுமாதக்காலிரப்பண ஏ-று. (38)

சந்திரசூரியனாப்பார்க்கு மிலக்கணங்கள் கூறுகின்றார்.

குறிகொண்ட கிறைமதியல் குறைமதியத்தன்னிற் குலைய தோர் செப்பகலிற் கோர்செய்விட் டெரிகின்ற மதிக்கதினாப் பகற் கதினா பார்த்தா லியல்வெண்மை செம்மைபொன்மை பசுமை கறுப்பென்னிசெறி, கொண்டவுயிற் வாழ்வுகெட னேப்பாதனினா கிறையேயறிபிதனிற் தெற்குமெற்கு, மறிசின்றவட்டக்குடனே கிழக்குகடு குறைத்தா லாண்டு திக்களாறு முன்றொன்று நாட்பத் தழிவே.

(இ-ள்) ஒரு செப்பகலில் பசுவின்கெப்பையுருக்கிவிட்டு அதிற் பூநசந்திரனை யல்லது அமாவாசையின்போது சூரியனைப்பார்த்தால் அதிற்றோன்றுகின்ற சந்திரன் அல்லது சூரியன் வெண்மை செம்மை பொன்மை பசுமை கருமை இவ்வைத்தில் ஒன்றுள்ளதாய்த் தோன்றும் அதில் வெண்மையேல் பிராணபயமில்லை செம்மை பென்னில் வாழ்வுண்டாம் பொன்மையாகில் கேடி பசுமையானால் கோப் கருமையோ சாடியுரும் அதிலுமப்படிச் சாகிவனுக்குக் காலமெப்போதெனில் தென்புறவட்டக் குறைத்தால் ஒருவருடம் மேற்புறவட்டக் குறைத்தால் ஆறுமாதம் வடபுறம் முன்றுமாதம்

கீழ்ப்புறம் ஒருமாதம் நடுவே தொள்ளையாயிருந்தால் பத்துநாள் நிறைமதியன் பெண்ணுருகுமதியம் அமாவாசையென்றறிக-எ-று சரீரபமுது முதலான மாணவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

அழிந்திடுங்கைகாநெற்றி கன்னந்தம்மிடர்ந்து துடிப்புறி வான்டு திங்களாறு, மொழிந்ததிங்கண் மூன்றுநாள் பத்திலாவி முடிந்துமிடு மிதுவொழிய செவியிலோனா, மொழிந்திடுகா நேழு கண்ணினொலிதாணீந்தா முயர்ந்தமணமுன்றிரண்டி லுனாவேறா னால், கழிந்திடுகல்லுயிரொன்று கருதியீசன் கழலிணையப் போற் றில் வினைகழிந்து போமே.

(இ-ள்) கை, கால், நெற்றி, கன்னம், இவை அடர்ந்து துடித் தால் மாணகாலம் வந்ததென்றறிக அதிலும் கை துடிக்கில் ஒரு வருஷம், கால் ஆறுமாதம் நெற்றி மூன்றுமாதம் கன்னம் பத்து நாள் என்று கொள்ளவேண்டியது. இதுவொழிய காதுகளோவிட் டால் எழுநாளில் மாணம் கண்பார்வை மழுக்கில் ஐந்துநாள் மூக் கில் கந்தம்போனால் மூன்றுநாள் வாக்குழறிப் பேச்சுழிந்தால் இர ண்டினாள் இதையறிந்து கடவுளுடைய பாதக்களை நினைந்துபோ ற்றி செய்தால் வினையென்பதிராது அங்ஙனே கலந்துபோதலு மாகும்-எ-று. (40)

உசவாச நிசவாசங்களின் பயனும்
கூறுகின்றார்.

போவ்வாயு சிவமுள்ளே புருதற்சத்தி போகின்விடம் புசிஸுரு தம் புகன்றவெல்லா, ஆய்வாயு புசிந்தோகி வல்லவாகு மடங்கில் விடக்கெடும்போகி லகலும்பாவந், தேமேவுசத்தி யிரண்டொற்றை யீசன் செவியிற் போவார் வருவார்சா மீளுமாகில், ஒமேவுமுயிர் போகி னேபாவத்ததுட்புகிளே யாகாமெய் யுரைத்தோ நாமே.

(இ-ள்) உசவாசம் நிசவாசம் அல்லது ரோசகபூரககாலபலனைச் சொல்லுமிடத்தில் உடல்கிட்டுப்போகிற வாயுவே சிவம் உட் புருவது சத்திசாம் வெளிப்பட்டுப் போவதெல்லாம் விஷமுண்ப தற்குச் சரி உட்பட்டுப் புருவதெல்லாம் அமுதமுண்பதற்குச் சரி சாம் உள்ளே போரும்போது ஒருவன் சொன்னது அல்லது நினைந்த காரியம் ஆகும் வெளிகொள்ளுகையில் ஆகாது அந்தவாயு கும்ப சத்தடங்கில் உண்டவிஷம் கெடுமெனச் சரி அடங்கியது நடுகாடி.

வழிபோகில் பாவமென்பதில்லை இதன்றியில் ஒருவன்வந்த குறி சேட்டையின் முதற்சொன்ன சொல்லின் எழுத்தை யெண்ணிப் பார்க்கில் ஒற்றையாகில் சிவன் உடென்றும் இட்டையாகில் சத்தி கூடென்றும் கொள்ளவேண்டியது சாம் வெளியே போரும்போது ஒருவன்வந்த இன்னுன் போவானே வருவானே வெளியே போ வான் வான் உட்புகாவில் வருவான் சாம்போரும்போது வரு வானேவென்றும் புரும்போது போவானேவென்றும் மாறுபட்டு வினைவில் சரிப்படாது போரும்போது போவானேயல்லது வான் புரும்போதுவருவானேயல்லது போகான் சாம்போம்போது நோய் திருமோவென்னில் தீராத புரும்போது திருமென்க-எ-று. (41)

குறிசொல்லவும் போர்புரியவு மார்க்கங்
கூறுகின்றார்.

உரைத்தொருவனிறைவிற்போய் குறையிலுறத் தீதாம் உரி ரில் புறத்துறைத்த நிறைபுறத்துற மத்திமமாய், நிறைத்தநிறை பக்கத்தினின்றிடி நன்மையதாம் நிறைமதியத்தனி லேகிசோந்தி டும் போர்க்களத்து, வரைத்தசெழுங் சத்திவெட்டை வல்லவனே தோற்பன் வாகான சந்திரனே வெல்லமாட்டான், விரித்தகதிரினி லேகி வெக்கதிரில் வெட்டமேனியிலும் வடுப்பட்டான் வெல்வான் றானே.

(இ-ள்) குறிசேட்கவந்த ஒருவன் தன்காரியத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே முன்னர் பூணத்தில் வந்தாலும் பின்னர் குளியத்தில் வந்துவிவானானால் அக்காரியம் தீதாம் முன்பு குளியத்தில் கின்று பின்பு பூணத்தில் வருவானெனில் மத்திமம் இவ்விரண்டு மாறு பாடுமில்லாமல் வந்ததன் கதழாமல் பூணபக்கத்திற்குநே யிருந்து தான்வந்த காரியத்தைச் சொல்லிமுடித்த விவானெனில் அக் கருமம் நன்கினதாம் என்றறிக போர்க்குறியைச் சொல்லுமிடத் துச் சந்திரனை யியங்கும்போது சொன்று குளியனியங்கும்போது களத்தினேரில் எதிரி எப்படிப்பட்டவனானும் தோற்பன் இப்படி யல்லாமல் சந்திரனியங்கும்போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்குநே போர்க்களத்தில் தோற்பன் இதுகிறக் குளியனிற்குநே புறப்பட்டு அச்சுளியனிற்குநே போரில் வெல்வதிலும் தன்மேலொரு படை படாமல் வென்று வருவன்-எ-று. (42)

போர்வெல்ல மார்த்தங் கூறுகின்றார்.

வெல்வனாரிருவர்பே ரெழுத்தையு மெண்ணின் மிருத்தவெ ழுத்தடைய அ, இ, உ, எ, ஓ, வென்னு, நல்லெழுத்துடனே ஈ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ, கூட்டிநலந்திசுழ் பாலன்ருமா னாசனே விருத்தன், சொல்லுமவர் பேரினமுதலெழுத்தி லுயிரெழுத்தைத் தவக்கியவத் தானத்திற் றுள்ளவெகட்டில், எட்டெழுதற்றானத்தி லெழுத்து டையேன் வெல்வனாரிருவரையு மிவ்வரற் சமீபட்டை யெழுத் தோனே.

(இ-ள்.) அ, ஈ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஓ, ஓ, இவைமுதலாவது பாலன் கூறெனவும் இரண்டாவது குமான் கூறெனவும் மூன் றாவது அரசன் கூறெனவும் மற்ற கிரண்டிம் விருத்தன் கூறென வும் கொள்ளவேண்டியது இதில் சண்டைக்காரனுடைய பேரில் முதலெழுத்தைப் பார்த்தும்போது ஐவொலியே லாவுடனையும் ஈயொலியே லீயுடனையும் ஊவொலியே லூவுடனையும் ஏயொலி யே லேயுடனையும் ஒலியே லோவுடனையும் கூட்டிக்கொண்டு அவர் களை இவ்வெழுத்துக்களின்படி பாலன் குமான் அரசன் விருத்த னுக்கிப்பாலன் குமானையும் அரசனையும் வெல்வானெனவும் விருத் தன் மற்றவர்களால் படுவானெனவுஞ் சொல்லவேண்டியது அந் தி லும் எ-ஏ ஓ-ஓ விருத்தன் கூறு இவ்விரண்டெழுத்துக்களைக் கொண் டவன் அவர்களாற் படுவான்-எ-று. (43)

கருப்பக்குறியின்முறை கூறுகின்றார்.

இரட்டையா முபயத்திற் கேட்டபின்னை யினியபூணத்திலா ண்ருனியத்திற் பெண்ணார், மருக்குழலாளிடத்துயினா விடியற் கால மகிணன்வலத்துயிரதஞல் வாங்குநட்பார், தரிக்குநிலம் புதன் வெப்போ னப்புமந்தன் சந்திரவியாழஞ்சேய் தண்கால்வெள்ளி, நெரிக்கிய வம்பாப்பூதல் சிழமைபிந்த நெறிநிற் றென்மைமிக நிக முந்தானே.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளுமல்லாம லிதுவுமொன் றெனக் காண்க யாதெனில் உபயசாங்கன் நடக்கும்போது கேட்கப் பெற்றபின்னை இரட்டைப்பே ரெனலாம் எப்பக்கமா விருக்கினும் பூணபக்கம் ஆண் ருனியபக்கம் பெண் ஆனாலும் மேற்கணிகனிற் சொல்லியபயன்று அருமெனக்கொள்க இதுநிற்க வைகறைப்பொ முகில் மணவிக்குச்சாம் இடதுபக்கத்தில் நடந்து மணினுக்கு வலத்தி நடந்தாலதை யம்மகிணன் அவ்வலச்சாத்தாற்றுகே வாய்வு யுட்கொள்ளு மப்பியாசஞ் செய்துக்கொண்டு வருவானெனில் மணியி யிவன் வசமாவான் பிரன்முகேசாக்குற் கருத்துக்கிழைகள் அப்படிவாங்குவது பன்னாண்டுதாம வாங்கி யுட்கொள்வதென் றஞ் சொல்லுவார்கள் அல்லமலும் வாராக்கன் எந்தெந்தப் பூதி

யங்கனி லுதிக்கவேண்டுமெனில் புதன் பிருததியில் ஞாயிறு அப் பில் சனியுந் திங்களும் தேயுயில் கியாழமுஞ் செவ்வாயும், வாயுயில் வெள்ளி ஆகாயத்தி லுதிக்கவேண்டியது உதிக்கில் அவ்வாஞ் சரி யாய்நடந்து அதனாவரும் ஈன்மைகன்மிகுபலனை யினைக்கும்-எ-று.

இன்னகற்றகுமல மின்னதென்றுங் கூறுகின்றார்.

நிசுழ்புயிக்கு முலநீர்வாயுசேவ நெறிதாது கனல்யின்னா நினைக் குக்காலை, புகழுடனே பூதத்திற்குளதேசொல்க பொருள் சாராநி வெப்போன் புதுவெண்டியங்கள், மகிழ்கொள்திராநிபா முபய ாநி மறக்கினுஞ் சுழிமுனையாம் வார்த்தோறு, பருதல்படர்ந்த யிர்வலிக்கு நினைமைதன்னைப் பங்கயவாதத்திருந்து பரிந்துபாரே.

(இ-ள்.) பிருதயிக்கு முலம் 8-வா சிவன்-1 ஆகாத இப்படி நினைநினைபே ஒன்றக்கொன்று ஆதாயாய் வரும் அவைகளை யினைக் கிணைம விபாமாய்ச்சொல்லியினை யாயினும் இதனையும் உபய ாநிபாநிப சுழிமுனைபையும் மற்றவற்றின் பயன் முதலிய கூறு பாட்டையும் பங்கயாதனத்திலிருந்து பரிவுற்று விவயோகஞ்செய் தாலல்லது ஈன்ருணர்தலரிது உயிர் பாழ்போகாத சிவன் முத்த லாதுலுக்கு மதமார்த்தியினையேல் அவம்போருமென்றநிக-எ-று.

முன்றுநாடிகளின் முறைமை கூறுகின்றார்.

பாரிதனைக்கதிர்மதிச்சன் வாழ்வுகேடு பண்டநிலையும் மூன்றும் பரிந்துகேட்கில், மேடருஞ்செவ்வம்வரும் வெப்போனாகில் வெண் மதியக்கேடாகும் கிணாந்துவாயுந் திரியுசுழிமுனைதானாகில் முன் பிற் றெனாலும்பெருகாத தேவருளே, போருகில்வருமெனி லும் மதியில்வாரிர் பொங்கியசெக்கதிர்வருவர் புதன்சேறும்சாமே.

(இ-ள்.) ஈன்சொன்ன இச்சாநாலைப் பரிவுடன் பார்ப்பாயாகச் சூரியன் சந்திரன் சுழிமுனையென்னு மிம்முன்று நாடிகளுள்ளும் வாழ்வுகேடு கிணைமயென்கின்ற மூன்றுகருமகிதானப் பலன்களைக் கேட்குமிடத்தில் சூரியனாகில் ஈன்மைபையு மிருத்த செல்வத்தை யு மடைவார்கள் சந்திரனாகில் கேடுமுதலிய கண்ணிபக்குறாவரும் சுழிமுனையுந் தேவாதி தேவர்களாலே வசிகாப் பட்டவருகிலும் செய்செய்ததின் முன்னியில் வருமோவென உருதியாச்சொல்லி னுஞ் சந்திரனே அதிகமாக கியக்கிடிஸ் வாரிர் சூரியனே பதிகப் பட்டால் வருவானென்று காண்க-எ-று. (46)

இதுவுமது உயர்சாந்தம் கூறுகின்றார்.

நாதமுனாத்த தொகையாவுஞ் சூரியனோடும் நன்மதியமேல் வாயு நடக்குமாறித், முயினைத்தல் கிளையினத்தல் பொருள்கேடாதல் சாகுவருண்டாதலிவை தப்பாதாரும், போமிடத்தின்மதியா கின் மருத்தைப்போக்கிப் பொருத்தாடி. பிரட்டித்துப் போகநன்றார், தேமருவுகதிராகி லுயிருள்வாக்கித் திகழும்வலக்காலெற்றிற் செல்கன்தே.

(இ-ள்.) முன்சொன்னபடி சந்திரனே யதிகமாய் நடந்தால் தமக்குக் கேடுவருவதல்லாமலும் பந்துக்களுக்கு மதுவேவாரும் சத்துருக்கள் தேன்றிவருவது தப்பாது சந்திரனிற்போகவேண்டிய காரியமல்லாத காரியார்த்தமாய்ப் போகும்போது சந்திரநடந்தால் சாத்தை நீளவெளியிட்டு அப்பக்கக்காலையே விரண்டு மூன்று முத்திவைத்துக்கொண்டு போகவேண்டியது சூரியனிற்போக வேண்டிய காரியமல்லாத காரியார்த்தமாய் போகும்போது சூரியனடந்தால் அச்சாத்தையேற உள்ளேவாங்கி அல்லது காலேமுன்னிடமிக்கொண்டு போகவேண்டியது அப்படிப்போகில் போகும் காரியம் என்று-எ-று. (47)

சந்திரகலையினடக்கும் பூதியங்களைக் கூறுகின்றார்.

செல்லுமதிதனி நிலத்திற் சரித்திழற்றிண்வாயு சிவாலயம் கண்மதிற்செய்கா வில்லங்கட்ட, நல்ல முடிசூட்டில் குடிபுகுதல் போக்குபயந்து மாம்பவைத்தனன்று நளிரீர்தன்னி, வெல்லாததும். வாயிருஞ் சோலைவைக்க வழுவிகாக்கமணமுளதே லுவக்கலாகு, நல்லழலிற் தீப்பிணியாக் காற்றிலானை நம்பரிதே ரொட்டகங்க ளுவாயோட்டே.

(இ-ள்.) சந்திரகலையில் பிறுதிவுநடந்தால் சிவாலயம் மதிள் வீடுகட்டல் குடிபுகுதல் போக்குசார்த்திகழித்தல் மாம்பவைத்தல் இவை என்றும் அப்புவாகில் ஞானமுதலிப் வெடுத்தல் சோலைவைத்தல் நிலத்தை உழுதல் விளைக்குதல் விவாகஞ்செய்தல் என்றும் தேயுவாகில் பிணித்தத்தலாம் வாயுவாகில் குதினாமுதலிய தேர்க்கப்பல் ஓட்டலாம்-எ-று. (48)

ஒட்டிய வானத்திற் செபிக்கயிற்போர் செய்பயுள்ளயி பிண்கலைக்கு மொக்குமீதேசொல்க, காட்டெழி வெயிர்க்கிதோன் றிக்கலத்த நாடிகளிற்பூண்ச்சொன்னதேயாகு, மீட்டிதொச பிடித்தலைய கள் செயல்களாண் பெண்ணியலெலுஞ் சூனிப்பூண மெழத்தும், வாட்டமறமதித்தெண்ணி நிருமித்தற்கு வல்லவனே சமபார்க்க வல்லன்தே.

(இ-ள்.) ஆராயத்தில் மந்திரஞ்செபிக்க கிற்போர்செய்ய என்று இது சூரியனைக்கு மொக்கும். இதற்கு சந்திரதிசையாலும் அல்லது சந்திரனேயாலும், சூரியனேயாலும் வந்தவன் பூண பட்சத்தி நின்றான் அவன்வந்த காரியம் என்றும் இதுபோக திசை ஆண் பெண் சூனியம் பூணம் எழுத்த இவைமுதலாய்ச் சொல்லப்பட்ட இச்சாநூலினுள் துட்பப் பொருள்களைக் கண்டு இது இன்ன தென்றும் அது இன்னதென்றும் நிருமிக்க வல்லவன் சாம்பார்க்க வல்லவன் அல்லாதவனல்லாதவ னென்றறித. (49)

சாம்பார்ப்போனியல்பு.

நன்றானமகைவல்லோர் குலமாளுவென் நாமுறத்த சாநூலி நடைதப்பாம, வென்றும் பார்ப்பவரேபூமிதேவ னிசைத்தவானி டப் பிரப்பி னின்பக்சொன்வார், ஞானமுதமா னவை பெரும்புதானும் தொடிபருத்தினாவித்த கொண்வொழ்த்த, பென்றானதெய் ன்கம் பொருத்தவார்தார் புகுதுவார் பின்பிறப்பிற் புகலாதாரே.

(இ-ள்.) நல்ல பிராமணக்குலத்தாய்ப் பிறந்தாலு பென்ன அல்லது இந்நிவானகுலத்தில் பிறந்தமென்ன இச்சாநூலுணர்ந்த இதன் நடைதப்பாமல் பார்ப்பவரே பிராமணாவார் சாசன்களினுடையத் தன்மைகளை யறித்தவராக இப்பூமியின்கண் இவரே தேவரென யாவராலும் பூசிக்கப்பட்டு வாழ்த்த பாம்பொருளிற சாயுச்சமடைவர் பார்க்கமாட்டாதவர் இந்நித குறுத்தினாய்ப் பின்பிறப்பிற் பிடித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்-எ-று. (40)

பின்பிறப்பிற் பிடித்து ஞானஞ் சற்குருமுத்தார்பொருத்திய இச் சாநூலைப் புழுகேட்டு, நன்குணர்ந்து நெறிநடப்போன் யாவரே னும் நாமவென ன்றியுண்டில் நல்லகேட்டின், மின்பிறக்குஞ் செந்தழலிபடுத்தவெல்லா மிக்கதழல்வடிவான விதமேபோலத், தன் பிறப்பிலினிபிறவான் வசமேசாகான் சடைமேனனிந்தசந்திரன்.

(இ-ள்.) இந்நிதகுலத்திற் பிறந்தவனானது குருமுக்கார்தா மாயின சாநூல் சொல்லக்கேட்டு இதனுணர்ந்து இவவழி நடப்பவன் யாவனானது அவன் யாமேயாவன் வேற்றமை பினை நெருப்புதலின் படைந்தவற்றைபுந் தன்னுருவாக்கிக் கென்ற மியல்போல் அவன் யாமேயாவன் அவமாய்ப் பிறந்திரவான் இன்னம் விசேஷமாய்ச் சொல்லுமளவில் சடாபாரத்தில் நாமனிர்திரானின்ற சந்திரன் போன்ற என்முடிமேல் வீற்றிருப்பான்-எ-று.

அகஸ்தியர் ஞானசாநூல்
முற்றிற்று.

உ.
சுவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தெய்வீகத்தன்மை விளங்கிய
ஒளவையார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
உயர்ஞான சரநூல்.

முகவுரை.

அநாதிமுத்த சித்தருவாயும், அசிலகாரண சம்ரகுகார்த்த
சிலேஸ்வரனாயும், சுத்தசைத்யக் கடவுளாயும் விளங்காவின்ற ஆதி
நாயகனாகிய பாமசிலனின் திருவருளா லீனம்தோங்கும் அன்பர்கள்!
அலைகடற்முற்றத் தவனியின் கண் அளவிடற்கரிய பிறவிகளில்
மேலான பருத்தநிவுடைய மானிடர்கட்குச் சுவாகமங்களில் விதி
த்துள்ளனவாகிய சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்
ருபாதங்களினும் யோகமே ஞானத்தை அடைவதற்குறித்தான
மார்க்கமாக விருத்தலினாலும், ஆராயுமிடத்து யோகமின்றி ஞான
கிடைத்த லரிதாதலினாலும், இந்தகைய யோகசாதனையை அப்பி
யகிப்பதற்கு வாகியை வயப்படுத்தலே ஏற்றத் துணைக்கருவியா
யிருப்பதினாலும், அவ்வாகியை நிலப்படுத்திக் கைவல்யமாக்கு மார்க்க
த்தையும், அதனது விபரத்தையும் போதிக்க வல்லதாயும், இது
காறும் பழையமுதமாக வெளியிடப்படாததும், (தெய்வீகத்தன்
மைபொருத்திய ஒளவையார்) திருவாய்மலர்ந்த அருள்வர்க்கா
கவும், மஹாண்களால் அனுபவித்தும், அனுசரித்தும் வராகின்ற
“உயர்ஞான சரநூல்” என்னும் அருஞ்சாத்திரத்தைப் பல்லோரு
மெளிதி லுணர்ந்தொழுமுமாறு விளக்கல்வேண்டுமெனும் பேரவா
வானது நெனொட்டாண்டவும், புல்லறிவாளனாகிய யானும் என்னு
லியன் தவறாயில் குருமுத்தத்திற் றெளிந்தவண்ணம் “சுருங்கச்
சொல்லல் விளங்கவைத்தல்” எனும் ப்ரமாணத்திற் கொருவா
ரின்னங்க வசனருபமாக இந்நூல்தொருத்தும், இதனுடன், (சமு
டம். நேஷ்ட டாக்டர் டி. இராமலிங்க தேவர்களாருளிய “தினக்க
ராமலிங்காச்சுருக்க” மென்னுஞ் சாஸ்திரமானது ஷே வாகியோக
அப்பியாகியவருக்கும் அதிகப் பயன் படுமாநலனதை இந்
நூற்குப்பின் இரண்டாம் பாகமாக வமைத்தும், ஷே சாயோக
சாதனைகளுக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கும் கற்பமாகி ஓனட
தக்கையுக் தாமேசெய்தும் அன்றேல எம்மிடத்து விடக்கு வர

38

ஞான சரநூல்.

நியுமுண்டி சுதேவிகளாய் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்
னுஞ் சதுர்வித புருடார்த்தங்களைப் பெறவார்களென்று இதை
ப்பிரகாசஞ்செய்யலாயினேன. இதற் சொற்குற்றம், பொருட் குற்
றம் இவைமுதலானவை யிருப்பினும் பொருட்படுத்தாத சாத
க்க எவ்வியதூலை அங்கீகரிப்பார்களெனக் கேட்கின்றனன்.

இப்படிக்கு,
ஆலந்தார் கு. மஹாதேவ முதலியார்.

உ.
சுவமயம்.

ஒளவையார் சரநூல் உபதேசித்தருளிய
சரித்திர சங்கிரஹம்.

சில காலங்களுக்குமுன் பாண்டியநாட்டில் ஒரு வேளாளன்
தன் குழுவதில் தன் தந்தையால் கல்விக்கழகத்திற் கனுப்பப்பட்
டும் அறிவினையிருப்பதைநோக்கிய தந்தையானவர் அடா துஷ்
டா! பள்ளிக்குப்போவது பிள்ளைக்குக்கென்பது அறிந்த உனக்கு
உபாத்தியாயர் சொல்லும் ஒரு மொழியேனும் மனதிற்பதிபவொ
ண்ணாதாவென்று மனஞ்சலித்துக்கொண்டதின்பேரில், இவனும்
மனதுறுதிக்கொண்டு தந்தையிடப்படி பள்ளிக்குபோய் உபா
த்தியாயர் திருவருளினால் என்ன உபதேசித்தருளிய போதினும்
கையிடாது அதனைச் சாதிக்கவேண்டுமென்று தனக்குள் தீர்மா
னித்திருக்கையில், ஓர்நாள் உபாத்தியாயர் வழக்கம்போலப் பிள்
ளைக்கவாடுக்கச்செய்து, இப்பிள்ளையைப் பார்த்துக்கொண்டே
கணேசா! வென்று தன் ஆசனத்தின்மீதுட்காந்தார். அவ்வாக்கி
யத்தையே அவன் உபதேசமாகக்கொண்டு இரவும், பகலும், நின்
விலும், கனவிலும், வவாக்கிய மனத்தையுத் தியானித்தவா, ஸ்ரீ
விராபகக்கடவுள் மனமிதங்கி சன்னிபாதி வேடம்பூண்டு இப்பிள்
ளையைத் தன்னருகிலழைத்து பிள்ளாய்! உனக்கு என்னவேண்டு
மென்றுயினவ, அப்பிள்ளை நீர்யார்! உமக்கு என்மீதி லீவ்வளவு
குறையுண்டானதற்குக் காரணம் யாதென, அதற்கு ஸ்ரீவிராய
கப்பெருமான் மாறுத்தாமாக யான் கணநாதன் எனவேயே வுன்
றிருவாக்கினால் திடசத்திர நிக்ஷாபரோரியாய்ப் பூசிக்க மனம் புன
தெ திவ்வனமெழுந் தருளினேமென, அப்படிச் செருக்குமாயின்,
(அழியாக்கலைமுறஞ்) வேண்டுமென்று சொல்ல, கணநாதன் மிக்க

அன்பு கூர்ந்து (ஒளவையை) உபாதித்துக்கொண் டிருந்தால் உனக்கு அருள்செய்வாரென வரைத்துமறைந்தனர் அதுமுதல் ஒள வையை நோக்கி அரியதலம்புரிய, சால்வதியாகிய ஒளவையாரிப் பிள்ளைக்குப் பிரசன்னமாகி வேண்டுவதைக் கேளென, தனக்கு (கலைக்கிழங்கு) வேண்டுமென்று சொல்ல அக்கணமே யான்சொல் லும் தால்முழுவதையும் கேட்பாயாயின் நீ வினவிய கலைக்கிழங்கு ிடைக்குமென்றாக்கியபிக்க தாயே! அதனைத் திருவுளம் பற்ற வேண்டுமென் மஞ்சலியஸ்தனாக நிற்தப் பின்வருமாறு உபதேசித் தருளினார்.

சு ப ம ஸ் து.

உ
விவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

உயர்ஞான சாநூல்.

விநாயகர் துதி.

அறுசீர்க்கழிசெடிஸாசிரிய விருத்தம்.

மணக்குமலர்க் காவளர்ப்பன் கழிதனிற் சதகிருது
வணங்கி யேத்தப்
பணைக்காத்து குறுமுனிவன் கமண்டலத்தைக் கவருவாய்ப்
பரிந்து சாய்ந்தான்
கணைக்கடங்காப் பிரவாகஞ் செய்தருள்ம தாவனாவா
ணத்தான் செம்பொற்
துணைக்கமலம் போற்றிபெளவை ஞானசா நூற்காதை
சொல்லு வாமே.

அவைபடக்கம்.

வெண்பா.

பித்தன்று னாய்ந்துணர்ப் போன காரியத்தை
சத்தமிட்டுக் கூறுந் தன்மையா—லீத்தனாரேல்
கற்றேன்போல் யானுங் கழுதுமிதைக் கற்றோர்கள்
குற்றமாய்க் கொள்ளார் குறித்து

1-வது சாத்தின் விபரம்.

சாமென்பது-கலை, வாழி, சுவாசம், மூச்சு, பிராணன், அத்த மாவென்பதாம். அதனான் உன் காதிலில்கரும் சுவாசமாகிய காற்றை நீ முதலாவதறிதல்வேண்டும்.

2-வது சாம்பார்க்கும் விபரம்.

உன் காதிலில்கரும் சுவாசம் இருவகைப்படும். அதுஇடப்பும் வலப்புறமாய் ஒடிக்கொண்டேயிருக்கும். வலதுப்புறம் வரும் சுவாசத் தின் பெயர், சூரியகலையென்றும், இடையசாமென்றும், ஆதிபுரமென் றும், கதிரவன் திசையென்றும், திசைநான் பக்கமென்றும், அதவன் திசையென்றும், அஸி பாரிசமென்றும், இதனையே ஆண்சாமென் றும் பிக்கலையென்றது சொல்லத்தரும்.

இனிச்சுந்திரனென்றும் இடதுசாத்தை அதாவது இடதுபுறம் வருஞ் சுவாசத்தின் விபரம் கூறுவாம். இடதுபக்கத்தில்கருஞ் சுவா சத்தின்பெயர் சோமன்கலையென்றும், சந்திராகலையென்றும், திங்கள் புரமென்றும், மறிதிசையென்றும் இலத்தனையே பெண்சாமென்றது சொல்லத்தரும். ஆறுய்த்துபார்க்கின் இவ்விரண்டிற்குமத்தியில் அதாவது இருபுறமும் கிதைந்தோடுதல் சுழிமுனையென்றும், ஜோதி ஷ்சுதியென்றும், மயிர்ப்பாஸமுதகென்றும், சூனியசாமென்றும் அக் கினி பாரிசமென்றும், கொருப்பாரிசப்படியென்றது, சூனியகலையென் றும், அலியெனுமாம்.

3-வது சாத்தின் அளவை கூறல்.

சூரியகலையென்றும் ரவியானது 5-நாழிகை அளவும், சந்திரன் 5-நாழிகை நடப்பதன்றி, வேறன்று சூனியமோவெனின் 5- விஞ்சுநடப்பதரிதாம். சூரியன் நடக்குங்காலவெளியிடுகையில்த்-மாந் திரை அளவும், உட்புருங்கால் 6-மாத்திரை அளவுமாம். சூனியமோ வெனின், சோசக, பூசகமெனும் பிவ்விரண்டு சமயங்களிலும் 5-மாந் திரை முறையே நடத்தலுமாம். சந்திரானும், சூரியன்போலாம்,

4-வது சாம்பார்ப்போர் அளவும் ஒழுக்கமும்

மதிப்பும் ஆசனவிதியுங் கூறல்.

சாம்பார்ப்போ ரியாவாயினும் அவாவர் மாபிணங்குக்கத்தவன் னம் சத்தருவையடைந்து அவ்வாசிரியரைத் தன் தந்தையைப்போ லுபசரித்த மனப்பூர்வமாய்த்தொண்டுசெயல் வேண்டும்.

சாம்பார்ப்போர் இவ்வித அநிகரித்திரையை விரும்பாமலும், சனக்கூட்டங்களில் நெருங்காமலும், சரீரபல மிருத்தம், மனநெரு க்கமும், தன்மனத்தை அளவாகிய மிருத்ததல்வேண்டும் இவர்களு க்கு ஆமோனவெனின் சம்சாரபந்தத் தோருக்கு வென்றை வன்

திருத்தான் பத்தாசனமும் யோக அப்பியாசிகளுக்கு இரத்தின கம்பளம் வியாக்கிராசனம் மான்தோலாசனமும் ஞானமதிப்பா லுண்ணும் மறான் களுக்கு தற்பாசனத்துடன் காண ஆசனமாகிய சிங்க ஆசனம் கோமுக ஆசனம் கருட ஆசனம் இவைமுதலியவை பலமாக.

௭-வது சிவராஜயோகமாகிய வாகியோக அப்பியாசிகள்

சரம் நடத்தவேண்டிய காலமும் அளவுக்கூறல்.

வாரசரம்.

ஞாயிறு, சனி, செவ்வாய் இம்மூன்று நாட்களில் சூரியனும், வெள்ளி, திங்கள், புதன் இம்மூன்று நாட்களில் சந்திரனும் நடத்தலுத்தம். மேற் சொல்லிய சூரிய சந்திரநாட்களில் எக்காலங்களிற் சரம் நடத்தவேண்டுமென்று வினவில் அதிகாலையில் 25-நாழிகை வரையிலும் நடத்தல்வேண்டும். வியாழமோவெனின் வளர்பிறையில்கந்திரனாயும், தேய்பிறைகாலங்களில் சூரியனாயும் நடத்தல்வேண்டும். ஆயினும் சனிவாரத்தில் 25-நாழிகைமுதல் மறு 30-நாழிகை வரையினுஞ் சூரியனை நடத்தல் உத்தமத்தினுத்தம். மேற்சொல்லிய சரம் தினையளவாக நடவாழையினும் ஆசான் அனுக்கிரகிப்பராயின் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீக்கி வேண்டியசரம் புத்திரிவருத்த சரப்பஞ் சிறுவதுபோல வளவற்ற ஆனந்தத்தினுடன் வெளிப்படுத லுண்மையாம்.

6-வது ஆசனவடி.

ஆசானென்பது பரமாகியமாயிகடவுளின் கருணையிருவருளேயாம். அத்திருவருளோ சமயோஜிதமாய் அவதாரமாய் யென்னுதல்வேண்டும் அதாவது சதா தன் சாதனைசைய உன்னும்புறம்பும் மறவாத சிவபத்தியையே பூஷணமாய்க் கொண்டவரையும் வாராக்சிய ஜ்யேஷ்டராயும், சாஸ்திர புராணங்களும், மாபுராண்களையுஞ் செவ்வையா யோகத்தவராயும், கல்லொழுக்கம் கன்னடக்கைகளிக்குபோன்ற மனம்வாகியை நேசித்த லாகிய குணக்களையுடைய புண்ணியபுருடனையே ஆசானெனத்தரும்.

7-வது சரம் நடவாழைக்கு காரணமும்

நடத்தும் வல்லபமுக்கூறல்.

சரியன காலப்பிரமாணமாய் சரம் நடத்தாமையாலும், நடத்த லறி யாமையாலும், நடத்தலுண்மையென் றறியாமையாலும், நடத்துங்காலங் களில் கண் விழிக்காமையாலும், ஒழுக்கினையப்ப பாவத்தாலும், தான் நடக்குத் துரிச்செய்கைகளினாலும், சதாவினையில் பிரியப்படுவதாலும், திரிகாலவலியல்லாதாலும், உன்னுமுணவின் பேதல்களாலும், வியாதியினால் மெலிவதாலும், பெரியோரை மதியாததாலும், சதா 'நிமைவே'மனத்திற்

முடிபுருவதாலும், பொய்ப்பெனில் அதிக விருப்பக்கொள்வதாலும், முறை மையாய் நடத்தாமையாலும், அவைக்குரிய பத்தியமார்த்தத்தை யனுசரியாமையாலும், சரம் விதப்பப்படும். ஆயினும் மேற்சொல்லிய விஷயங்களுக் கு வித்தியாசப்படும்படி நடப்பதே சரம் நடத்தலும் ஒழுக்காகும்.

8-வது சரம் நடத்துபவரின் பத்தியக்கூறல்.

சரம் நடத்து மொக்வொருவரும் பிரதிதினமும் அதிகால 22-நாழிகைக்கு மேற்படாமல் கண்விழித்தல் வேண்டும். 25-நாழிகை வரையில் சரம்நடக்க முயற்சிச்செய்தலோடு தருமதேவதைகளின் பத்தி, குருவில் வாசம், தாய் தந்தைகளாகிய பெரியோரின் அன்புமுதலாகிய விவைகளில் மனஞ்சலியாமையோடும் மேற்சொல்லிய 25-நாழிகைக்குள் சரத்தை வசப் படுத்தல்வேண்டும். மேற்சொல்லிய நாழிகைக்குமேல் 5-நாழிகையளவும் விதப்பம் கோரிடாமல் காத்தகொண்டிருத்தலுடன் ஆசனம் விட்டெழுத்த மனசலம்விடுத்து தத்தகத்தி முடித்துக்கொண்டு ஒருநாழிகையளவு பரம்பொருளாகிய சூரி விசாயக்கடவுளை நியமித்து 5-விராகளினட கோமேதகம், ஒண்ணரை விராகளினட சேனைய சேர்த்துண்டு அதிகாடை விரும்பாமல் வெளிகே பொழுக்குகளை நடத்தல்வேண்டும். அன்றியும், பகல் 15-நாழிகைக்குமேல் இதனது இரண்டாம்பிரிவில் எழுதியிருக்கும் ஆயுர்வேதத்தில் கோயணகாலிதயிற் கூறியுள்ள பதார்த்தங்களையும், மிக்கவலிமை தாத்தக்கவையகளையும் புசித்தல்வேண்டும். அநாவயிறன்றி முழுவயிறு புசித்தலாகா கக்கையின்பிதன் விரும்பத்தகத் தவித்தல் வேண்டும் இரவில் பால்சேர்த்த கோதுமைக்கஞ்சியன்றி மற்றவைத்தவித்தல் கலம். சம்சாரபத்தத்தில் ஈடுபட்டவராயினும் மூன்றுமாதக்களுக் கோர்க்காலன்றி ஈசயோகத்தகா. இவ்விதியை அனுசரிக்கும் ஒக்வொருவரும் ஆரம்பமுதல் 6-மாதவரையினு மேற்சொல்லிய பத்தியங்களுடன் சூரிசயோகத்தகைத் தவிர்ப்பராயின் சரம் எனிதி லுணரத் தக்கவராவர்.

9-வது முழுச்சரம் நடத்தலின் விபரக்கூறல்.

மேற்கூறிய வாரசாரமும் பத்தியமும் அளவாய் ஒர் அயனகாலம் செல்வாய் நடத்துவருமாயின் ஆறுஅயனக்கள் வாரசாரமாய் நடத்தி அதமுதல் பகல் முழுவதும் சூரியன் இரவுமுழுவதும் சந்திரன் ஆக இவ்வண்ணம் நடத்தல்வேண்டும். இவ்விதிப்படி மூன்று அயனக்கள் நடத்தி, சரத்தை முடிவுசெய்யுங்கால் சரம் பொத்தியோடு நீரும் பாணம்போற்கலாத்து, ஒந் துணையாதலுடன் சர அழிவில்லாமல் யோகசாதனங்களுக்கு வேண்டிய காலம் சரத்தை சரமே போஷகராயிருத்தினைப்பிக்கு. ஆதலின்யோக

அப்பிராபிகனாகியவியாவரும் சாமுடத்தலே முதல்யோகமாய்க் கொள்ள வேண்டும். சாததை வயப்படுத்தாமல் பிராணன் பொங்கியவலிட்டு நீங்காமலிருக்க வேறுமார்க்கம் அறிவதரிது.

10-வது சூரியன் சந்திரன் நடக்காயேண்டிய காலங்களில்

நடக்கத்தக்க காரியாதிகாரிக் கூறல்.

சூரியனை நடக்கும்காலையில் யோக அப்பிராபிக்கு செய்யத்தொடங்கல் மந்திராதிட்டை, சாதித்தல், ஓளடத மருத்துதல், சாஸ்திர வாராய்ச்சிச் செய்தல், உண்டாசாப்பித்தல், லாகிரியாகிய பாஷாணங்களைப் புரிவித்தல், ஓளடதமுடித்தல், நீராடுத்தல், சாவகாசஞ்செய்தல், பேசத்தொடங்கல், னுஸ்முதலாகிய கலித்துவஞ்செய்தல், ஒருவரைசோதித்தல், ஸ்காண பானங்கள் செய்தல், குடிநையைச்சவாரிசெய்தல், சயனித்தல், பெரியோர்களைத் தரிசனஞ்செய்தல், பூயியில்புதைத்த தனத்தையெடுத்தல் இவை முதலியவைகட்டு கலமாம். சந்திரனைக்கோவெனில் தன்மந்தானஞ்செய்தல், ஆபரணாதி அணிதல், வாலிமுதலாகிய கீர்காங்களைடுத்தல், விவாக முடித்தல் ஆகிய விவைகள் கலமாம். ஆயினும் சூரியகாலங்களில் உஷ்ண மிகுதியாதலானும் சிலைத்துமகாலங்களிற் சுழிமுனையா இருத்தலானும், ஏறுமாறுகவுண்டியும் மற்றசெயல்களும் நடத்தல் கலமாம். குளியகலைக் காலத்தி லெக்காரியமுத்தவிர்ப்பது கலம். ஆனால் யோகசாதனைக்கோ வெனின் மனம்நிலைக்க சமாதிபோகஞ்செய்தலே கலம்.

11-வது சாததை வசப்படுத்தும் விபரங்கூறல்.

(அதிகாலையில் 25-நாழிகைக்குமேல் நடத்துஞ்சாரும், மேற்சொல்லியபிரகாரம் காரியாதிகளை நடத்துஞ் சமயங்களிலுள்ள சாரும், ஏறுமாறுகயிருப்பினும் அதை சரிப்படுத்தும் விபரங்கூறுகின்றது.) எவ்வாறெனின் சாம் திரும்பவேண்டிய காலக்களிற் சூரியன்நடக்க சந்திரன் வேண்டமாயின் சூரியனைப்பென்ருகவும், சந்திரனை ஆனாகவும், சந்திரன் நடக்க சூரியன்வேண்டமாயின் சந்திரனைப்பென்ருகவும், சூரியனை ஆனாகவும்பாவித்து, கீழ்மேலாகச்செய்விக்க சூரியன் வேண்டியகாலங்களிற் சூரியனும் சந்திரன் வேண்டியகாலங்களிற் சந்திரனும் நடத்தலாகும். மேற் சொல்லிய விதிப்பிரகாரம் நடவாழையாயின் கீழ்ச்சரம் வறுவாயிருத்த லால் பிராணவிலையென்று மேற்புர நடகருவியைக் கீழ்ப்புரமாய்ச் சொறு கச்செய்து பக்கவிலாவின் கீழ்காலகை அஞ்ஞாப்பிரமாணம் கம்பளமாயினும் பட்டாசினும் சுத்தவஸ்திரமேனும் பூமட்ட முயர்த்தல்வேண்டும். அப்படியுமேற்சொல்லிய விபரங்கட்டு சரிவராதிருப்பின் யோகசாதனை யுள்ளோர் மூலாதார அப்பிராபிசமாதிய கீழாதாரத்தை சுத்தப்படுத்தல் வேண்டும். மேற்படி அப்பிராபிசமாதியின் ஆசான் நிருவருநீத்தியா னித்து தருத்த கிச்சைசெய்து கொள்ளல்வேண்டும். இவ்வருமையான காரியத்தைச்செய்தல் புண்ணியபுருடர்களுக்களிற் மந்தவர்களுக்காய்ப்

பரிதாம். அப்படி ஒக்கால்வாய்க்கினும் நடத்தலிதெனவே சொல்லத் தரும். ஆதலின் மகர் கவனத்துடனும், சிந்தையுடனும், நடத்தப்பட வேண்டும். குளியசரம் வேண்டமாயின் திரோகம் சமமாய் பத்மாசனத்தி லிருக்கச்செய்து சூரியனாகிப்பென்காலத்திற் சூரியன் பக்கமாகவும், சந்திரனாகிக்கிவி சந்திரன்பக்கமாகவும், உயிரொழுத்தாசிய மயுருகூர்த்தை பதமாயனமத்து கிறுக்கச்செய்து மிதிப்பித்து, சூரிய சந்திரர்களை கெடுக்கச் செய்து, குளியசரமாத்தி யோகாப்பிராபிக்கு செய்பவரே கலியுகயோக புரு டராகவும் வேண்டும்போது கித்து வினையாபெவராகவும் சொல்லத்தரும். குளியசரம் சம்பாதித்த வெளிதாகலிருப்பினும் சுழிமுனையைக்காக்கும் (வேஸ்த்து) வாயுவை அசையாமல் செயலித்தலே மிகவரிதாம். ஆதலின் இவ்விதினை மதா ஜாக்காதையாய் அறிதலும் நடத்தலும் வேண்டும்.

12-வது விவாஜயோகாபிதய வாகியோகத்தின்

விபரமும், அதற்குரிய சாதத்தினியல்பும் கூறல்.

சாம் நடத்துங்கால் யோகவப்பிராபிசமும் வேண்டமாயின் பராபா வஸ்துவென்னும் மூலாதாரப்பொருளாகிய சூரியகாயக்கடவுளை பேரின்ப வாழ்க்கையினமத்தல்வேண்டும். சமக்குள் மனாவிடமான விடங்களில் மாயா சொருபமாயும் சுழிமுனையினேகிக்கும் குளிக்கொழுத்தாயுமுள்ள அறிவைத்தேடல்வேண்டும் வினையாகிய இருமைகற்றல்வேண்டும் பிராணனை உண்மையால் தன்னிதம்போற் றுக்கல்வேண்டும். சுழிமுனையிச் சுடையேத்தி யோகமனதாய் கிற்றல்வேண்டும். சவாசமாதிய வாகியைப் பிராணனும் கெடுத்தல்வேண்டும் பிராணனும் ஜடமும் கெடுபித்து கீரும் பாலுபோற்செய்து பூரித்தலே (விவாஜயோகமாம்.) இனிதனை அனுஷ்ட மப்பவரே பரமயோகிகளாவர். ஆதலின் இந்நெயுமுனுடிக்வேண்டும். இந்நெயுமுனுடிக்ருக்கால் உண்மையோதும் உறக்குப்போதும் உயிரொழுத் தாசிய மெனனுக்கூர்த்தை ஏழுமாத்நிவாயிருத்தி உட்படுத்திவைத்து சாத் தைச் சுழிமுனை அதாவது குளியகலையில் வைத்திருத்து ஆசனப்பக்கமில் லாம வப்பிராபிக்கவேண்டும். அக்காலங்களில் சூரியன் மேற்குறிய பிர மாணம் வயப்படாதாயினும், சூரி கபாலமாகிய உச்சியில் பற்றினும், அடி கிறுத்த நடக்கினும் அச்சாதகத்தை கிறுத்தி ருஞ்சிகோபானஞ் செய் தல் கலம்.

13-வது சந்திரகலிபிவிருத்த அமுதம்புகிக்குமார்க்கமும்

அதனியல்பும் கூறல்.

கவத்துவாக்களிற் பெரியதும் உறுதியுமாய் கலிபிவிருத்தும் அசைக் கருவியென்னும் இரண்டொழுத்தாசிய கசாததை இரண்டலா அஞ்ஞாப் பிரமாணம் உள்வாக்கி மேற்சொல்லிய அப்பிராபிசக்கனை இடைவிடாமல் இருப்பதுகாங்கு அயனக்கன் நடத்துக்கால் இடபவாகனாசிய சதாசுவக் கடவுளின் நிருவருநாசியமமுதம் கிரகித்தமென்றறிவாய் அதன்பெரு மையோ சொல்லத்திறமன்று ஆயினுமிதினைச் சாதனை செய்தல்வேண்டும்.

14-வது மேற்சொல்லிய வாராசாங்கன் தப்பிசுடக்கிறதும் ஏதுமாறும்
பிச்சிசுடப்பிணு மதின்பலன் கூறல்.

முதலானவிய ரூபிற்றுக்கிழமையிற் றூரியன் நடவாமல் 5-காழினை யாலும் சந்திரன் நடக்குமாயின் படை, குட்டம், சொரி, கொக்கு முதலா விய நிரோகத்தின் மேற்புறமான வியாதிக்கும் சளி, இறுமல், இரப்பி முத லாவிய உள்வியாதிக்கும் அடரும் செவ்வாய்க்கிழமையிற் சந்திரன் நடக்கு மாயின் மனக்கலக்கம், சினேகத்துவேஷம், சரம், உட்சரம் இவைகளா டும். சனியிற்சந்திரன் நடக்குமாயின் பிராணனுக்கு அபாயமான தீத்து களும் தீனம் சன்னிமுதலாவிய வியாதிக்கும் அடரும். சந்திரனாடக்கவேண்டிய வளர்ப்பிறை வியாழத்தில் றூரியன் நடக்குமாயின் பொருட்சேதமும், வியாதிக்கு மருத்து பிடிக்காமையுமாம். சந்திரனாடக்கவேண்டிய வாராங்க ளாவிய திங்கட்கிழமையில் றூரியன் நடக்குமாயின் ஆயுளுறையும் ஜலதோ ஷமும் அடரும் புதன்கிழமையில் றூரியனாடக்குமாயின் அபாயங்களும் தொடுத்தலியங்கள் பலியாமையும் பாரம் தீரேற்றல் தலைக்குத்தல் உண்டா கும். வெள்ளிக்கிழமையில் றூரியனாடக்குமாயின், தன்மக்களுக்குதோஷ மும் சுற்றத்தார் கலக்கமும் கண்ணோர் காதுசொய்களுமுண்டாகும். தேய் பிறைகாலமாகிய வியாழத்தில் சந்திரன் நடக்குமாயின் மனாரோகங்களும் சாதனைக்குறையும் தாபசரம் தலைகோக்காடு மடரும்.

15-வது பாழாங்கடத்தலின் குணங்கூறல்.

இருகலைகளுந் தவறிதவறியோமொயின்றுதோஷமெயன்றிவேறாது ஒருபுறமாய்ச் சாதகஞ்செய்யும் காலமாகிய அபணசரம் முடிவிலன்றி இத் தரு முன்பாகவே ஓர்கான் முழுவதும் ஒருபக்கமாய் சரம் நடக்குமாயின் மூன்றுமாதங்களில் மரணமெனினும் மூன்று வருஷங்களில் மரணமாவார் ஒருபுறமாகவே ஆறுபாள் நடக்குமாயின் ஆறு திங்களில் மரணமாதல் நிச்சயம் ஆதலின் சரம் சரிவரநடத்தல் மிகவும் அருமையென் னுரைத்தல் வேண்டும்.

16-வது மேற்சொல்லிய சாயிதற்பங்களுக்குந் சாதனைகளுக்கும்

வேண்டிய பத்தியங்களுந் கற்பங்களுந் கூறல்.

மாந்தளிர் மெனியையுடைய பிள்ளாய் 14-ம் படியிலுரைத்த வாராசா ரிபதங்களுக்கு நிச்சையும் பக்குவமும் அறிவாயாக. அதாவது மேற் சொல்லிய வியாதிக்கு ஆயுர்வேத அளவாய் நடத்தலியவரியம். பாழாங்கடக்குந் சாத்திற்கோவெனின் முன் 12-ம் படியிலுரைத்த வாசு யோகமே இதற்கேற்ற நிச்சையம். இச்சாங்களை நடத்தியும் வாசியை வயப்படுத்தும்வகையறித்தும் காலபேதப்படி நிச்சைகளைச் செய்வதுடன் மனவுறுதிக்கும் திடச்சித்த மூண்டாநலுக்கும் திரோகத்தி மனசித்தி யாதலுக்கும் கற்பமுறைக்கேட்பாயாக. அவையென்னெனினி யினகோ ராயனகாலமும் ஞானம் இரண்டிபெருங்காலம், கேசரிமெழு ஆறுபாஷக் களும் வெள்ளைக்கம்பமாகிய கணக்கல் கண்ணம் பத்துபாஷக்கு முட் கொள்வதே கற்பமாம்.

17-வது கல்பங்களின் விபரம் கூறல்.

மேற்சொல்லிய படியில் கல்பவதிக்குந் தெளிவு கூறுமையால் இனித் தெளிவாயாக, அதாவது யினகென்பது யினரும் பச்சிலையாம்—இவை முடிவுபெறச்செய்து ஞானம்கொள்ளல். ஞானமென்பது நீலிபச்சிலை, வல்லாநா, வெள்ளைக்கிரகிட்டான். பிரமி பொற்றலை, பொருளை இவைகளைச் ஞானமாக்கல், கேசரிமெழுக்கென்பது கேசரிதைஸ் ஸலியமாய் விக்கக்கட்டுடன் சில ஸுலிகைகள் அமைத்து பாகஞ்செய்துக்கொள்ளல். வெள்ளைக்கல்பமாகிய கணக்கல் கண்ணமென்பது துலத்தியம் அதாவது முடிவுபெறப் பார்க்குதல் என்பதாம். இவைகளை கண்குணர்த்தல் வேண்டும்.

18-வது கல்பச்செய் பாகமும் உண்ணும் அளவையும் கூறல்.

இரண்டரை வீசை யினகை பதினாறுபடியிற் செப்பிய அளவிற்படி பிளீந்து, பிரிதினமும், பொற்றலையையான் தகராசமபாகமாய்ச் சேர்த் துண்ணல் வேண்டும் ஞானமோவெனின், பதினேழாம்படியிற் சொல்லிய பச்சிலைகளைத் தனித்தனி உலர்த்தி ஆறுபலம் ஞானமாக்கி வைத்துக் கொண்டு 16-ம் படியிற் கூறிய அளவிற்குப்பிளீந்து சொன்னப்பால் சம பாகமாய்ச் சேர்த்து சாப்பிடல்வேண்டும். கேசரிமெழுக்கோவெனின், கேச ரியை முறைப்படி உலர்த்தி தைவயிற்சி 12-புட்டி தைவந்தால் மூன்று விராகனிட லிங்கக்கட்டிக்கு சுருக்கு கொடுத்த தைவம் முடிந்தவுடன் லிங்கக்கட்டை யெடுத்த வாசிக்குறையும் பச்சிலைகளைச் சாப்பிழிந்து இரண்டு படி சாற்றில் 5-பலம் சினி அறுகன்வேர் யொழும் ஆறுக்குவிட்டுகலக்கி மூன்றுகூட்டுசென்றெடுத்த ஷை சாற்றில் கலக்கி பசுவேய் 5-பலம் விட்டு லேகியபதமாய்க்கிண்டி இறக்கி ஷைலிங்கக்கட்டை கண்ணிக்கல் கல்வத்திற் பொடியாக்கி சமபாகங்கொய்பொட்டக்குச்செய்த லேகியத்தையும்பாசித்து உண்டாகனாக வமைத்து இரண்டையுஞ்சேர்த்து உண்ணல்வேண்டும்.

19-வது கற்பமுண்ணும் காலமும் பத்தியமும் கூறல்.

கல்பமும் அதற்கேற்றகாலமும் பத்தியமாகமும் செய்வனே அறிந்து நடத்துதல் லெனிதாக இராவியினும் மேற்சொல்லிய பிரகாரம் பாகப் படுத்தி சாதனைக்காலங்களில் குட்சமசரம்பார்த்து அருத்ததல் மிக அருமையாகவும் பெருமையாகவுமிருக்கும்.

20-வது பஞ்சபூதியத்தின் விபரம் கூறல்.

பிரிதி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்பவைகளே பஞ்சபூதங்க ளென்று சொல்லப்படும். இவையுள், பிரிதிவுயென்பது நீலம் அல்லது மண், அப்பு வெண்பது நீர் அல்லது ஐலம். தேயு வெண்பது அகினி அல்லது தீ, வாயு வெண்பது காற்று அல்லது வளி ஆகாய மென்பது, விசம்பு அல்லது சப்தமாகிய வியோமம். இவைகள் அண்டத்தக் கேற்ற நாயினும் பிண்டத்தினுமுண்டெனக் கொள்ளல் வேண்டும்.

21-வது மானிடவுருவ பஞ்சபூதியக் கூறல்.

பிரிதிவு என்பது தேகம், அப்பு வாயிலுண்டாகுமாதையால் ஜலத் துக்கேற்ற விடமெனக்கொள்க, தேயு ஒளியையுடைய கண்ணெனக் கொள்க, வாயுவென்பது காற்றுண்டாகும் காசியெனக்கொள்க. ஆகாய மென்பது சப்தமுண்டாகு மிடத்தை யுணர்த்துங்கொள்க கொள்க.

22-வது சாத்தின் பஞ்சபூதியக்களைக் கூறல்.

மேற்சொல்லிய பஞ்ச பூதியக்களைக் சாத்தில் பார்த்துஞ் சமையக் களில் சந்திரன் நடக்கினுஞ் சூரியன் நடக்கினும் முக்குத்தண்டிற் சார்ந்து வரும் சுவாசம், பிரிதிவு என்றும், சித்தோக்சி நடக்கில் அப்பு வென்றும், மேல்சோக்சி நடக்கில், தேயு வென்றும், முக்குத்தண்டிற் எதிர்பக்கமாய் வருஞ் சுவாசம் வாயு வென்றும், காற்பக்கங்களினும்படாதுபெருகவோடு வது ஆகாய மென்றும் முறையெனக்கொள்க.

23-வது பஞ்சபூதியங்கள் நடக்கும் அளவும் காலமும் கூறல்.

பிரிதிவு 12-அங்குலமும், அப்பு 16-அங்குலமும், தேயு 8-அங்குலமும், வாயு 18-ம், ஆகாயம் 6-அங்குலமும் நடக்கும். இவைகட்கு காலமோ வெனின் பிரிதிவு 1-காழிகையும், அப்பு ஒண்ணரை காழிகையும், தேயு 1-காழிகையும், வாயு ஒண்ணரை காழிகையும், ஆகாயம் 1-காழிகையும் ஆகிய அளவாய் நடக்கும். இவைகளின் கண்ணம் நீமை அநியவேண்டின் பிரிதிவு அப்பு கண்ணம் யெனவும், தேயு மத்திபு மெனவும், வாயு ஆகாயம் தகாதவைக ளெனவுஞ் சொல்லத்தரும். யோக அப்பியாசத்திற்கு தேயுவே தக்கதெனக்கொள்க.

24-வது பஞ்சபூதியம் முறையே ஒவ்வொன்றும்

குறைவதைக் கூறல்.

பிரிதிவுக்கு அப்பும், அப்புவுக்கு தேயும், தேயுவுக்கு வாயும், வாயுவுக்கு ஆகாயமும் குறைத்தது எவ்வீதமெனின், பிரிதிவுக்கு, ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம் கத்தம், சப்தமுமுண்டி அப்பு கத்தம் குறைத்தால் பிரிதிவுக்கு அப்பு குறைத்த தென்றும், தேயுவுக்கு கத்தமும் சாமும், குறைத்தால், அப்புவுக்கு தேயு குறைத்த தென்றும், வாயுவுக்கு, கத்தம், ரசம், ரூபம் குறைத்தால் தேயுவுக்கு வாயு குறைத்ததென்றும், ஆகாயத்திற்கு ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கத்தம் குறைத்தால் வாயுவுக்கு ஆகாயம் குறைத்ததென்றும் முறையே கொள்ளல் வேண்டும்.

25-வது சூத்திரமசாத்தின் விபாக் கூறல்.

சூட்சுமசாமென்பது சித்தசித்திரவதாம். இதனை அநிவதருமை யாதலின் சூத்திரமசாமென சொல்லலாயிற்று பிரிதிவு பொன்னிறமாகவும், அப்பு வெண்மை நிறமாகவும், தேயு செம்மை நிறமாகவும், வாயு கருமை நிறமாகவும், ஆகாயம் கீல நிறமாகவும் கொள்ளல்வேண்டும்.

26-வது சரம் நடத்தலோர் கவனிக்கவேண்டிய

முக்கிய விதிகளைக் கூறல்.

முன் 8-ம் படியிலுரைத்தலிதம் நடத்தலுடன் சோம்பல் உரத்தி கொட்டாவிலிதெல், கோபம் அதிகரிக்கும்படி செய்துகொள்ளல், சந்தோஷத்தைப் பெருகச்செய்தல் இவைமுதலியவைகள் தகாவாம்.

27-வது ஆயுன்குறையுஞ் செய்கைகளைக் கூறல்.

அநிக விதாவாயோடுதல், அநிக நித்திரைசெய்தல், மிக பெருமூச்சு விதேஜு மாகா, கெனெனின் சாதனைக்காலங்கள் தவிர மேற்சொல்லிய காலங்களிற்சுவாசம் அதிகரித்து ஒருநாளுக்கு நடக்கவேண்டிய 21600-க்கு அதிகப்படுதலாய் ஆயுன்குறைதலெனவும், மேற்சொல்லிய 21600-க்கு குறையும்படி செய்வித்தல் ஆயுள்வித்தியாருதலெனவும் சொல்லப்படும்.

28-வது மேற்சொல்லிய பஞ்சபூதியக்களைத் திருப்பி

செப்படுத்தும் மார்த்தக் கூறல்.

11-வது படியிலுரைத்த வண்ணம், சூரியகலை, சந்திரகலை, சுழிமுனை களை மாற்றுவதுபோலவே இவைகளையு மாற்றத்தல்வேண்டும். எப்படி யெனின், திரேகத்தைக் கவிழ்த்து உத்தியில் மேலுருக்கச்செய்து, ரேசக பூரகத்தை யிதமாய் நடத்திக்கொண்டுவர, திரும்பிக்கொண்டேவரும். வேண்டிய பூதியம் திருத்தும்கால் அச்சாதகத்தையும் சிறத்திவிடல் வேண்டும்.

29-வது சூரியசந்திர சுழிமுனைகளுக்கும் நாடிகளுக்கும்

ஒற்றுமையாதலைக் கூறல்.

திக்கென்னுஞ் சந்திரன் வாதநாடியெனவும், ரவியென்னுஞ் சூரியன் பித்தநாடியெனவும், சுழிமுனையை சிலேத்தும நாடியெனவும், சொல்லப்படும் அதாவது வாதபித்த சிலேத்துமங்கள் 5-ம் படியிற் கூறியலிதம் வாரசரம் அளவாய் நடத்தலாய்தனைச் செய்வையாயிதல் வேண்டும்.

30-வது ரேசக பூரகத்தின் விபாக் கூறல்.

ரேசகமென்பது உட்புறம் சுவாசம், அதனை உற்கவாசமெனவும், பூரகமென்பது வெளிவிடும் சுவாசம், அதனை டீசுவாசமெனவும், ரேசகத்தைச் சிவமெனவும், பூரகத்தைச் சத்தியெனவும், உட்புறம் சுவாசம் பிராணவாயுவெனவும், வெளிவிடும் சுவாசம் கரியமுலவாயுவெனவும், உட்புறம்சுவாசம் அமுதமெனவும், வெளிவிடும் சுவாசம்விஷமெனவும், இவைகளையே கண்ணம் நீமைக்கு ஒழுக்கெனவே சொல்லத்தரும்.

கபமஸ்து.

ஒளவையார் உயர்ஞானசரஸ்வதி

முத்திரை.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தினக்கிரமாலங்காரச் சுருக்கம்.

மு க வு ரா .

சர்வஜீவ தயாபர கடாசுலீக்ஷணயத் திருவருட்பொழியும் வள்ள லாடிய சிவபிரானின் கருணைபெற்றிலும் அன்பர்களே ! இவ்வுலகின்கண் வாழும் ஆன்மகோடிகளெல்லாம் பிரார்த்தனை கன்மசம்பந்தத்தாலுண்டா ரும் வியாதினால்கட்டுபட்டவர்களாகவே இருக்கின்றனரென்பது அனு பவகாட்சியன்றோ? ஆதலான் அகாதிமுத்தனாகிய பதியின் காரணயத் தினு லாண வஸுத்தினின்று வெளிவந்த அனாதிபெத்தர்களாகிய ஆன் மான்கள் மானயினிடத்துப்பெற்ற தனு, காண, புவன, போகங்களில் முக்கியமாய்த் தனுவாகிய தேகமானது தர்மார்த்தகாமமோஷமெனஞ் சதுர்வித புருடார்த்தங்களாலுண்டாகிய பேரின்பத்தை அடைவதற்குப் பெரிய சாதகமானதா இருத்தபோதிலும், இத்தகைய தேகத்திற்கு கன் மாலுசாராமாகவரும் வியாதிக்கே தீயிடு - காலாயிர்த்த காலாற்று காற்பத் தெட்டையும் சீக்கவல்லபம்மதராகவியினும் சித்துபுருடர்களாகிய ஜீவன் முத்தர்களின் கிருபாநோக்கத்தினால் கமஞ் முத்தியமா ஏற்படுத்தியிருக் கும் நிபந்தனைகளை யாவருமுண்டா தோயின்றி சுசஜீவிகளாக விளங்கத் தாலதாகவும், இதன் முத்தபாகத்தி லெழுதியிருக்கும் துலை அனுபவிப் பவர்கட்கு மிக்க அனுசுலமா இருக்குமென இரண்டாமப்பிரிவில் "தினக் கிரமாலங்காரச் சுருக்கம்"மென காமகாணபனித்து இக்கன பெழுதலா னென். சாதுக்கள் இதி லுண்மையை அலட்சியஞ்செய்யாது கன்ருனர் வர்களென கம்புகின்றனன்.

இப்படிக்கு:

எழுமர் நேட்டிவ் டாக்டர், வீ. இராமலிங்கதேவர்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தினக்கிரமாலங்காரச் சுருக்கம்.

கணேசர் வணக்கம்-செரிசை வெண்பா.
திருலகோர் கட்டினிதாந் தினக்கிரமா லங்காரச்
பேருலவு சுருக்கம் பேசுவே — பேருலவு
முத்தருடன் பத்தர்களு நித்தகதுதி வத்திருக
துத்பவவக் கன்ருமேன.

7

50

ஞானசரஸ்வதி.

அவைபடக்கம்.

அறச்சிங்குலிகுலாசிரிய விருத்தம்.

உற்றதிற சங்குலு லுத்திரி வற்றவைக்கு

முடிமை போலும்

வித்பனர்கள் தம்முன் கல்லாதான் பேசுகின்ற

விதத்தைப் போலும்

பொற்புயரும் ஞானசர ஸ்ரந்தவி யாய்ச்சொன்ன

புல்லன் வாக்கை

சுற்றவரும் கற்றவரும் பிழைத்து கருணையே

காடி நேனே.

1-வது கோபணுகாவிதி.

உலகினிடத்து திருவருட்செயலால் அரியபிரயாபியு மானிடசேக
ந்தை எடுத்திராக்கின்ற மக்களானுசரிக்கின்ற பணவித நிலையினுக்கடத்தைக்
காத்துக்கொள்ளவேண்டிய ததியவசியமாதலால் அத்தகு முக்கியமான
காரியார்த்தங்களை இவ்வளவு கூறவந்தமையால் முதலாவது கோபணுகா
விதியென்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. அவையென்னெனின், மலசலத்
தை யடக்காமலும், வித்துவை அடிகமாத கஷ்டப்படுத்தாமலும், உன்னு
மிடத்து கிரகங்காய்ச்சி மோகாலினாலி, நெய்யையுருக்கி, உன்னுது
மாகிய தன்மையுள்ளவர்களின் காமத்தை யுச்சரிப்பவர்கட்கும் பினிவில
ரும். அன்றியும் பதார்த்தங்களின்ருகங்களையும் அவைகளைப்பிரிக்கவேண்
டிய காலப்பேதங்களையும் பருத்தறிந்துபுரிந்து அதனால் கிடைக்கிறகத்தை
அனுபவிப்பவர்கள் பாவகச்சொல்லப்பட்ட விபாதினைக் காணாதவர்க
ளாய்ப் புத்திரர்க்களையும், மனைப்போல் உறுதியுள்ளசரித்தையும், இவ்
வுலகத்தைச் சிறுஷ்டிக்குப் பிரதேவனைப்போல மிகுந்த ஆயுளையுப்பெற்று
பதினாறுவகத்தி விருப்பவர்களுக்கென்ற கனிக்கத்தக்கதாக வாழ்வார்கள்
இவ்வாறே.(தெய்வப்புலமை திருவள்ளுவ கையாலும்) மருத்த என்னும்
அதிகாரத்திற் கட்டியோயிட்டனர். அவையென்னெனின் ஒருவன் முன்
னுண்டது அந்நபடியை யறிந்த பின்மிகப்படுத்த உண்ணுமிடத்து மாறு
கொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டு உண்ணக்கடவன். மாறுகொள்
ளாமையாவது, உண்பவன் சரிசுபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும்,
காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், கவையிரியக்களாற்றும்முன்மாறு
கொள்ளாமையுமாம். மாறுபாடில்லாத உணவுகளையானாலும் மனம்வேண்
டியமட்டி லுண்ணும் பினிவாரா அனையு லுண்ணல்வேண்டும். இவ்வா
றுண்பவன் உயிர் பினிகளாற்றும்புழுமுல் சுசமுதம் ஒவ்வொருவரும்
அதி உண்ணகாலத்தில் விழித்துச் சுததோகமெனும் கிரகாரம் அல்லது
சல்லலும் பிரமானமாகப் பருகிப் பாதசாரியாகட்டி விதவசனம் வச
னித்து மாலைவெயிலிரும்பி பசும்பாலைஇச்சித்து எண்ணெய் காலுதினத்
துக்கொருதாம் அப்பியகவனஞ் செய்யுப்போது வெக்கிரிற்றுகின்ற பகற்
காலத்திற் றசையோகம்கித்திர இவைசெய்யாமல் தன்வயதுக்குமேற்பட்ட
மாதரையும் இளவெயிலையும் இச்சியாமல் மலசலங்களை அடக்காமல் கக்
கிவத்தை அடுத்தித்த விடாமல் இடத்தைக் கோபபடுத்த முனரோகத்
தையுண்டாக்கும் பதார்த்தங்களை யுண்ணும் புரிந்து கிரபோவிரகுக்குத்
தயினைப்பருகி முக்காளிற் கமைத்தகறி அயிர்த்ததுக்கொப்பானாலும் புரி
யாமல் களித்தபோதே சம்பிடுதல் அவையாவது தினமியந்தோ முட்

கொள்ளல் மாதரை மாதத்திற் கோர்தாரஞ்சேர்ந்து மிருத்த நாகமுண்டா யினும் போஜனமுடிவிலுந் பின்பு ஜலபானஞ்செய்யாமல், கருணைக்கிழைத் துலி மந்திரிமுக்குகளை நின்குமம் வானை இனம்பிஞ்சுப்புகித்து இர விந்நாப்பிட்ட பின்பு குருகடையாகடைத்து ஆறுமாதத்திற் கொருதாம் வாத்தியாகும்படியாயும் காவலுமாதத்திற் கொருதாம் பேதியாகும்படியாயும் மருத்துவன்கு ஒன்றை மாதத்திற் கொருதாம் கையெழுத்தெழு மாதத்திற் குத் குறைத்தது இன்னவெனச் செய்வது மூன்றுதான் கொருதாமகன்களு க்கு மையிட்டி கல்முதலிய வாசனைத்திரவியங்கூடும், புட்பங்கனையும், ரு ராத்நிரியில் முகராமல் தூசுதிர் நடக்கும்போது பறக்குந்தையும் ஆடு, கழுதை, துடப்பம் இவைகளா லுண்டாடும் தூசியும், மேலேபடும்படிநெருங் காமல் இரவில் தீபதினிழல் மனிதர் கிழல் விருட்சிமீழல் இவைகளிற் றங்க் காமல் போஜனம் ஜீரணிகளும்காலத்திற் புணர்ச்சிசெய்யாமல் நித்திரை போசனம் மலசலம் புணர்ச்சி அழுக்குவஸ்திரம் சிப்பிட்டி சேயும்போது சிக்குவிறோமம் ஆகிய இவைகளை மாலுக்காலத்தில் நீக்கி, கண்ணேலி கூடிய பசுவையும், தெய்வத்தையும், பித்தேவதைகளையும், ஆசிரியனையும் அம்மாலுக்காலத்தில் பூசித்து கைச்சலமும் கைக்கலமும்செய்திருமிடத்தி னெருங்காமல் கடத்துவதால் நோயை முன்னிட்டுவரும் எமனுக்கு இவ னிடத்திற் வேலையிலையென் றுகோயனாகாவினியிற் சொல்லியபடியால் ஒன் லொருவரும்இதனை அவசியமாய் அனுபவிப்பதற்குக்கொண்டுவரவேண்டும்.

2-வது சரீரம் நிலைபெறுவதற்குக் காரணம்.

சரீரமாவதேகம் தன்மியிருப்பதற்குக் காரணமாவது வாதம், பித்தம், கிலேஷம், இரகதாது, மாமிசதாது, மேதோதாது, அஸ்திதாது, மச்சை தாது, கங்கிலாதாது, மலம், மூத்திரம்என்னும் சரீராதி 12-களின் வருத்தி திரைக்களினும் பிறக்காளின்ற கோய்க்க முழுமையும் நீக்குதற்கு முக்கிய மாய்வேண்டிய மருத்துக்களோடுமேற்கண்டஜாடாக்களினியின் குணையத் தால் உணவுகளினின்றும் பிரிவின்ற அன்னாசத்தால் போஷிக்கப்பட்டு புஷ்டியாகிப்பி பூரிக்கப்பண்ணி பலத்தையும் காத்திடையும் சிரத்தரமாக கொடுத்தன்கொண்டு உயிராகிய அரசனை வாழச்செய்தும், கருப்பவழிப் பிக்கு காரணமாயும் தேகத்திற்காதாவுமாகிய சப்ததாதுக்களில் புருடர் கட்டு கங்கிலமென்றும், மாதர்கட்டுச் சோணிடமென்றும் சொல்லப்படும். இவ்விரண்டும் முறையே சிலம் சத்தியென்றும் பெயர்பெற்றுக்கருப்பவழி பத்திற்கும், ஆயுள்விருத்திற்கும் முக்கியகாரணமாக விருத்தின்றன. இவை அகாலபோசனம், உஷ்ணபதார்த்த பசுணம், பயம், துக்கம், விபாகுணம், சித்தித்தல், மிக சத்தோஷம், அதிகோபம், மாணஸம், கருமலோபம், அபிதானரோகம், அபிசாரரோகம், சிரசுத்தாது, விஷபேதங்களால் வரு கின்ற பற்பலரோகம் காலத்தினும் அகாலத்தினும் காமதஸ் விதிப்படி அசேகபத்தங்களுடன் செய்கின்ற சையோகம் அதாவது போகும்பிடித்த நிலைக்கவேண்டியதாய் லாமிரிசேர்த்த ஓனடாதினை சாப்பிட்டுச் செய் கின்ற சையோகம்.

மாமஸ்தானக்கெடுதியென்னு மிவைகளினுள்ளும் வித்தாப்பியத்தினு ளும் கஷ்டப்படும். இவ்வித கஷ்டமுற்ற கங்கில கரோணிதத்தை யுடைய வாகன் பாலித அசாத்தியரோகங்களை அனுபவிப்பதும்அநி சம்போகத் திற்கு இளைத்துக் குருவியைப்போல் புணர்ந்தும் வாயினுற்பேசி இச்சா திர்த்தம் சத்தானவிருத்தியில்லாமல் அற்ப ஆயுள்முடையவர்களா வார்கள்

ஒருவேளை சத்தான விருத்தியிருத்தாலும் அந்நகு அப்பபலனும் ரோக விருத்தியும் ஆயுள் குறையும் உண்டாயிருக்கும். ஆகையால் பால்முதலிய மதா வஸ்துக்களைக்கொண்டு கங்கிலத்தையும் என்னெய் முதலிய பித்த வஸ்துக்களைக்கொண்டு கரோணிதத்தையும் போஷிக்கவேண்டும்.

3-வது விழித்தவுடன் சுத்தசலம் அருத்தலின் குணம்.

நித்திரைசெய்து விழித்தவுடன் சுத்தோதகமென்னும் நீராகாரம் அல் லது கல்லசலம் இதுகளியேதேனுமொன்றைப் பிரமாணமாகப் பருகில் பயித்திரியதோஷம்விலகும் அன்றியும் மலசலபத்தத்தும் நீக்கும் வாதமுத லிய மூன்றுதோஷங்களுக் தத்தம் கிலைகளிற் சஞ்சரிக்கும்.

4-வது விழித்தவுடன் பார்த்தத்தக்க வஸ்துக்கள்.

நித்திரைசெய்து விழித்தவுடன் தாமதார்ப்பு தங்கம் நீயம் கண்ணடி குரியன் புகையொழிந்த கொழுப்பு செஞ்சுத்தனம் கடல் வயல் சிவலிங்கம் முகில் சூத்தபல கன்றையுடையப்பசு தனதுவயக்கை மீளவி யிருத்தகம் இவற்றுள்ளேதேனும் ஒன்றைப்பார்க்கி லுத்தம்.

5-வது விழித்தவுடன் பார்த்தத்தக்க வஸ்துக்கள்.

நித்திரை செய்தெழுத்தவுடன் அங்கவீணம் வஸ்திரவீணம் பாவம் காலிவஸ்திரம் மிகச்சுக்கையுடைய மொட்டைத்தலை செவிலி அமுதைசடை மனிதரிடத்திற் விருப்பமில்லாமை கூன் அழுக்குமனிவிரிந்த கிதைத்தலை சதா நித்திரை குழ்ப்புட் கொலை என்னெய்யத்தலை மனோவியாகுணம் உன் மத்தம் தாரித்யாஷ்ணரோகம் இதுகளைமுடையவர் முகத்தையும் தீட்டு அமுதை விதவை ஆகிய மாதா முகத்தையும் பாம்பு பூனை சாம்பல் எருமை விளக்கு மாறு கயிறு உலகை மூரம் என்னுமிவைகளையும் பார்த்தால் அன்றைக்கு கெடுதியுண்டாகும்.

6-வது விழித்தவுடன் கண்ணுபார்த்தலின் குணம்.

துக்கவிழித்தவுடன் கண்ணுபார்த்தலினால் வீரிய விர்த்தியும் மகிழ் ச்சியும் சர்வவசியமும் ஞானமும் உதிக்கிக்கும்.

7-வது மிதமித வார்க்கதலின் குணம்.

மிதமானவார்க்கதை வசனத்தால் உன்னரிலும் சரீரவுக்கியமுண்டா கும் அதிகமாகவசனத்தால் மேற்சொன்ன அறியும் சவுக்கியமுக்கெடும். இதுவுமல்லாமல் ரகதாதுவும் ரத்ததாதுவுகூடும். அவ்விரண்டு தாது களுக்கருவதனில் பித்தம் அதிகரிக்கும் அதனால் சிலேஷ்யரோகம் பிறக் கும் அதனால் சலரோகமுண்டாகும்.

8-வது பல் கிலைக்கலின் குணம்.

அன் இலை கொம்பு இவைகளால் பல்வினக்கினும் பற்களுக்குக்குற்ற மிடுகை வாதபித்த சிலேஷ்யங்களால் பல்வினிடத்தும் அதன் வேரினிட த்து முண்டாகின்ற 23-ரோகங்களுக்கும் உண்டாகாது. மேற்சொல்லிய துளும் இலையும் கொம்பும் இயல்பான துவருள்ளதுகளை யிருக்கவேண் டும். அப்படி இருத்தால் இறநிதான் வளைக்கும் பற்கள் மலையைப்போல அசைவின்றி உறுதியாகவிருக்கும்.

9-வது பல் விளக்கத்தக்க கொம்புகள்.

கருவேல் குச்சியால் பற்களுக்கு உறுதியும் வேப்பங்குச்சியால் ஒளி யும் நீர்ப்புலாக்குச்சியால் வீரியவிரும்புதலும் ஆலம்விழுதால் இலட்சுமிகடா னுமும் காயுருவிவோல் முகவகோமுமுண்டாகும்.

10-வது பல் விளக்கத்தக்க வண்டுகள்.

கொக்கல்மாணஸ் கரிதென்னம்பாளை வைக்கோல் இவைகளால் தின மும் பஸ்துலக்குபவரிடத்தில் இலட்சுமி நீங்கி முதேவிசேர்வாள்.

11-வது பஞ்சகற்பவிதி.

கஸ்தூரிமஞ்சள் மிளகு வேப்பம்பலித்து கடுக்காய்த்தோல் செல்லிப் பருப்பு இவைகளைக் கிராம்பிரகாரம் காராம்பகலின் பால்விட்டு அரைத்து கொதிக்கவைத்து ஒப்பற்றலிசில் தேய்த்துக்கொண்டால் எக்காளும் அதி னாலரோகத்திற்கும் அதிகுட்சரோகத்திற்கும் இடமில்லை இதுவே பஞ்ச கற்பவிதி.

12-வது ஸ்நானகாலவிதி.

சித்திரை வைகாசிமாதங்களில் உதயமான 5-நாழிகைக்குள்ளும் ஆனி ஆடிமாதங்களில் 8-நாழிகைக்குள்ளும் ஆவணி புரட்டாசி அற்பிசி கார்த் திகை மாதங்களில் 4-நாழிகைக்குள்ளும் மார்கழி தைமாதங்களில் 2-நாழி கைக்குள்ளும் மாசி பங்குனி மாதங்களில் 3-நாழிகைக்குள்ளும் பக்குவமாக முள்ள தைலஸ்நானஞ்செய்தால் அரோகசரீரத்தைப் பொருத்துவார்கள்.

13-வது வெள்ளைவஸ்திரத்தின் குணம்.

வெண் துணிக்கு வாதாதிதோஷங்களும் வியவும் விலகும் ஆயுசுவிரு த்தி இலட்சுமியிலாசம்வனப்புமகிழ்ச்சி அறிவுபலம் ஆகிய இவைகளுண்டாம்

14-வது போஜனகாலவிதி.

இரண்டொலிபோஜனமே கன்மைதப்பி மூன்றுகால போசனக்கொள் ளல் வேண்டுமாயின் சூரியன் இளம்பருவமாயிருக்கு முதயகாலத்தில் முன்றே முக்கால் நாழிகைக்குள்ளும் காலைப்பருவமாயி உச்சிகாலத்தில் பதினாறு நாழிகைக்குள்ளும் மேற்பிசைக் கடலிற்சேர்த்த பருவமாயி இராத்திரி ஏழரை நாழிகைக்குள்ளும் பரியாகிய நீமையுடையவர்கள் கொள்வார்கள் சூரியனுதயமாயி பதினொன்றேகால் நாழிகைக்குள் உன் றே சல்லவுண்டி தேகத்திற்குப்பொருத்தும் பதினாறு நாழிகைக்குள் உன் றே உணவுவிதம் என்றே அனலில் பிணிகுளிலுக்கும் இருபத்திரண் டரை நாழிகையில் புதிதின் ரோகசம்பவமாம். 30-வது நாழிகையிலருத் தும் அசனம் உயிருக்கு முடிவைத்தரும் இந்தநாளில்முதல் 2-ம் காலபோ ஜனமும்மற்றவை அகாலபோஜனமும். போஜனமுதலில் மதரவஸ்து வும் மத்தியில் புளிப்பு உப்பு உவாப்பு இலக்கறிகளும் முடிவில் தவர்ப் புச் சம்பத்தமான புளிப்புத்தயிர் ஊறுகாய்தரும் உண்ணல் வேண்டும்.

அப்படியுண்ணில் சுதந்தையகடவாய் எவ்விததேகிக்கும் முக்கால்வயிற்று உணவேயன்றி முழுவுணவில்லை. அதற்கென்னகாரணமென்றால் அன்னம் பதார்த்தங்கள் கூடி அரைவயிற்று உணவு பால் மோர் சலங்கூடி அரைவயி ற்று உணவு பால் மோர் சலங்கூடி கால்வயிற்று உணவு இவைபோகஇன் னும் கால்வயிற்று உணவுகொள்ளத்தக்க இடத்தை வெளியாக வைக்க வேண்டியது அப்படிக்கு வைக்காவிட்டால் அன்னமோனமாகிது அதைச் சோனிக்கத்தக்க அக்கினியும் வாயுவுஞ் சஞ்சரிப்பதற்கிடமில்லை. தவா ரத்தையுடைய நினைபயிற்றத்திய உணவானது 4-பிரிவையுறும். அவை யாவன ஒருபங்குமிசைக்கும் ஒருபங்குமலத்திற்கும் ஒருபங்கு ஜடாரக் கினிக்கும் ஒருபங்கு தேகத்திற்குமாம் ஒருகாலண்ட உணவின்மீறும் பிரி யுற்ற அன்னசமமானது அன்றைக்கு சதாதுவையானது ஊறித்தக்கும் 2-ம் காலண்ட அன்னசமானது அந்த சதாதுவிலே முன்பு ஊறி நீன் றாசம் இரத்த தாதுவிற்பாயும். இவ்வாறே 3-நாள்மாயிசதாதுவினும் 4-ம் நாள் மேதோதாதுவினும் 5-ம் நாள் அஸ்திதாதுவினும் 6-ம் நாள் மக்கை தாதுவினும் 7-ம் நாள் சுக்கில தாதுவினும் 8-ம் நாள் அந்தாதுகளை விருத்தியுடையச்செய்த 8-ம் நாள் தேகத்திற்கு குன்றாத வன்மையைக் கொடுக்கும்.

15-வது உண்கலபேதம்.

மனோநாகபோஜனத்திற்கு வெள்வாழையிலையேன்று மன்றையிலை கள் மத்திபிராம் தங்கம் வெள்ளி வெண்கலம் இவைகளாற்செய்த உன் லுங்கள் மிகவுலகமாம் இவைகளைவிட மட்கலமே சிறத்தது இத்திப்புசி கில் சுடியமும் பாண்டிரோகத்தாற் பிறத்த நீர்கார்ப்பும் விலகும்.

16-வது அன்னத்தின் பிரமானம்.

அன்னமானது கொஞ்சஞ் சுடுகையாயுள்ளபோதே உண்பது உத்த மத்தி ஊத்தமாம். அது வாதபித்த கபக்கினிநுலும் பிணசத்தினுலும் வீண கின்ற கோமையும் அரோசகத்தையும் நீக்கி சரீரத்திற்கு வன்மையைத்தரும் புழுக்கலரிசி அன்னத்தைப்புகிசின் வாதகோபமும் பலமும் வலியரோகக் களுமில்லை இது கோயானருக்குதவும் பச்சரிசி அன்னமானது பலத்தையும் குழந்தைகட்கு மாதத்தையுமுண்டாக்கும் பித்தகோபத்தையும் மூத்திரக் கிரிச்சரத்தையும் நீக்கும்.

17-வது சமைக்கும் விதமும் அகன்பபனும்.

பழைய அரிசியை தலி9 கொய் முசலியவைபோம்படி கன்றாகத்திடி முழு அரிசியாக ஆய்த்தேத்து இனவெக்கோற்கழுதி வஸ்திரத்திற்கொ ட்டிச் சந்தே ஆறவைத்து ஒருபாண்டத்தில் அரிசைக்கு முன்றபங்கு சும் வீட்டு அடுப்பேற்றி அது துறாக்கட்டி கொதிக்கும்போது அரிசியை அரிசில் போட்டு முக்காற்பாகமாக வெத்தவுடன் கண்டியால்வியாவி வடித்துக் கொண்டு மறுபடியுத் தனாலிவைத்துப் பக்குவமா இருக்குச்சமயத்தில் இறக்கிக்கொள்வதற்கு சுத்த அன்னமென்றபெயர் இதை கற்கிகளோ டின்னில் வாதபித்த சிலேஷும் என்னுமுத்தேகிகளுக்கு முத்தியமாகவுத வும் பத்தியக்களுக்கு ஆரும் அன்றியுருடலைப்பற்றிய சேய்கள் முழு மையும் விலகும் குற்றமில்லாபா லுஞ் சாதமுமாகவண்ணில் பித்தகோபமும் தாகமும் விலகும் கொஞ்சம்மத்தருசெய்யும் ஆனும் தேகபுஷ்டியும் உடனே வீரியவிரும்பியும் உண்டாகும் இதுபாலசுடியார விருத்தார்பரியத்தலுதவும்.

18-வது பகம்பாலின் பத்தியம்.

பகவீன்பாலுச் சாப்பிடவேண்டுமானால் புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு கைப்பு கார்ப்பு இனிப்பு என்னும் 6-கவையின் 1-வதும் 2-வதும் ஆகிய கவையுள்ள வஸ்துவுக்குள் கவையும் அதுபானமாகச் சேர்த்துக்கொண்டு உண்ணலாகாது சுக்கிலத்தை விருத்தி செய்யும்படியான கடைசியிற்சொல்லியகார்ப்பு இனிப்புஎன்னும் 2-கவையுள்ள உவர்ப்பு அனுபானமாகச் சேர்த்துக்கொண்டு உண்ணெனச் சொல்லுவார் ஆனாலும் அந்த இரண்டு கவையில் கார்ப்புள்ள பொருள் நோயுற்றபோதது அனுபானமாகக் கொள்ளலாகும் மற்றகாலத்தில் பாலுத்தனியே உண்ணவேண்டின் அதற்கு அனுபானம் கற்கண்டுப்பொடி பொருத்தும் 8-கவைக்குற்றதன் கீகிய அன்னத்துடன் உண்ணவேண்டின் மதுமுன்னபழம் அனுபானமாகப் பொருத்தும் ஆதலால் இவ்வாறுமுறைப்படி உண்ணக்கடவை அன்னத்திற்கு எப்போதுக்குற்றமே இல்லையாயினும் பாகபேதங்களுண்டானால் 8-வகை தோஷங்களுண்டானின்றன அவையாவன முதலாவது அன்னத்தோஷம் என்பது கஞ்சிக்கிக்கொள்வதாம். இதனால் துமம் விதும்என்ற அந்நொய்க்கள் பிறப்பனவாம் 2-வது பிச்சில் தோஷமென்பது அன்னக்குழைத்துபோவதாம் இதனால் ஜடாக்கினி அணைத்தலும். 3-வது அச்சிதோஷம் என்பது மயிர் கிருமி உயி முதலியவைகளோடு சமைப்பதாம். இதனால் அரோசகமுண்டாகும் 4-வது கொதித்தோஷம் எ-து கருக்கரிசி யன்னமாம் இதனால் அலசரோக முண்டாகும். 5-வது சுக்கில தோஷம் எ-து ஆறி உலர்ந்த அன்னமாம். இதனால் விதுமரோக முண்டாகும். 6-வது தத்ததோஷம் எ-து காத்தின அன்னமாம். இதனால் ஜீரணதாதுரோக முண்டாகும். 7-வது விருபதோஷம் எ-து கொழியலரிசி யன்னமாம். இதனால் ஆயுள் முதலானவைகள் கெடும். 8-வது அனர்த்தஜுதோஷம் எ-து கொத்து ஜலம்பிறந்து தூவிநீழ்த்த அன்னமாம் இதனால் அநிநித்திரையும் சிதாதிரோகங்களும் உண்டாகும்.

19-வது பால் அருத்தற்கு நூழிகை.

பகவீன்பாலு கறத்த முன்றேருக்கால் நூழிகைக்குள் அல்லது 5-காழிகைக்குள் உண்ணல்வேண்டும். இவ்வாறுண்டால் அந்தப்பால் தேவாயிரத்ததை யொப்பாகும். அந்தக்காலத்துக்கு மேற்பட்ட பாலையுண்டால் பிரமன் அநிதந்தரிய சிவனுண்ட விஷத்தை யொப்பாகும்.

20-வது பதார்த்தவகை.

குறிஞ்சில சிலமாதிய மலைச்சாால் பூமியில் விளைவின்ற துவரம்பருப்பை வெக்கிசிப்போட்டுச் சமைத்து போசனஞ் செய்வதற்கு முதலில் பகவீனெய்யுடன் அன்னத்திற்குலக்து புசித்தால் ஒருபிடிசுதை வளரும் அன்றியும் குறிஞ்சி நிலத்தில் பயிராதிற வஸ்துக்களெல்லாம் அதிக பலமுள்ளதா யிருப்பதால் அந்த நிலத்து துவரையே விசேடமாகும்.

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P.M.DIST. INDIA

துவரம்பருப்பின் குணம்.

கட்டளைக்களிப்பா.

கவரைவாழைக் கனிபலவீன்கனி
கல்மராக் கனி பாலொடுவெக்கறி
கலரிப்போ தேமத்தமம்பரி
காக்கேட்டும் பயித்தியக்காரோ
எவருக்கான்க அறைகுதமன்னத்தி
விட்டுணுக்கறி தன்னாட்கட்டவே
துவரைகீரிய ருன்னிடெட்டுளோர்
துட்டாவாதமுக் துஞ்சிடுமுண்டையே.

(இ-ள்.) வாழை-பலா-மா-என்றிருப் பழக்களையும் பால் வெக்கறி களையும், மிதமின்றிப் புசித்தின் உடனே அக்கினிமத்தம் பிறக்கும் அதை நீக்குவதற்கு வகையறியாது சிசிச்சை விளவுகின்ற பித்தர்களே; கேள் மிரே! துவரம்பருப்புக் கட்டிக்குத்த ஜலத்தில் மிளகு வெள்ளைப்பூண்டு முதலிய சம்பாக்கள் சேர்த்து சம்பவத்து அதை கற்கிகள் சேர்த்த உண்டாடன் சேர்த்துண்ணில் மேற்கூறிய அக்கினிப்பத்தமும் வாதப்பிர கோபமும் நீக்கும் என்பதாம்.

21-வது ஜலம் அருத்தும் வகை.

கோஜுஞ்சுத்தத்தில் திருத்தியாகும்படி வெக்கிற ஒருதாமாக உண்டால் குட்டை வாதாதிக்கம் விதாசம் அசைம் உயிற்றுப்பிசம் ஆகிய இவை கன்போம் ஆயுளும் சுக்கிலமும் விருத்தியாகும் கீறை அன்னத்துண்ணில் பாதிசியவாதமும் குளித்தழித்தில் இருமலு உண்டாகும். பாதீர்த்தை வாயாற்கடித்து அருத்தில் ஒருரோகமும் இல்லை இரவில் நீர்ப்பூட்டிய அன்னத்தை அக்கிரகாரத்தடன் குரியோதயகாலத்தில் அருத்தில் சுக்கில விருத்தியும் உதராக் கினியும் சரிமுழுதுத் தேஜசமுண்டாம். பயித்திய வாத தொத்தமும் விடும்.

22-வது கஞ்சி வகை.

தன்பமேஷன்றி இன்பத்தாராத கட்டகபரோகிகளுக்கு சரிமுழுதும் எலும்புதவிர மாயிசப்பசை யிழத்தவர்களுக்கும் பலமற்றுக் கையால் ஓய்ந்த வீழ்கின்றவர்களுக்கும் யவைக்கோதுவென்னும் பார்வி அரிசிக்கஞ்சியையே மருத்தாகக் கொடுத்தல்வேண்டும். கோதுவைக்கஞ்சியானது வாத சரம் ஜலதோஷம் கபம் சகிபாதம் இவைகளை விலக்கும் தேகத்திற்கு வன்மையைத்தரும்.

23-வது சேர்க்கை அவலிக்குணம்.

அவலில் பாலுமெய்யும் சேர்த்த உண்டால் சரித்திற்கு பலமுண்டாகும் தயிர்க்கறி கலத்துண்டால் மத்தமுண்டாகும் மோரில் கலத்துண்டால் சோபமும் எரிவு கீக்கும் சலத்தில் ஊறவைத்துண்டால் உளியால் வெட்டினால் அதுவும் உய மடக்கத்தக்க உறுதியான வாய்வு உண்டாம் ஆகாரமும் ஏற்றுக்கொள்ளாது எவகைப்புளியையாவது சேர்த்து உண்டால் பித்தரோகம் கீக்கும் இரப்போசனஞ் செய்தவுடன் கிற கடையாக 100-அடி உலாவியின் தீத்திர கொப்பவர்களுக்கு முன்பு உண்ட அன்னத்திற்சேர்த்த விஷபதார்த்தத்தகளைல்லாம் ஒன்றற்கலத்து சினைப்பதத்தவிர அவ்வுண்டியில் திரிதோஷமுஞ் சாராதென்துணர்க.

24 - வது தாம்பூல வகை.

தாம்பூலத்திற்குமிடத்து முதலில் வெற்றிலையைப் பாகைமாத்திரம் போட்டுக்கொண்டால் குற்றமுண்டாகும். பத்துக்களின் உறவு நீங்கும் முன்பதாக வெற்றிலைத்தின்று பின்புமுறைப்படிக்குப்பாக்குவெற்றிலைகளைத் தின்னவேண்டும். இவ்வண்ணம் நடத்துகின்ற வீடுகளிடத்தில் இலட்சுமி நிலபெற்று வாசஞ்செய்வாள். அன்றியும் துவர்த்தல் சொக்குதல் மூர்ச்சைப்புழு உருத்ததான் பிசுபிசுப்பு முதலிய குணங்கள் இயற்கையாகப் பாக்குகளிலிருப்பதால் இதை முதலிற்றின்றால் உடற்கு அபாயம் கோரினும் என்பதைக்கருதி குற்றமுறும் என்று பத்துக்களின் கூட்டுறவு நீக்குமென்றும் சுண்ணந்தலவாத புனிதமுள்ள ஒரு வெற்றிலையை முதலில்மென்று அத்தச்சாற்றை விழுங்கில் கெஞ்சலாலும் கபக்கட்டிம் மேற்கூறிய பாக்கின் தோஷங்களும் விலகுவதால் இலட்சுமிவாசஞ் செய்வாளென்றுத் கூறப்பட்டது. பாக்கு வெற்றிலை சுண்ணம் இவைகளை ஒன்றற மெல்லும்போன்று அதில் தின்று ஊரிய முதல்கீர் கஞ்சு, 2-வது நீர் மிகுபவித்தியும், 3-வது நீர் அமிர்தம், 4-வது நீர் அநியனிப்பு, 5-வது 6-வது நீர்கள் பித்ததோஷம், அக்ஷிமிந்தம், பாண்டரோகம் இவைகளை யுண்டாக்கும்.

25 - வது அதி ஒட்டம் சதா உட்கார்ந்திருத்தல்.

கொந்த சோறுண்ணல் மிகுதாற்று விரும்புதல்.

இவைகளின் குணம்.

இறைக்கும்படி ஒடுதல் சதா உட்கார்ந்திருத்தல் கடுபுகைபடும்படி உலாவல் கொந்த சோறுண்ணல் மிகுதாற்று விரும்புதல் என்னு மிச்செய்கைகளினால் முறையே கூடிய அபிதனம் நெத்திரோகம் அக்ஷிமிந்தம் முதலிய கோய்வருக்களும் மகாவாதரோகங்களும் உண்டாகும் எப்போதும் அதிக கடை நடப்பதால் காத்தியும் சகசதேகபுஷ்டியும் பலமும் மத்திபயம் கக்கிலகூட்டும் கிழருபமுண்டாகும்.

26 - வது சபன வகை.

இலவம் பஞ்சமெத்தைவின் படுக்கையால் உட்கூடுகீழ்கும். பருத்தி மெத்தை இரத்தம்வித்த காமகாம இவைகளை விருத்திசெய்யும். கற்றா முள்ள கோணப்பாயிற் படுத்தால் அக்ஷிமிந்தமும் காவேகமும் வீங்கும். தேகக்குளிர்ச்சியும் ககவித்திரையுமுண்டாகும். கழுத்திற்சும் தோளுக்கும் மத்தியிலிருக்கும் அளவான உயாமுள்ளதாகவும் நீளம் வேண்டியமட்டாகவும் இலவம்பஞ்சினால் தைத்த தலையினையின்மேல் கிரகவைத்துப்படுத்தக் கொண்டால் பாநாதிசேசம்வரைக்கும் உள்ள எத்தப்பக்கத்து காமபுகளும் பிசுமாமல் சமமாகவிருக்கும் அதுவுமல்லாமல் கிரகைப்பற்றிய ஆவர்த்த கோய்களும் நீக்கிவிடும்.

8

27 - வது புணர்ச்சி வகை.

தயாம் அச்சம் தேகமுழுதும் ரோமம் திரிதோஷகோபம் துக்கிவிழுதல் அலித்தன்மை காமம் படுகருப்பம் தாகம் தன்வயத்துக்கு மேற்பட்ட வயது புணர்ச்சியில் வெறுப்பு சுபயின்மை குசுமுகயோனிர்ரோகம் அலட்சியம் கோபம் அபுமின்மை கற்றாவுதல் தோன்சொல்லுதல் அபிதன ரோகம் ஆகிய இவைகளையுடைய மாதர்சுப்போகம் சகலரோகங்களுக்கும் காரணமாம். இவற்றி தேவஸ்திரி குருபத்தினி இராஜபத்தினி வையஸ் திரி தாஸ்திரி பழிமாத விதவை ஆகிய இவர்களிடமிடம் மற்பயாசைத் தொடரும்.

28 - வது அரோகசந்தானம் புணர்ச்சி.

பதினாறுவயதள்ள ஸ்திரீயும் இருபதுவயதள்ள புருஷனும் சரீர முழுவதும் மறைப்பில்லாமையாகவும் இருவர்க்கும் ஆசையொருதியும் போகம் ஒன்றாகியுமாதத்தக்கோர்நான் இராத்நிரிகாலத்தில் சரீரம் பத்தப்பட்டு கூடும்காலத்து உண்டாகும் கருவானது தாய் தந்தைகளுக்குள்ள பலத்தை தன் சரீரத்திற் பொருத்தி தேகம் திடமுள்ளதாக விருக்கும். வியாதிராது வத்தாலும் சூரியனைக்கண்டபனிபோல் நீங்கிவிடும். (தாய்க்குத் தந்தைக்குத் தேகம் உறுதியாயிருப்பது மன்றி வியாதியுமனாகாதென்பது கருத்து.) மேற்சொல்லிய ஸ்திரீக்குக் கருப்பப்பையும் சோனிதமுஞ் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும் புருஷனுக்கோவென்றால் கக்கிலமும் வாதமும் இருதயமும் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். இவ்வாற்றினால் கல்வகருத்திரிக்கும் முன் கொள்ள முறைப்படி கூடுவதும் ஸ்திரீக்கு மாதாந்த குதகால மாகிய பனிரண்டு நாளுக்குள் கூடுவேண்டும். ஏனெனில் அத்தாட்களில் கக்கிலம்போய்த் தக்குகின்ற கருப்பப்பையின் தவாரமானது இராத்நிரி காலத்தில் தாமரைப்பூவைப்போல் மூடிக்கொள்ளாமலிருப்பதனாலென்று கொள்க. குதவான முதன் மூன்றுநாளும் அகத்த நாளாகையால் புருஷன் சோக்கூடாது. அதன் விபரம் கருப்பப்பையின் முகத்தவாரமாயே யோனித்துவாரம் பிரமாணத்தைத்தப்பி அதிகமாகத் திறந்திருப்பதால் அவ்வழியாகக் கக்கிலத்தின்பக்கு மிகுதியாகச் செல்லப்படுகின்றது அப்போது அவிடத்துச் சோனிதமும் இதவும் ஏற்றக்குறைச்சலின்றி சமமாகத்திரண்டு ஆணும் பெண்ணும் அல்லாத அலிப்பின்னையிற் பிறக்கும் இதைப்பற்றியே முதன் மூன்றுநாளும் அகத்தநாளென்றதும் சோக் கூடாதென்றதாம். மற்ற ஒன்பது நாளுக்குள் இரட்டித்த காட்களிற் சேரித்தால் ஆண்டமுத்தையும் ஒன்றப்பட்ட காட்களிற் சேரித்தால் பெண் குழந்தையும் உற்பவிக்கும். இந்த விபரத்தையெல்லாம் “சாரீரமென்னுஞ் சாத்திரத்தின்” முதல் அத்தியாயத்தில் காண்க.

29 - வது திணைப்புணர்ச்சியின் குணம்.

கொக்கோக சாஸ்திரத்திற்சொல்லும் பலவித லிலைகளுடன் இரவும் பகலும் நித்திரையில்லாமல் புணர்ச்சி செய்கின்றவர்களுடத்தில் மிகுதியாயுண்டாகும் வியாதிகளை அளவிடத்தொடங்கினால் அதற்கு முடிவில்லை அதற்கு பரிகாரஞ்செய்ய மருத்துவன் கைக்கும் ஓய்வில்லையென்றுணர்வேண்டும்.

30 - வது இரவில் நித்திரைப்பங்கத்தின் குணம்.

இரத்திரியில் நித்திரை செய்யாதவர்களுடத்தில் சிலைபாவிருப்பதற்குச் சித்தமயக்கமுதல் மந்தம்வரையிற் சொல்லியபோய்கள் வந்துபொருத்தும் அன்றியும் வேடருடைய காய்கள் கௌதல்போலப் பலவியாதிகளுக்கெனலிக்கொள்ளும்.

31 - வது பகல் நித்திரையின் குணம்.

பகல் நித்திரையானது தண்டம் மேட்டாக்கியும் உருத்தம்பம் சருவாங்கம் உக்கிராக்கிரகம் சுப்பி அலுத்தம்பம் திருக்குத்தம்பம் சோணிதம் ஆட்டியும் புருவாடோபகம் கிருத்திரிசி ணுத்தவம் சம்புகம் அவபேதம் அவதத்திரப் அவதானம்விவர்தாசியம் என்னும் பதினெட்டுவித வாதரோகங்களை விளைவிப்பதற்கு ஒருவித்தாகும். ஆகையால் பகல்நித்திரை செய்வத்கூடாதென்பதாம். இந்த வாதரோகங்களின் விபரங்களைமெல்லாம் “கயனூர்தம்” என்னுஞ் சாத்திரத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்திற் காண்க.

தினக்கிரமாலங்காரச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

உய்யம்.

பீர்முகமது

திருவாப்பமலர்த்தருளிய

திருமெஞ்ஞானசரநூல்.

காப்பு.

ஆரணத்தி னரும்பொருளா யுறந்த காதி
யகண்டபரி பூரணமாய் நிறைந்த சோதிக்
காரணத்தின் காரணனைத் துதித்து காரும்
கதிமுகம்ம திறருலைக் கருத்துள் வைத்து
வாரணத்தின் சதுயர்கள் பதக்கள் போற்றி
உற்றமொலி மார்கள்பதம் வணக்கி வாழ்த்தித்
தாரணியோர்க் குணர்வுதிப்பத் திருமெஞ்ஞானச்
சரநூலை முறை முறையாய்ச் சாற்றுவேனே.

நூல்.

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பொன்னுள மெஞ்ஞானச் சரநூ லென்னும்
புகழ்பெரிய சாஸ்திரத்தின் புதுமை நன்னை
இக்கிணத்தி லறியாத மாந்தர்க் கெல்லா
மெடுத்தாரக்கும் பரிசுதனை யியம்பக் கேண்மோ
முன்னுள சாஸ்திரமாய் ருசுக்க லத்தின்
முன்னிலையிற் றடியென்ற பெருமை தோன்றக்
கன்னலரசுச் செத்தமிழின் கவிதை யாகக்
கருத்தறயான் கழலனுற்றே லுயக்கத் தோரே. (1)

உலகவர்க்குச் சரநூலை யொளிப்பில்லாமலோ தும்வகை யெனெனவே
யுவத்துகேளாய், நிலைகருகிலையாது நெறியாய்க் கூறுநீதிவாழ்வரசு நிலை
ப்பதோடு, விவருவதும் வருங்காலஞ் செல்காலங்கள் வியனுறவே நிகழ்
காலம் மரணகாலம், கலைபெரிய வித்துவின் காரணத்தின்-காட்சினைக் கரு
திப்பார் காணுந்தானே. (2)

கருகிலையிற்றறித்ததனற் பொறியின்காட்சி-கதித்தலையும்வாயுவொடு
கலந்தோன்றாடு, உருவெடுத்தியென்றதுவுடனச்சூழ வோடிவருஞ்சரமாக

வுடனுக் குள்ளே, திருநிலையிலாவையும் பிரியநாடித்-திசுவாயுத் திரி கோணமறுகோணத்திற், சுருக்குவலை தாமரைநூற்-சொருகும் வாராய்-சுழன்றுவரும் காட்டினத்தின் சுழலப்போலே. (3)

சுழன்றுவருமிருகலையுமொன்றோண்டாய்-சொல்லுகிற விடகலேசத் திரையோரும், உழன்றுவரும் வலகலை குரியனையாகு-மொருமித்தவிருகலை தான் சுழலையாம், எழும்பிவருஞ் சாமொன்றின்விதமேயுஞ்-வியல்பாக வியம்புகிறே னறித்துபாராய், வனம்பெரிய வாய்வுதான்மேலேகோக்கி, வந்தோடு காழிகையொன் றேய்த்திடாதே. (4)

காழிகைதா னென்றையாய்ப் பூமியோடு-நலமான கீழ்த்திசையேவரி னமாக, காழிகைதா னென்றேதான் மூக்கத்தண்டி-னவாக வோடுமது வப் புத்தானே, காழிகைமூக் காற்பக்க விளிம்புபற்றி-நன்றாகவோடுமது தேயு வாரும், காழியரைவாகாச டெவதாக காடாம லோடுமடானிற்பாரே. (5)

காழியொன்றுக் கரையாகக் கலையொன்றுக்கு-கடக்குமினி யறுகலையி னற்றுப்போரும், னோமலிருகலையுஞ் சேர்த்தேயோடு, கிலையாதுகாழியுணையே கெருப்புமாச்சு, காழிகைநென்றிற்றுச் சரத்தினோட்ட கடக்குமடா முத்துற்று வறுபதாக, காணொன்றுக் கிருபத்தோராயிரத்து-காலொருபத் தைத்துசா கடக்கும் பாரே. (6)

பாரப்பா வென்றிதின்கள் புதனேமுன்றும்-பக்குவமாய விடிவானுஞ் சத்தரீனும், சேரப்பாசெவ்வாயுஞ் சனிசூரியனுஞ்-செங்கதிரோ னோடு மடா விடிபுக்காலம், வாரப்பா வினியொருநாள் வியாழன் மட்டும் வளர் பிறைக்குச் சகதியே வளர்த்துவோமும், கூரப்பா தேய்பிழைக்குச் சூரியன் குன்-குனிகொண்டி வோடுமடா கோணத்தானே. (7)

தானுவாரமது வேழஞ் சொன்னேன்-றப்பிவருஞ்சரத்துடைய பய னைக்கேளாய், வேனானூயிரியே சாமேதப்பில்-வியாதியது மெய்தனிலே வளரும்பாராய், ஆனானித்களிலே சாமேதப்பி-லறுதியினு லவர்காலம் முடிவாரும், காலுலுஞ் செவ்வாயிற் சாமேதப்பிற்-கலக்கமுறும் பெரிய லொரு கலகமாச்சே. (8)

ஆச்சப்பா புதனதிலே சாமேதப்பி-லபாயமடா தொடுத்தவதை பலி யாதப்பா, கீச்சப்பா குருவாரஞ் சாமேதப்பி-னிலையாது பொருட்சேத நினைத்தெல்லாம், குட்கமாய்ச்சுக்கிரனிற்சாமேதப்பிற் சொல்லுகிறேன் மக்களுக்குச் சேதமாகும், தாழ்ச்சியடா சனிவாரஞ் சாமேதப்பிற்-றனக்கு வொரு தத்துவத்து தக்புவாயே. (9)

தப்பாக விருகலையுத் தவறியோடிற்-றனக்குவருஞ் சனிதோஷத்துடை யில்லாமல், ஒப்பாக வொருபுறத்தி லொருகோணாடி-லொருமுன்று வரு டத்திவிற்றதுபோவான், அப்படியேயொருபுறத்தினுனாறோடி-லொருமுத மடா வறுதிக்காலம், செப்புதிறன் சத்திரனி விரவேயொன்றுஞ்-செக் கதிரோன் பகலொன்று யியக்கிற்றுஞ். (10)

ஆனாமருளான யோகியா னெவன்பெருமையெவா லு மறியொன் னது, போனசரமிளாமற் சுழலுமாதிற்-போருமடா வொருமுன்று மாசத் துள்ளே, காணும் விருசரமு மொன்றுயோடி-னற்பதா காளிலல்லோ கம னைக்காண்பான், போனசரம்மீளாமன் மேலேவாக்கிற் பொய்யல்லவறுதி யென்று வறித்துபாரே. (11)

அறித்துகொள்ளச் சொல்லுகிறே னின்னுக்கேளா-யப்பப்பா சத்தி ரான்ற னியங்கும்போது, நிறத்தமனை குடிபுருத்த தீனம்புதைத்தச்-சேராம விருத்தவரைச் சேர்த்துவைக்க, விரைத்தேறும் விஷமிறக்க விதைவிதைக்க வேத்தர்களைத் தெரிசிக்க வேன்விசெய்ய, பிறத்தபின்னை பேரூறிக்கப் பினியுத் தீர்க்கப்-பிரியமுடன் யார்பாப் படைக்கொள்ள. (12)

கொள்ளமனம் கொதையரை காட்டுறிக்கக்-கொடிதான பகையிடன் கொழுதிச்செல்லு, வெள்ளமடா கீழ்க்கினது வெட்டிக்காண-வேத்தர்முத லமைச்சருக்குத் தாதுனுப்ப, அன்னியிரு கையா லு மையாய்-வாருமடா வித் தனையுஞ் சத்தரனமீது, தென்னியதோர் சூரியன்ருளியங்கும்போது-தீர்க்க மாய்ச் செய்வகையைச் செப்பக்கேளே. (13)

செப்பக்கே ளாமனைகளம்பலக்கன்-சிறப்புடைய மாளிகைகள் சித்ர கூடம், ஒப்பரியசித்ரபடா மொனிர்விதான-முடைமைவகை மருத்துவகை யாயுஞ்செய்யத் துப்பலடா கடன்மேலே பயணம்பண்ணக்-கடிதான பேய் பூத மலையோட்டச், செப்பனியு முலையானைச் சேர்த்துவாழ்ச்-செய்யா கப் படைபொருத வழக்குரைக்க. (14)

உரையானமத்தரமுத லேதுஞ்செய்ய-வொழுக்காகக் கலையோதச் சா க்கருன்ன திருவானதேவர்முதற்பெரியோர்மற்றத்-தேவனாயுத் திருமுன் னே வரவழைக்க குருபாதம் பணித்துடிப தேசத் தேட்டக்-கொள்ளையிடப் பதியேறக் குளிக்கீரில், தருசாத பூமியுள்ள தனமெடுக்கத்-தம்பனமே செ ய்யல மாகும்பாரே. (15)

பாடியவோ ரிருசரமு மியங்கும்போது-பலியாது சுழிமுனையே பழியு மாச்சு, ஆடியவோர்சாமோடு புறத்தைத்தானையுதி கமதாய்ப் பூரணமென் றுரைக்கலாச்சு, சாடியவோர் சாமோடப் புறத்தைத்தானே-சாற்றுகி றேன் சூரியமென் றறித்தாகத், தேடியிக வந்தொருவ னுனைக்க கேட் டாற்-தீர்க்கமாய்ச் சொல்லுகிறையச் சொல்லக்கேளே. (16)

சொல்லக்கேள் தெற்பணியா ன்கெற்பத்தன்னிற், குலாநோபென்னோ வென் றுன்னைக்கேட்டால், வல்கலை சூரியனில் வலமேகேட்டில்-வளர்ச் திருக்கும் பாலகன்றானையாரும், அல்லவவன் குளியத்தினின்று கேட்டி லானுரு மதன்கால மற்றப்போரும், கல்கலை சத்திரனிற் பூரணத்தா-சூரி யின்குல் பெண்ணென்று காட்டுவாயே. (17)

காட்டிவாய் குளியத்தி னின்றேகேட்டு-சூரியின்றுப் பெண்ணதுவு
கமலாச்சேரும், காட்டிலின்ன பாதினிக்கு மதையுண்டோ-கங்கைச்சொல்
லுமென்று மொருவன்கேட்டில், கூட்டியதோர் பூணமே குழந்தையுண்டில்
கொடிதான் குளியமே ஸமஸ்தர்ப்போம், தீட்டியதான் குளியனுத் திய்கன்
மாது தீர்க்குதாய் கியெவர்க்குஞ் செப்பலாமே. (18)

செப்பியதோர் கருவகைதா னேதென்றதுஞ்-செயுமாமோ குறைவா
மோவென்றுகேட்டில் தப்பாதுசூரியனிற் பூணத்தான்-தப்பிவிட்ட காளா
ருஞ் குளியத்திற் கருமெல்லாம், ஒப்புடனே காணாத முதலையேகேட்டு-
லுவினவீடுமே பூணசத்தினிற் றுணே. (19)

சத்திரனிற் குளியமும் பிரயாசத்தான்-சார்ந்தபோஞ் சூரியனிற் பூ
ணத்தான், எத்திரமாஞ் சூரியனிற் குளியத்தா-னெத்தேச் காலமில்லை எழு
ந்துபோச்சு, சத்திரனில் யாத்திரைசெய் வோர்க்குமேற்குத்-தம்பினதாற்
றங்கடங்க டமக்கையாச்சு, உத்திவருஞ் சூரியனிற் சேவடக்கு-உற்றவகை
தப்பினதா லுணக்காகாதே. (20)

உணக்காக்கச் சூரியனிற் பயனம்போக-வொற்றைபடிமுன் றுதாய்வலது
காலால், இனிதாகக் குறித்தல்லோ தத்திப்போத-வியல்பாருயிருசாமு
மொன்றுமையில், தனக்குள்ள விருகாது மொன்றுக்கட்டித்-தத்திப்போ
முன்றுதாம் மூச்சுடக்கித், தனையல்லாள் மற்றொருவ ரநியொன்னாது-தங்
காமானிரைத்துவரும் படைகைக்கண்டால். (21)

படைபொருதச் சத்திரனிற் கச்சைகட்டிப்-பரிவுடனே சூரியனிற்
பாய்த்துசெல்லச், சூழிவரும்படையானுற் சத்திரனுதிற்-சுறுகுதலாய்ப்பின்
பறித்துமுன்னேசெல்ல, அடவடனே சுழிமுனைதா னியக்குமாதி லகலாம
விருகாலுக் கூட்டியொன்றாய், இடைகாணு திலையிரியா திருத்தமுச்சை
யெழும்பி நின்ற மேனோக்கி யேற்றுவாயே. (22)

எற்றிவாய் சூரியனில் மாற்றான்-தன்னையேறிவாய் பூணத்தி லெ
திரிபட்டான், ஒற்றையடாசூரியனா ரானையாரு-முத்தமியான் சத்திரனு
மொருரண்டாகும், ஒற்றையிலை கைக்கருவு மான்பாஸ்ப்பா-வோடிவருஞ்
சத்திரனி லொருபெண்ணரும், வித்தையடா வுடலுக்கு னடைத்தவாவி-
டுவனிதமுன் ற வெறுக்கடாம் வித்தகைக்கேனே. (23)

விதமாக உடலுக்கு னடைத்தமுச்சு-விர்த்தியோடு சூந்திரமா இருக்
கும்போது, இதமாக விராதம் குலமேயோடு-மிருகான்று வங்குலமே டேறு
முன்னே, துதியாகப்பேசுகையிற் பதினோடு-துடியாக விருகான்று தொ
டுத்தன்னே றும், கதிகடையிலிருபதுபோய்ப் பத்தமீளும்-கமீவெலைக்கது
கான்றின் முக்கான்றே. (24)

முன்னே றுஞ்சன் டையிலேயாருருமுன்-முவெட்டுவங்குலமேமுறை
யிற்செல்லும், கன்னாடிச் சயனமிடி லாதெட்டோடி-கடுகிவரு மையாறு

கருதிப்பாசாய், உன்னியுன்னி யோனெயி லொன்பத்தாறு-வொன்றுக்
குப்பாதிபடா லுயாவேறும், இன்னுமையான் சேர்க்கையிலே யெட்டெட்
டோடி-யென்றும் வங்குலமே யேறும்பாசே. (25)

பாப்பா விவ்விதத்தா லாவியெல்லாம்-பறத்தோடிப் போறதினாற்
ப்ராணன்போச்சு, நீர்ப்பாகால்விறே யருத்தவேண்டும்-கித்தியமு டறை
வயிறேயமுதருத்தல், கோப்பா முப்பாகத் தினமொன்றுக்கு-கித்தியைய
நெடுகாளி னிறுத்திப்போடு, சிரப்பா வறகோணத் தெழுத்தவாய்வை-
கித்தையிலே யுள்ளடக்க வித்தகைக்கேனே. (26)

விதமென்ன வொழியாம லோடுகாடி-வீடுகருமோ டெழுத்தை விளம்
பிக்கொண்டு, இதமானவாசானையெழுத்தகைக்கேட்டு வெள்ளனவும் பிசகா
வற் சாத்தி னூன்றி, ஓதுறதே வாய்திறத்தா லொழுதிப்போச்சு-வோகோ
கோ சாமதனை யொன்றாய்மாட்டி, மாதிற்றத்தின் வாய்முடி மனதிந்ப்புட்டி-
மாசித்தான் மாணகலை சாகாதப்பா. (27)

சாகாது தவறாம லோடுகாடிச்-சாமொன்று தப்பிவிடந்ந்நேபோச்சு
வாகாகவோடுமுத்தா விழுத்தமுச்சை-வாசித்து வெறிவீச வழக்கமாகும்,
ஓகோகோவொருமுச்சுக் கிருக்காலோது-உத்தமனையொருமுன்றுகாளிற்
நேறு, பாகமதா யொருபது ருயிர்த்தான்-பழக்கமதாய்க் கொல்லவச
மனையே காளில். (28)

காளுக்கு காட்டிபழக்க மதிக்காக-உடல் தேறுதாத்தை கன்றுக்குட்டி
கேழுத்தைத் துப்பியிலைகட்டொன்னது-விதமென்ன கலையதையேவிரும்
பிக்கொள்ளு, காளுக்கு காளாவி வளர்த்தேயேறு கலமான கத்திரனைச்
செய்தகொள்ளு, ஊழி காலமெல்லா முன்னோ று முகவர்க்கு வித்
தலை யோதினேனே. (29)

ஓதுகின்ற சாமதனை யுலகத்தோர்க்கு வொளியாம றுரைத்தவிதமுல
த்தபேர்க்கு, வேதகுலவாசாஞ்சிபோலுவேத்தனெனும் சிறுமனுக்கின்ற
பான், நீதமியா தித்தலைப் போய்யென்னு னின்கிறுத்தப் பீழ்கம்ப
தென்போன்யானே, வேதமெனு பெய்க்குண சாதுலென்றே விளப்பி
னென் கவிமுப்ப தாகமுற்றே. (30)

நீர்பார்க்கவேண்டி, நெடுநாள் தேடிய இரகசிய புத்தகம் இதுவே!
உடனேபடித்து ஸ்திரீ புருஷ மர்மங்களை தெரிந்துக் கொள்ளுங்கள்!

சுதிர்பதிகளின் மர்மம்

அல்லது

மானிடரகசிய சாஸ்திரம்.

இதில் முக்கியமாக ஆண் பெண் இருவருக்கும் அவசியமானதும், சஞ்சலிக்கு கிரகாலதம், கீழேகாலம் சந்தோஷத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதற்கும், சலிப்பினால் ஆகப்போகிறவர்களுக்கும் பயன்படும் வண்ணம் செந்தமிழ் நடைபில் விவரித்த எழுதப்பட்டது. இது வரையிலும் இவ்வளவு மர்ம ரகசியங்கள் விவரமாகக் கூறியவரில்லை என்று திடமாக சொல்வோம். இதில் முக்கியமாக வசந்தனுக்கும், கலோசனனுக்கும், வினாவினா தர்க்கங்கள் வெகு கோத்தியாயும், ஆண் பெண் அமைப்பும், அவர்கள் ஸட்சனமும் அவர்கள் சேரும் காலமும் பெண்களை சந்தோஷிக்கச் செய்யும் விதமும், சில உற்பத்தி கோதமும், சினைவ கவனிக்கவேண்டிய ஏற்பாடும், உண்மை யான ஜாதி பேதங்களும், அவைகளின் ஸட்சனங்களும், ஆண் பெண் இரு வர்களுக்கும் இன்புற்றிருக்கும் விதங்களும், இன்ன ஸ்திரீயை இன்னவர் விவாகம் செய்யக்கூடும் என்ற சாஸ்திர அமைப்பும், போகம் செய்யவேண்டிய காலமும், காலிகையும், இன்னவிதமாக போகிக்கவேண்டிய காலமும், ஆண் பெண் மனம் விவாகமும், குதகாலங்களும், அவைகளின் பலர பலன்களும் அமைந்தது. மாதர்களுக்கு அமுர்த்தினை அல்லது காமம் எந்தகாலங்களில் எவ்விதத்தில் இருக்கும் என்பதையும், அதை எவ்விதமாக கிண்பெயர்க்க வேண்டுமென்பதையும், ஆலிங்கனம் சம்பளம், கசக்குறி, பற்குறி, நாடனம், அக்குலியோகம் முதலியவைகள் செய்யும் கிராமமும், பிரகஸ்பதி பதவான் தேவோத்திரனுக்கு அருளிச் செய்த உலோகாயுதம் சம்பளமுமான சிறப்புப் பொருத்திய தூண். நிரோகத்தை ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக்கொள்வதற்கும், பிணி முதலியவைகளுக்கு உட்படாமல் கீழேகாலம் ஜீவித்திருப்பதற்கும், அகால சேர்க்கையால் வரும் கெடுதியும். இதைபோன்ற அரிய பெரிய மர் மங்கள் நமது நூலில் இவைய செந்தமிழ் நடைபில் சித்திரப் படங்களுடன் வெகு தெளிவாயும் விமரிசையாயும் பிரகரித்திருப்பதைப்போல் இதுவரை வெளிவந்ததும் இல்லை. இவையாப்போகிறதும் இல்லை. மற்ற துண்களைப் போல் இதையும் கிணத்த யிடமால் இன்றே ஆடர் செய்யுங்கள் ஒரு புத்தகத் தை வாங்கி வாசித்த ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கிணைகிசர்களுக்கு காலப்பித்த உலோக புத்தகங்களுக்கு கிணை ஆடர்வாங்கிக் கொடுப்பீர்களென்று கிணையமாகக் கூறுவோம். இதில் கண்களை கவரும் அழகிய அநிலிணைவரிசித் திரபான படங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகள் சொல்லுதலில் பிரயோசனமில்லை, வாங்கி வாசித்தால் தான் இதன் உண்மை விளங்கும். இதன் வினா ருபாய் ஒன்றேதான். வினா ருபா 1.

விவரத்திரிபுராணம் வசனம் 0-4-0.

ஷண்முகானந்த பக்திரசகித்தனை 0-5-0.

முத்தமலா அல்லது பிரபஞ்ச வினாதங்கள் வினா 2-0-0

ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை,
32, நவியிப்பு நாயக்கன் தெருவு, பார்க்கடவுள் மதரால்.

ஏன் இன்னும் வாங்கி வாசிக்க வில்லை?

எதை?

எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருந்த மஹா அருமை வாய்ந்த

இப்

சீக்கோம்
வரவழைத்துப் பாருங்கள்
பார்த்து
அதன் கருத்தை
புணருங்கள்

உணர்ந்து
மோசக்களுக்கு
• வினா கிணைகள்
கிணை தருக
வழியில் செல்லுங்கள்

எனும்

முதிமோசக்களஞ்சியம்

எதற்காக?

1. இப்பிரபஞ்சத்தில் கடக்கும் சகலவிதமான மோசக்களுக்கு உட்படாமல் இருப்பதற்கும்.
2. நெறிதவறி நடப்பவர்களின் மாயவையில் சிக்குப் படாமல் வாழ்வதற்கும்
3. சன்மார்க்க வழியில் நடந்து கொண்டுவதற்கும்
4. நமது செல்வத்தை விருத்தி செய்துக் கொண்டுவதற்கும்
5. நமது அறிவை நிரூபித்து செய்துக் கொண்டுவதற்கும்
6. பூலோக அனுபவங்களை கண்ணு தெரித்துக் கொண்டுவதற்கும்
7. பெண்டுகள் பிறர்வருகைச் சொல்லு கோளாறுபுத்தற்கும்
8. போலி மந்திரங்களை நம்பாதிருப்பதற்கும்
9. உண்மையை கண்ணு உணர்வதற்கும்.

மேற்படி புத்தகம் இவைய செந்தமிழ் விட நடைபில் அச்சிடப்பட்டுவிருக்கி படியால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் கிருத்தர், குமார், பாண்டி, பொண்டி முதலியோர் இடத்தில் அவசியம் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒப்பற்ற நூலாகும் இத்தகைய கையில் இருப்பின் மோசமென்னும் இருள் குழித் கடலில் மூழ்காமல் கண்கூறியம் என்னும் இக்கடப் லைகோண்டு தரும தெரி யென்னும் கணைய யடைந்து இன்ப மென்னும் மன கிம் மதியுடன் வாழலாம்.

விபரீத மோசங்கள் 141-அடங்கியதும் சில இடங்களில் அழகிய படங்களும் வெண்பாக்களும் கிருத்தங்களும்; சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனம் படிப்போர் மனதை இரம்மிக்கச் செய்யும் இதைப்பற்றி அதிகம் எழுதுவது வீண்டம்பமாகும் இப்புத்தகத்தை பார்த்தவர்களுக்கே உண்மை விளங்கும். வினா ருபா 1-0-0

அவுட்டுச் சிரிப்பு.

கணவர்களை அவட்டிச் சொல்லுத போல்கி குறுக்கச்சித்த ஆண் தமாக பொழுது போக்க வேண்டுமானால் "சிரிப்புருகை" கதையை வரவழைத்து வாசியுங்கள். வினா தருக 6.

ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை,
32, நவியிப்பு நாயக்கன் தெருவு, பார்க்கடவுள் மதரால்.